

Giới thiệu Mê Loạn Tình Dục

Thể loại: Hiện đại, Incest phụ từ, H.

Số chương: 32 chương và 1 ngoại truyện.

Editor: thienyet (Từ chương 1-25) (Cungquanghang), Raining (Từ chương 26- ngoại truyện) (Wattpad)

Một câu chuyện tình yêu được diễn ra giữa hai cha con Lý Thiên Hạo và Lý Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Khi vào hạ, thành thị như một cái lò hấp làm cho con người ta càng mong ngóng đến bờ biển để thư giãn, tránh khỏi cái nóng của nơi đô thị phồn hoa. Lý Thiên Hạo bởi vì công tác nên ngày mai phải đi thành phố 8, đây chính là thành phố nội địa có bờ biển nổi danh nhất cả nước về thắng cảnh du lịch.

Công ty chuẩn bị xây dựng công trình ở thành phố 8, đích thân Lý Thiên Hạo phải đi một chuyến để đàm phán, vừa vặn con gái bảo bối học cao nhì (lớp 11) được nghỉ hè, Lý Kiều gần đây cùng hấn làm nũng, than phiền thời tiết nóng, muốn đi biển chơi. Chọn thời điểm không bằng lúc này cả nhà cùng đi du lịch.

Nghỉ hè này, Lý Kiều sẽ không ôm một đồng bài tập như bảo bối. đang đăng nhập vào QQ nói chuyện với bạn bè thì nghe tiếng gọi của Trình Tuyết truyền đến: "Tiểu Kiều, con đi ra ngoài mua một ít hoa quả, hôm nay mẹ quên mua, đợt lát nữa ba con về ăn một ít"

Đột nhiên Trình Tuyết kéo cửa phòng Lý Kiều ra, nói một thôi một hồi, không đợi Lý Kiều trả lời đã nói tiếp: "Mua nho, còn có mua cà táo. Con đi nhanh đi, cả ngày ngồi ngốc ở nhà không làm gì cả". Trùng mắt nhìn liếc Lý Kiều một cái liền xoay người đi xuống tầng.

Lý Kiều bị tức đến nghẹn họng, nếu không phải chứng kiến từ nhỏ, cô thật hoài nghi mình không phải do Trình Tuyết sinh ra. Hít sâu vài cái, đóng máy tính, xuống lầu đi qua phòng bếp, không bắt ngờ lại bị Trình Tuyết thúc giục một phen.

Mẹ cô trong lòng cũng chỉ có baba, đối với cô không mặn không ngọt. Dù sao không có chuyện gì phiền toái, nàng sẽ không quản dạy quan tâm đến mình.

Trình Tuyết đối với Lý Kiều không vui không phải không có nguyên nhân. Bởi vì năm ấy Trình Tuyết hạ sinh Lý Kiều, từ cung bị tổn thương. Sau đó lại hoài thai nhưng không thể giữ, thai nhi đã hình thành là một bé trai, bà nội của nàng lại đối với nàng chỉ trích miết. Trình Tuyết vì lý do này, luôn oán thăm Lý Kiều là sao chổi của đời nàng.

Lý Kiều vô cùng ủy khuất, chính cô vô tội, bắt quá nhiều năm như vậy trôi qua, cô đã sớm mang theo khát vọng rồi thất vọng.

Trình Tuyết trong lòng cô như người đứng sống chung một nhà. May mắn baba Lý Thiên Hạo vô cùng trân trọng, yêu thương cô.

Vừa nghĩ đến baba trong lòng Lý Kiều cũng hết giận. Mở cửa ra, không để ý bên ngoài Lý Thiên Hạo cũng vừa vặn về đến nhà, do đó hai người liền va phải trán đối phương. Cạnh cửa nhà có một bậc tam thấp, sự việc phát sinh đột ngột, Lý Thiên Hạo cũng lơ mờ một chút, theo bản năng ôm lấy thiên hạ trong lòng lao đảo lùi về phía sau một bước.

"A,Kiều Kiều có bị làm sao không?" Lý Thiên Hạo phục hồi lại tinh thần, lo lắng nhìn Lý Kiều ở trong lòng.

Tiệm bán hoa quả ngay ở trong tiểu khu, Lý Kiều ra ngoài chỉ mặc áo phông cùng quần sooc đùi. Bị Lý Thiên Hạo ôm ở trong lòng, ngực của cô bị cơ ngực của hấn đè ép, theo cổ áo nhìn xuống nổi lên hai bầu ngực tròn, Lý Thiên Hạo chỉ cần cúi đầu là có thể nhìn thấy bộ ngực trắng nõn nà của cô. Hạ thân hấn tiếp xúc với cặp đùi trắng như tuyết, đôi chân dài mảnh khảnh.

Ánh mắt Lý Thiên Hạo lóe lên, trong lòng dâng lên dòng nhiệt lưu kỳ dị, hô hấp không khỏi nhanh hơn, tay đặt ở eo nhỏ tinh tế của Lý Kiều cũng siết chặt lại.

"A, baba ôm đau con". Lý Kiều nũng nịu bấu môi kêu đau.

"Còn không phải do con tiểu quỷ nghịch ngợm này, vội vã đi đâu hả? Ngã sắp xuống thì làm sao bây giờ". Lý Thiên Hạo buông tay rất nhanh, kéo khoảng cách hai người ra, tránh cho Lý Kiều phát hiện hạ thân của hấn khác thường. Chỉ là tâm tư đang còn nhớ lại va chạm vừa rồi, ôm trong tay nhuyễn ngọc ôn hương.

Lý Kiều nhìn hấn, ủy khuất nói: "Mẹ bảo con lười, sai con đi mua hoa quả à".

Lý Thiên Hạo ôn nhu sùng nịch cười, xoa đầu nàng nói: "Đi đi, nhớ mua dâu tây con thích ăn nhất".

"Vẫn là baba tốt nhất, con đi đây!". Lý Kiều vừa nói vừa đi ra khỏi cửa, khuôn mặt cười tươi. Vừa mới rồi baba cười lên thật đẹp trai.

Lý Kiều ngũ quan lập thể, mặt mày tinh xảo, dáng người cao gầy, đi ở trên đường thu hút không biết bao nhiêu ánh mắt kinh diễm, thường thức.

Nhưng Lý Kiều tập mãi sớm thành thói quen, ở trường nhận được rất nhiều thư tình, nhưng đối với những nam sinh mơ ước này nàng thấy thật nông cạn, cho nên đều không thèm để ý.

Ăn cơm xong, cả gia đình ngồi trong phòng khách ăn trái cây. Lý Thiên Hạo đặt cái đĩa trong tay xuống, đem kế hoạch cả gia đình du lịch ở bờ biển thành phố S nói ra.

Lý Kiều kinh hô một tiếng, bỏ nhào đến hôn Lý Thiên Hạo một cái.

Lần trước có cô đề cập qua nguyện vọng nhỏ nhỏ được đi biển, không ngờ baba lại sắp xếp an bài tốt như thế. Cô hưng phấn rất nhiều, không chú ý đến hành vi của mình đã gây ảnh hưởng đến Lý Thiên Hạo nhiều như thế nào.

Thế nhưng Trình Tuyết thấy vậy rất không vui. Lý Thiên Hạo bình thường quản lý công ty bận rộn, cơ hội cùng nàng đi du lịch gần như không có, lần này có cơ hội như vậy, sao có thể mang theo cái bóng đèn Lý Kiều, rõ ràng có thể tận hưởng chuyến du lịch ngọt ngào của hai vợ chồng lại biến thành chuyến du lịch của cả gia đình. Như vậy bảo trọng lòng nàng vui làm sao được.

"Anh có con gái liền vui về..." Trình Tuyết giọng nói có vẻ hờn ghen vang lên.

Lý Thiên Hạo còn đang đắm chìm cảm xúc mềm mại non mịn của cánh môi mà nụ hôn vừa rồi con gái mang đến, nào còn tâm trí đâu mà tập trung nghe xem Trình Tuyết oán thán gì.

Hắn tùy ý nói: "Cả nhà vui vẻ là tốt rồi. Ngày mai buổi sáng xuất phát, tối nay mọi người chuẩn bị đồ một chút đi".

"Con về phòng chuẩn bị đồ đặc đây, cảm ơn baba". Lý Kiều nói xong liền chạy lên tầng.

Lý Thiên Hạo nhìn theo bóng dáng con gái. Quần sooc bao quanh cặp mông vênh đáng yêu, phối hợp với thắt lưng xoay động, trong lòng hắn lại run lên.

Con gái bảo bối từ nhỏ đã xinh đẹp, sau này lớn lên càng xinh đẹp diễm lệ hơn, dáng người đầy đặn, đường cong ẩn hiện sau lớp áo, giờ tay nhấc chân đều toát ra vẻ thanh thuần cùng mị lực quyến rũ, ngay cả hắn cũng thấy kinh diễm không thôi.

Đột nhiên hắn nghĩ, may mắn mình quản thúc con gái nghiêm khắc, không cho bóng dáng nam sinh nào có cơ hội bén mảng đến gần tiếp cận Lý Kiều.

Bên kia Trình Tuyết nói một hồi liền phát hiện Lý Thiên Hạo không tập trung, nói nữa cũng vô ích, liền đi về phòng thu thập đồ đặc.

Ban đêm, Lý Thiên Hạo mặc dù lâu ngày không có làm tình, nhưng đêm nay hắn không thấy có hứng thú, cho dù Trình Tuyết có ôm hắn, đùa nghịch như thế nào thì hắn cũng không hứng trí nổi.

Trình Tuyết cũng gần 40 tuổi, mặc dù bình thường bảo dưỡng tốt, nhưng cũng không thể nào sánh với tuổi trẻ, làn da đã bắt đầu lỏng, thắt lưng mập ra, vú ru xuống, làm chuyện ấy đôi khi cũng không tận hưởng, nghĩ đến càng ngày càng mệt mỏi.

Trình Tuyết trừng mắt nhìn chồng, trong lòng bùng lên cơn giận. Lần đầu tiên gặp phải tình trạng như vậy, mệt mỏi cũng có thể nói với nàng, nàng cũng có nhu cầu.

Bị Lý Thiên Hạo cự tuyệt như vậy, cơ thể dục hóa nửa vơi, nam nhân này rốt cuộc bị làm sao đây? Lăn lộn qua lại, sau lại mơ mơ màng màng ngủ, trong đầu lại hiện lên ý nghĩ: Có phải bên ngoài hắn gặp được hồ ly tinh dụ dỗ không?

Nghe Trình Tuyết bên cạnh truyền đến tiếng hít thở đều đều, Lý Thiên Hạo cũng đi vào giấc ngủ, kỳ thật đêm nay hắn cũng có dục vọng, nhưng bất quá không phải đối với Trình Tuyết.

Lý Thiên Hạo nhắm mắt lại, cảm giác ôm con gái mềm mại ôn nhu trong lòng lại hiện lên. Trong cơ thể lại dâng lên khát vọng mạnh mẽ đối với con gái bảo bối, nghĩ tới con gái hạ thể hắn lại sưng đau...

Lý Thiên Hạo bị chính ý niệm của mình dọa sợ tới mức mở mạnh mắt ra. Trong lòng xấu hổ không thôi, cô chính là con gái của mình, loại ý tưởng này là không đúng, hơn nữa việc này tuyệt đối không có khả năng xảy ra.

Ngày hôm sau, Lý Thiên Hạo thức dậy, Trình Tuyết đã sớm chuẩn bị thức ăn sáng thật tốt, đang trong phòng khách kiểm tra lại hành lý. Lý Thiên Hạo nhìn vào không thấy Kiều Kiều, hỏi: "Kiều Kiều đâu? Con bé còn chưa có rời giường à?"

Trình Tuyết liếc mắt một cái: "Con gái bảo bối của anh chính là đồ lười, chính anh đi xem đi, em còn đang bận nhiều việc lắm".

Lý Thiên Hạo không nói cái gì nữa, đem bữa sáng ăn xong, sau đó lên tầng tìm Lý Kiều. Gõ cửa xong liền đẩy vào, Lý Thiên Hạo luôn rất thân thiết với con gái, gõ cửa cũng chỉ xuất phát từ thói quen lịch sự.

Mà Lý Kiều cũng không cảm thấy baba tùy ý tiến vào phòng mình là có gì không ổn, nhìn Lý Thiên Hạo một cái: "Baba, con còn chưa có sắp xếp xong, áo tắm không biết chạy đi đâu rồi!". Quay đầu tiếp tục lật tìm.

Lý Kiều vẫn chưa thay váy ngủ, chiếc váy vừa ngắn vừa mỏng gắn vào đường cong xinh đẹp của cô. Theo cửa sổ sát đất, tia nắng xuyên qua lớp vải ngủ mỏng manh, căn bản không che得住 được đường cong lung linh phập phồng.

Lý Thiên Hạo đi qua giường ngồi xuống, vừa vận nhìn thấy khuôn mặt nghiêng của Kiều Kiều, thậm chí hắn còn có thể nhìn thấy những cọng lông tơ mềm mại trên khuôn mặt ấy, giờ phút này tầm mắt của hắn đều bị Lý Kiều thu hút.

Váy ngủ mỏng manh lộ ra quần lót nhỏ, hai cánh mông vênh lên, xuống dưới là cặp chân dài như tuyết trắng hấp dẫn.

Bụng dưới của hắn chậm rãi dấy lên lửa nóng, ánh mắt như có lửa gần như tham lam cướp đoạt sự mềm mại trước mắt, trong đầu tưởng tượng ra khe hở bên trong quần lót, còn có dương vật của hắn xâm nhập nó từ sau lưng!

Lý Thiên Hạo chống đỡ hai tay ở sau lưng, chính mình tỉnh táo thường thức con gái, biết rõ ý niệm trong đầu là không đúng, thế nhưng hắn lại không thể khống chế chính mình thôi thường thức về gợi cảm của con gái.

Lý Kiều hồn nhiên không biết baba của mình ở sau lưng nàng ăn đậu hũ, vẫn bận bịu tìm kiếm áo tắm, cuối cùng cũng phát hiện ra chúng kẹp trong túi quần áo khác.

"Tìm được rồi". Lý Kiều vui mừng nhảy dựng lên. Vì cúi người giữ nguyên tư thế trong một thời gian dài làm cho khí huyết không lưu thông, trước mắt có biến thành màu đen, đầu cảm thấy choáng váng, cơ thể mất cân bằng, liền ngã về một phía, vừa vận ngã vào trong lòng Lý Thiên Hạo, đôi môi liền hôn lên hầu kết của Lý Thiên Hạo.

Trên người mỹ nhân chỉ mặc một bộ váy ngủ mỏng manh, Lý Thiên Hạo bị cô cọ đến dục hòa nổi lên. Thân thể mềm mại của con gái kề sát vào người hắn, liều mạng áp chế dục hòa, hầu kết vì khăn trương mà trượt lên trượt xuống, Lý Kiều nhìn thấy liền vui vẻ, quên mất chính mình còn đang nằm ở trên người baba "Baba, nơi này của ba đang chuyển động nha, thật đáng yêu".

Nói xong, bàn tay nhỏ bé liền vuốt ve hầu kết của hắn. Lý Thiên Hạo thừa dịp cô không chú ý, hai tay nhẹ nhàng đặt ở eo nhỏ của Lý Kiều vuốt ve, làm bộ lơ đãng nói: "Phải không, Kiều Kiều của ba cũng thật đáng yêu". Lý Kiều nghe vậy cười hi hi, cơ thể ngồi thẳng.

Nếu không phải biết Lý Kiều ngây thơ hồn nhiên, Lý Thiên Hạo nhất định cảm thấy biểu hiện của Lý Kiều chính là cố ý. Lý Kiều ngồi ở trên bụng dưới của hắn, cánh mông đẩy dạn chỉ cần di chuyển một chút nữa có thể phát hiện ra dương vật đã phát trường đau của hắn.

Hơn nữa hôm nay Lý Kiều mặc một bộ váy ngủ ngắn, cảnh đào nguyên kia chỉ cách hắn một tầng quần lót mỏng manh, cọ sát vào hắn. Lý Thiên Hạo trong lòng cười khô, đây có phải là tra tấn ngọt ngào hay không?

Vì sợ Lý Kiều phát hiện chính mình khác thường, Lý Thiên Hạo nắm eo con gái nâng người cô lên "Tốt lắm, chính con sắp xếp đồ đạc tốt đi, ba mẹ dưới tầng chờ con".

Hắn phải nhanh chóng rời khuê phòng của con gái, nếu không hắn sợ kìm chế không nổi.

Lý Kiều bấu môi, trong lòng vì động tác vừa rồi của Lý Thiên Hạo mà cảm thấy ủy khuất. Baba có phải hay không không thích cô nữa rồi, cô cũng không phải rất nặng!

Nghĩ đến giây phút ngắn ngủi vừa rồi, cảm giác khi tiếp xúc với cơ ngực cường tráng của baba, sắc mặt lại nổi lên rặng mây hồng, e lệ không thôi.

Đây là lần đầu tiên cô tiếp xúc gần gũi với nam nhân thành thực như vậy, cho dù là baba của mình cũng không nên có cảm xúc như vậy đi.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: (H)

Máy bay hạ cánh, mọi người đều tiến tới một chiếc xe màu đen, cả gia đình liền xuất phát tới khách sạn bên bờ biển thành phố S.

Khách sạn ở thành phố S nổi danh là một trong những khách sạn tốt nhất cả nước, cách bờ biển chỉ có hơn mười thước. Bên trong phòng theo lối trang trí đơn giản mà toát lên vẻ sang trọng, phòng khách dùng tông màu nhạt cùng với đồ nội thất cao cấp. Nhà họ thuê phòng cho cả gia đình, bao gồm phòng khách, hai phòng ngủ và phòng bếp.

Ban công của hai phòng ngủ đều có bể bơi mát xa, nhìn ra xa là có thể ngắm toàn bộ bãi cát trắng, nắng vàng và hường thụ làn gió mát mang hương vị đại dương. Tất cả làm cho người ta nhanh chóng gác lại các phiền muộn mà hòa mình vào để tận hưởng.

Cả nhà dùng cơm trưa tại khách sạn, sau đó trở về phòng nghỉ ngơi chút. Lý Thiên Hạo có cuộc gặp gỡ khách hàng vào buổi tối, vì vậy Trình Tuyết liền đề nghị cả nhà trước hết bờ biển chơi.

Bãi biển ngay cạnh khách sạn, Trình Tuyết thay liền hai bộ áo tắm, nhưng dù sao cũng lớn tuổi, không thể so sánh với tuổi trẻ, bụng dưới lộ lên hai vòng, mặc bộ áo tắm như thế càng làm nổi lên khuyết điểm của nàng.

Về Lý Kiều, cô thay bộ bikini hai mảnh ra, chính là bộ áo tắm lúc sáng tìm kiếm. Bộ bikini này căn bản không che đậy được cái gì, ngược lại càng làm tôn lên nước da trắng nõn mê người của cô.

Lý Thiên Hạo nhìn thấy trong lòng lại ngứa ngáy, Kiều Kiều mặc như thế này ra ngoài không phải sẽ bị các nam nhân sở sàng nhìn sao?

Ngay cả hần bình thường ổn trọng cũng không nhịn được nhiệt huyết sôi trào thì người khác như thế nào. Mà bờ biển này lại đông đúc, bất cứ khi nào cũng có nam nhân va chạm, thừa cơ đụng chạm vào bảo bối của hắn.

Chỉ nghĩ thôi mà Lý Thiên Hạo đã thấy bốc hỏa, nhưng không thể đem nửa điểm tâm tư này lộ ra, cũng không thể ngăn cản con gái diện áo tắm hai mảnh, chẳng nhẽ lại nói baba ghen không cho mặc sao, đi bãi biển mặc bikini rất bình thường. Tự hắn chỉ có thể mặt lạnh đứng ở một bên trầm mặc.

Trình Tuyết cùng Lý Kiều cũng không nhận thấy Lý Thiên Hạo có gì đó khác thường. Cầm lấy khăn tắm, cả đoàn người liền tiến về phía bờ biển.

Tối gần chạng vạng, Trình Tuyết và Lý Kiều mới tươi cười trở về khách sạn, ngoại trừ Lý Thiên Hạo vẫn mặt lạnh suốt cả buổi. Trong lòng hắn bây giờ tràn ngập lửa giận, bãi biển này đầy tiêu tử thối, toàn đến gần Lý Kiều nhằm tán tỉnh cô, đuổi xong tên này, bên kia tên khác lại mò tới!

Về khách sạn thay bộ vest lịch sự, mang theo tâm trạng không thoải mái, Lý Thiên Hạo vội vàng đi gặp đối tác. Lý Kiều trở lại khách sạn liên tục hắt xì, có lẽ là bơi lội nhiều nên bị cảm lạnh, ăn cơm xong uống thuốc cảm, mí mắt liền nặng trĩu.

Đêm khuya, Lý Thiên Hạo được thư kí đưa về khách sạn. Buổi chiều, cảm xúc của hắn bị kích thích, cho nên trên bàn rượu với đối tác, ai chúc rượu hắn cũng không từ chối. Kết quả là bây giờ gục trên sofa phòng khách. Thử vài lần, chính hắn mơ màng đi vào phòng ngủ.

Thấy trên giường thân ảnh nho nhỏ hiện ra, nhìn từ phía hắn chỉ thấy góc chăn lộ ra bóng lưng mờ ảo. Như thế nào hôm nay Trình Tuyết lại ngủ sớm như vậy?

Lý Thiên Hạo thay nhanh quần áo, chỉ mặc duy nhất một chiếc quần lót tiến vào trong chăn. Dán vào sau lưng thiên hạ giường, bàn tay mang theo lửa nóng luồn vào váy ngủ của nàng để vuốt ve, nghĩ đến buổi chiều nhìn thấy Lý Kiều mặc bikini, dục hòa cổ gắng áp chế lại nổi lên.

Đêm nay Trình Tuyết tựa hồ có sự thay đổi, eo nhỏ không đầy một nắm tay, xúc cảm non mịn, hướng bàn tay lên, lướt trên làn da mịn màng là hai luồng kiều nữ mềm nhuyễn, tựa hồ so với lúc trước càng đầy đặn hơn.

Lý Thiên Hạo nhắm mắt lại cảm thụ, một bên hạ xuống những nụ hôn tình tế xuống lưng của mỹ nhân, thường thức hương thơm thấp phần quyến rũ, hô hấp của hắn lại trầm hơn vài phần.

Trình Tuyết hôm nay hương vị sao lại ngọt ngào như vậy, nhưng bình thường cũng không phải là mặc phong cách áo ngủ hai dây. Kéo một bên áo của nàng xuống thắt lưng, Lý Thiên Hạo tựa đầu vào cổ của mỹ nhân, hơi hơi mở mắt ra nhìn xem bộ ngực sữa bị bàn tay của mình chèn ép biến hình, mặc hắn xoa nắn, hai quả đào trở nên đỏ sẫm đứng thẳng, bị ánh trắng mờng lung ngoài cửa sổ chiếu vào tạo nên vẻ đẹp lung linh, mị hoặc lòng người. Hạ thân hắn dán chặt lên cái mông tròn của mỹ nhân mà cọ xát vài cái.

Đem chăn phủ trên hai người hoàn toàn mở ra, váy ngủ của nữ nhân vì động tác của hắn mà cuốn đến thắt lưng, lộ ra quần lót ren bao bọc cặp mông đầy đặn.

Đôi chân thon dài thẳng tắp, Lý Thiên Hạo từ phía sau nhìn đến hoa huyết được quần lót bao bọc. Hắn kéo quần lót xuống, lôi dục vọng căng cứng từ lâu, cách quần lót của mỹ nhân, hướng hoa huyết hưng hăng đâm vài cái.

"Àn..." Thiên hạ dưới thân im lìm thờ gấp, Lý Thiên Hạo vừa nghe, cảm thấy không thích hợp! Trình Tuyết làm sao có thể phát ra âm thanh kiều mỹ như vậy chứ, Lý Thiên Hạo tỉnh táo hơn vài phần, cúi người xuống đòi người qua nhìn mặt mỹ nhân.

Đây chẳng phải là con gái bảo bối của mình hay sao. Chẳng lẽ mình say rượu vào nhầm phòng. Lập tức cảm thấy kinh ngạc cùng xấu hổ không thôi, nhưng sâu trong nội tâm lại tràn đầy kinh hỉ.

Lý Kiều bởi vì uống thuốc cảm, được hiệu phát tác, lại cộng thêm bị cảm nên ngủ rất sâu, trong mộng cảm giác được bàn tay rộng lớn ấm áp vuốt ve thân thể mình, có lẽ mình lại mộng xuân rồi. Thân thể đắm chìm trong lửa dục, tùy ý Lý Thiên Hạo khi dễ mình.

Nam nhân nhìn dương vật cứng rắn của mình, dục vọng tà ác lặng lẽ len lỏi trong đầu. Lý Kiều không có tính tạo cơ hội cho hắn.

Lý Thiên Hạo dựa theo ánh trăng ngoài cửa sổ, cúi người xuống hôn lên đôi môi đào, chỉ cảm thấy hương thơm thanh khiết, đôi môi nở nang thơm mát, xinh xắn mềm mại, Lý Thiên Hạo càng nếm càng say đắm hương vị này, hai tay sau lưng Lý Kiều vuốt ve ôm chặt cô vào lòng.

Cặp vú đầy đặn của Lý Kiều dán chặt vào cơ ngực của hắn, hạ thể hưng phấn nhảy lên vài cái. Một mặt đầu lưỡi vói sâu vào trong miệng Lý Kiều thường thức mật đào của cô, một mặt kéo váy ngủ của cô xuống, đường cong dương chi ngọc điệp gọi cảm lập tức hiện ra.

Đầu vú bị xoa nắn đến phát trắng, ngạo nghễ đứng thẳng. Lý Kiều vẫn chìm đắm trong mộng, theo bản năng chỉ thờ gáp.

Lý Thiên Hạo nhàng đem vú ngủ thoát ra, cũng đem quần lót ren của cô cởi ra. Cuối cùng lộ ra giữa đùi ngọc thon dài là hai cánh hoa đào phớt hồng phấn nộn. Đem chân của cô uốn cong lên, hoa tâm ẩm ướt dâm thủy, Lý Thiên Hạo thầm than: Bảo bối của hắn thực là tiểu yêu tinh!

Phía dưới hoa huyết phấn nộn ẩm ướt, Lý Thiên Hạo cúi người xuống một phen ngâm lấy suối nguồn này, đem ít dâm thủy hút hết, âm thanh mát mẻ chập chập phát ra. Lý Kiều bị kích thích, khoái cảm ngừng dâng lên, hai chân kẹp lấy đầu của hắn, mông mẩy nâng lên cao như muốn hưởng ứng theo động tác càn quấy của Lý Thiên Hạo.

Trêu đùa một lát, Lý Thiên Hạo vươn tay đến khe lấy lợi kia, dùng ngón giữa cắm hoa huyết phấn nộn của cô, ngón cái đè vào huyết trần châu, ngón tay chậm rãi hoạt động trong huyết động chặt chẽ.

Không thể tưởng tượng được tiểu huyết của Kiều Kiều lại chặt như vậy. Ngay cả ngón tay cũng khó mà di chuyển lưu loát được.

"A...Ấn..." Trong mộng, Lý Kiều cũng không nhận được, hoa huyết co bóp mạnh mẽ, cái miệng thỉnh thoảng thờ gáp. Hoa huyết dần dần quen với động tác của hắn, dâm thủy róc rách chảy ra, kiều mông theo bản năng ưỡn lên phía trước hòa theo.

Lý Thiên Hạo nhìn xem cũng bị dục hỏa đốt người, lại bị động tác dâm dăng của Lý Kiều kích thích, lại nghĩ đến sau này con gái sẽ không thuộc về mình, nhất thời chưa xót không thôi.

Rút ngón tay ra, đỡ lấy dương vật sưng tím, cọ xát vào hoa huyết của con gái. Cây gậy thô to của hắn được dâm thủy của cô phủ bóng, quy đầu khê chà sát hột trần châu, tại cửa hoa huyết dâm loạn vài cái.

Vẫn chưa đủ hưng phấn, hắn đem hai chân thon dài của Lý Kiều vòng qua thắt lưng, hạ thân đem quy đầu xâm nhập vào khe thị kia. Vào vài tấc, gặp phải tấm màng mỏng thì ngừng lại. Lý Kiều thoải mái liền vận vẹo mông căng tròn thờ gáp, tiểu hoa huyết không ngừng co rút lại, đè vào quy đầu của hắn, như muốn hút trọn luôn cả quy đầu.

Lý Thiên Hạo hô hấp dồn dập, tại cửa huyết nhẹ nhàng *** vài cái, khi hắn rút dương vật ra làm cho thịt huyết cũng nảy lên theo.

Chỉ chốc lát sau, Lý Thiên Hạo liền biến tỉnh, quy đầu ẩm ướt dính chặt vào hoa huyết của Lý Kiều, hình ảnh dâm mỹ không chịu nổi.

Lý Thiên Hạo khôi phục cảm xúc, xuống giường vào nhà vệ sinh rửa sạch. Lý Kiều vẫn như trước ngủ say, khuôn mặt đỏ ửng không hề biết chính mình vừa bị baba ngoại dâm.

Lý Thiên Hạo giúp Lý Kiều rửa sạch sẽ một chút, dọn dẹp lại phòng như lúc ban đầu, rồi ra khỏi phòng.

Từ khi kết thúc kì nghỉ dưỡng ở thành phố S, trở về nhà, qua vài ngày Lý Kiều thường xuyên nhớ đếm cảm giác đêm hôm đó.

Tuy rằng không có cái gì chứng minh đêm đó có người tiến vào phòng cô, nhưng trong mộng cảm xúc bàn tay kia đem đến quá mức chân thực, còn có hạ thể trần ngập cảm giác được bao bọc bởi một cây gậy nóng cứng rắn.

Cô cảm thấy có lẽ đây không phải là mộng, hơn nữa cảm giác mơ hồ giống như nhìn thấy khuôn mặt của baba mình...

Chợt bừng tỉnh ra khỏi suy nghĩ hỗn loạn, Lý Kiều cảm thấy cả kinh, chẳng lẽ đêm đó người tình bí mật chính là baba?

Bị chính suy nghĩ của mình dọa sợ, Lý Kiều trừng to cặp mắt hạnh, hay tay ôm lấy chính mình. Cảm giác đôi bàn tay kia xoa nắn vú của mình càng rõ ràng, chẳng lẽ là baba?

Lý Kiều trong lòng run sợ, mở QQ lên tính chuyện với bạn thân, hàm hồ đem chuyện đêm đó ra.

"Cho nên cậu cho rằng người đêm đó là baba của cậu sao?" Ở đầu kia, Vương Đình Đình nhìn Lý Kiều hỏi.

Lý Kiều đỏ mặt lên: "Đều là phỏng đoán thôi".

Đầu bên kia truyền tới tiếng cười haha: "Đừng ngượng, chúng ta là bạn tốt nhiều năm như vậy, tớ còn không hiểu cậu ư."

Lý Kiều cũng dứt khoát không che lấp nữa, bĩu môi: "Vậy cậu bảo bây giờ tớ phải làm sao đây? Có cách nào để biết được có phải là baba không?"

Wang Ding Ding khôi phục lại bộ dạng nghiêm túc: "Kia... Nếu là baba của cậu, cậu tính làm sao bây giờ?"

"Tớ... Tớ cũng biết nữa a... Loại chuyện tình này..."

"Vậy cậu có thích baba cậu không?" Vương Đình Đình hỏi, sau lại cố gắng bổ sung thêm: "Cậu có kháng cự ba cậu làm vậy với cậu không?"

"Tớ... Thế nhưng, loại tình này là... không thể nào a..." Lý Kiều nhú mày đau khổ suy tư.

"Được rồi, hỏi hỏi lại, nếu ba cậu chán ghét cậu, cậu có cảm giác gì?" Tiếp tục dẫn đường.

"Baba không thích tớ, tớ rất không vui, hơn nữa trong lòng còn đau xót ê ẩm không thôi..." Lý Kiều che ngực, nghĩ đến khả năng này đều cảm thấy không thoải mái chút nào.

"Cho nên, nếu cậu thích ba cậu, còn không kháng cự thân mật, vậy là cậu thích baba cậu, thích theo kiểu tình cảm nam nữ ấy!" Vương Đình Đình ra vẻ trịnh trọng nói ra.

Lý Kiều nghe xong bưng bình đại ngộ, chính mình thích baba sao?

Nhưng lại là cảm giác của nữ nhân đối với nam nhân mình ngưỡng mộ? Không thể phủ nhận chuyện cô mê luyến baba, cao lớn, tuấn kiện, thành thực ôn trọng, lại rất sắc sảo, thương cô, không giống mấy nam sinh ấu trĩ ở trường học, cho nên, cô thích baba? Bởi vì tình cảm này, ngay cả nghĩ đến Lý Thiên Hạo không thích mình, trong lòng lại nói đau...

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: (H)

Buổi tối hôm nay chỉ có một mình Lý Kiều ở nhà. Lý Thiên Hạo còn chưa có tan tầm, Trình Tuyết ra ngoài đánh mặt chườm cùng các phu nhân khác, phòng chừng đêm mới trở về.

Xem thời gian đã sắp đến giờ tan tầm, trong nhà không có ai chuẩn bị cơm chiều. Lý Kiều do dự mà gọi điện thoại cho Lý Thiên Hạo.

"Bảo bối, có chuyện gì sao?" Lý Thiên Hạo đang lái xe trên đường về nhà. Hắn rất ít kêu Lý Kiều là bảo bối, có lẽ là trải qua đêm kích tình ở thành phố 8, hai từ "Bảo bối" phát ra thật tự nhiên.

"Baba,...người chừng nào thì tan tầm? Mẹ đi ra ngoài đánh mặt chườm rồi, trong nhà không có ai nấu cơm cả." Lý Kiều nghe đầu kia thấp giọng truyền đến hai từ "Bảo bối", khuôn mặt nhanh chóng hiện lên rạng rỡ, không khỏi có phần lảm lũi nói.

Lý Thiên Hạo nghe giọng nói ôn nhu ngọt ngào của con gái, trong lòng không khỏi nhộn nhạo, thêm vào đó đau lòng nói: "Ba đang trên đường về nhà rồi, bảo bối trước ăn điểm tâm lấp bụng được không, đừng để chính mình bị đói, đợi baba trở về nấu đồ ăn ngon cho con"

"Baba nhanh chút nha, con buồn ngủ lắm". Treo điện thoại, Lý Kiều suy nghĩ một hồi, quyết định đêm nay thực hiện kế hoạch Đình Đình nói.

Về phòng tắm rửa, sau đó mặc váy ngủ mà Đình Đình đưa hôm trước, theo lời cô ấy nói chiếc váy này là sự hòa quyện của thanh thuần và gợi cảm.

Lý Kiều nhìn khuôn mặt đỏ bừng xinh đẹp trong gương, môi đỏ phớt hồng hơi bĩu lên, váy ngủ là loại hai dây, phía trước không có gì, cực kỳ trần trụi.

Điểm nhấn của chiếc váy là sau lưng chỉ có hai dây mảnh giao nhau, lộ ra một vùng da trắng như tuyết, còn lại mảnh vải mỏng miến cường bao phủ mỏng vênh của cô.

Kế hoạch của Đình Đình là Kiều Kiều giả bộ ngủ, thử xem baba đối với nàng có phản ứng như thế nào. Lý Kiều khó nhịn có chút run sợ nhưng lại toát ra một tia hưng phấn không thôi.

Về nhà, thế nhưng trong nhà một mảng tối đen, đèn không bật, tiểu thiên hạ của hắn bảo đợi hắn về cũng không thấy bóng dáng đâu.

Lý Thiên Hạo nghi hoặc kêu vài tiếng Kiều Kiều, như trước vẫn không có người đáp lại. Lên tầng, đẩy cửa phòng Lý Kiều ra.

Bên trong chỉ có ánh đèn ngủ mờ ảo, chiếu ra mỹ nhân ở trên giường. Khóa cửa, rón ra rón rén đi tới bên giường của con gái, nhẹ nhàng gọi vài tiếng Kiều Kiều.

Lý Kiều vẫn ngủ say như trước. Hắn ngồi xuống bên giường, nhìn Lý Kiều đáng vẻ lười nhác, đôi môi anh đào nở nang, lông mi thật dài, cong cong mềm mại, mặt mày tinh xảo, hết thấy đều đặn hoặc người khác như vậy.

Lý Thiên Hạo than thở một tiếng, cúi người xuống tình tứ xem xem dung nhan. Nút vú của mỹ nhân kiều diễm ngẩng đầu lên, Lý Kiều gât gao nhìn xuống cảm giác tê ngứa bên trong hoa huyệt.

Mà Lý Thiên Hạo hiểu rõ con gái có thể tỉnh bất cứ lúc nào, nhưng hắn thật sự là không thể nhịn được nữa, dù chỉ là ném thử hương vị của con gái.

Cơ thể Lý Thiên Hạo gần như đã nằm trên người Lý Kiều, hai tay mang theo lửa nóng tại cặp mông vênh lên của con gái mà xoa nắn, chà đạp, mặt chôn ở trước bầu ngực mềm mại, hơi thở thơm mát của cô, miệng hắn cũng không rảnh rỗi, hết hôn lại cắn hai bầu ngực trắng mềm như đậu hũ non ấy mà không phát hiện thiên hạ dưới thân đang cắn chặt đôi môi hồng nhuận.

Đôi tay rời mông vênh lên thất lưng, lại không ngờ đến là một mảnh trắng tuyết trần trụi. Lý Thiên Hạo kinh ngạc không thôi, Lý Kiều không có một mảnh vải che đậy ở sau lưng, một mảnh trắng tuyết lồ lộ hiện ra trong không khí, phía trên chỉ có hai dây lưng đan chéo nhau làm cho hắn có loại xúc động muốn kéo đứt chúng ra. Kiều Kiều của hắn làm sao có thể mua được bộ quần áo kêu gọi như thế này.

Hồ hấp của Lý Kiều ngày càng rối loạn, Lý Thiên Hạo đang sát bên người nàng cũng cảm giác được. Trong lòng thầm nghĩ: Chẳng lẽ Kiều Kiều của hắn già bộ ngủ?

Ngẩng đầu quan sát cô. Lý Kiều vẫn là một tiểu cô nương, làm sao mà đầu lại với lão hồ ly Lý Thiên Hạo này.

Lý Thiên Hạo nhìn thấy hàng mi của con gái run nhẹ cùng với hai tay nắm chặt.

Hiếu rõ là Kiều Kiều già bộ ngủ, tâm tư xoay chuyển vài cái, không lẽ là Kiều Kiều thử hắn, bằng không cũng sẽ không ăn mặc gọi cảm như vậy đi ngủ? Hơn nữa cô còn già bộ ngủ, nói không chừng là không bài xích hành động của hắn?

Nếu con gái già bộ ngủ để thử hắn, hắn cũng không cần kìm chế bản thân đến phát khổ nữa.

Lý Thiên Hạo dục hỏa càng ngày càng nóng rùng rục, động tác càng thêm lớn mật can rờ. Dem vấy hai dây của con gái cởi ra, lộ ra hai bầu vú tinh tế, một bên anh đào bị hắn vân vê xoa nắn, một bên nhũ hoa bị hắn ngậm chặt.

Lý Kiều cắn chặt môi mới áp chế được tiếng kêu sắp tràn ra khỏi miệng, bị động tác của Lý Thiên Hạo cướp đi tất cả suy nghĩ, baba giống như trẻ sơ sinh bú sữa của mình, kích thích cô cả người tê dại đi, vú căng trướng đến phát đau.

Bụng dưới dâng lên dục vọng, hạ thể bắt đầu chảy dâm thủy. Lý Kiều mặt xấu hổ không thôi, thân thể thế nhưng phản ứng như vậy, tiếp tục giả vờ không biết. Giờ phút này nàng không biết phải làm thế nào, chỉ có tiếp tục giả vờ, mới tránh khỏi xấu hổ cho cả hai?

Lý Thiên Hạo đem biểu hiện động tình của con gái xem triệt để, hắn nghĩ cơ hội của mình đến rồi! Dem quần áo của chính mình thoát ra, tại thời điểm Lý Kiều còn chưa có phản ứng, kéo tay cô đặt lên vòm ngực của chính mình, hạ thân cứng rắn cọ xát âm hộ của Lý Kiều.

Lý Kiều làm sao có thể chịu đựng đùa giỡn như vậy, không nhịn được bật ra tiếng hô: "A..." Điều này làm cho Lý Thiên Hạo không nhịn được môi nhếch lên cười, theo xương quai xanh của cô hạ xuống nụ hôn nhẹ nhàng, nam nhân động tình thờ dốc bao phủ thân thể cô, mê hoặc lý trí của cô.

Nam nhân rời xương quai xanh tinh tế xuống liếm anh đào, cuối đầu ní non: "Bảo bối...ân...con thật sự rất xinh đẹp..." giọng nói khàn khàn mang theo hơi thở tình dục, như một liều thuốc kích thích, làm tan rã lý trí của cô. Lý Kiều mơ hồ ưỡn ngực hòa theo môi lưỡi của Lý Thiên Hạo, kiều mông bắt đầu vận vẹo.

Lý Thiên Hạo một tay lần theo lưng Lý Kiều đi xuống, bắt lấy một bên mông thịt chà đạp, xoa nắn, lướt qua hoa môi, chỉ chốc lát sau ngón tay đã bị dâm thủy dính ướt nhẹp.

Hắn đem quần của nàng kéo xuống, thừa dịp Lý Kiều chưa tỉnh táo lại, cúi đầu hôn hoa huyết, đầu lưỡi linh hoạt ở giữa cánh hoa liếm mút càn quấy, mở hai đùi thon dài của cô ra, nhìn thấy ở lỗ nhỏ một cổ dâm thủy trào ra, vài cọng lông lưa thưa dính lên bạch thịt.

Lý Thiên Hạo cúi đầu đem tất cả nước nhờn chảy ra liếm gọn, đây chính là mùi vị tuyệt vời của bảo bối!

"Rất ngọt...Hương vị của Kiều Kiều thật ngọt a..." Lý Thiên Hạo phóng đáng nói ra âm thanh dâm ngữ, cơ thể Lý Kiều bị lửa nóng của hắn kích thích, tiểu huyết co rút lại cầu hoan.

Lý Thiên Hạo dùng ngón giữa của hắn cắm vào, huyết động ầm ập chặt chẽ làm cho hắn phát điên, tốc độ cắm đút của ngón tay cũng tăng nhanh hơn.

Dục vọng hưng phấn kịch liệt, Lý Kiều rốt cuộc không giả vờ nổi nữa: "Ân... baba...a...không cần...baba...không cần". Tay đẩy hắn ra, nhưng không thể đẩy hắn ra được tý nào.

Lý Thiên Hạo lại thêm một ngón, ngón tay cắm vào nộn huyết, dâm thủy đã chảy ròng ròng, tay hắn đều bị chất lỏng trơn trượt dính ướt.

"Không muốn cái gì? Kiều Kiều nói ra...ân?" Lý Kiều nói không nên lời, lý trí của cô nói rằng có nên dừng lại, đây là một sai lầm, nhưng thân thể của cô lại phản bác lại, trong nội tâm như có hai người mâu thuẫn đan xen với nhau, xem cuối cùng ai mới là người thắng cuộc.

Nâng mông vênh của Lý Kiều lên, đem chân nàng tách ra, lộ ra hoa huyết hồng nhuận ẩm ướt, nằm ở trên người cô, dương vật nóng rẫy tại bắp đùi dâm loạn không vào, đến khi Lý Kiều bắt lực hô nhỏ: "A...không...ừ..." Lý Thiên Hạo nhứ chặt mây rậm, cổ nén dục vọng, đem côn thịt trắng kiện để tại miệng cánh hoa, quy đầu đỏ sậm xâm nhập vào dâm huyết.

Mới vào được một đoạn ngắn, huyết động bên trong chặt chẽ ầm ập vây quanh, giây phút này chính là niềm vui nhân gian tiên cảnh.

Đào nguyên bị dị vật xâm nhập ần ần đau, không ngừng co rút lại, Lý Kiều ai a đau xót, ánh mắt hồng hồng như chú thỏ cầu xin Lý Thiên Hạo: "Ân...không cần...baba, không cần..."

Lý Thiên Hạo bị kẹp chặt khoái cảm từng đợt kéo đến, vài lần như muốn bắn tinh, ở đâu còn tâm trí bận tâm đến lời cầu xin của cô, thịt căn thông thả xâm nhập.

"Cực cưng ngoan... con sẽ thích... cực cưng thật đẹp...kẹp ba thiếu chút nữa bắn tinh ra..." Nói xong lại ngậm đầu vú Kiều, thịt vú mềm mại bị miệng hân cắn quấy, làm lực chú ý của Lý Kiều bị phân tán, dương vật cực đại giờ phút này đâm tiến thẳng vào u cốc, gấp ghềnh khó đi, nộn huyết đã muốn bị lấp đầy, còn lại một đoạn dài có thể đi vào.

Đôi môi anh đào của Lý Kiều he hé mở, thở khê nói: "Đau quá a Đau quá".

Mật huyết chặt chẽ giống như bị cây gậy cứng nóng thâm nhập, đau đớn khó nhịn, ngón tay không khỏi bấm vào tấm lưng rắn chắc của Lý Thiên Hạo.

Thịt cắn của Lý Thiên Hạo bị mật huyết bao bọc chặt chẽ "Cực cưng ngoan, nhẫn nại một chút, đợi lát nữa con sẽ không đau nữa"

Dưới thân ngừng lại động tác. Cô gái mở mắt ra, nhìn lên trên nam nhân, thân thể vì dục vọng mà ánh mắt rực đỏ lên, hô hấp dồn dập, lại nhẫn nại ôn như đồ dành cô.

Lý Kiều lòng tràn đầy lo lắng, không hề bận tâm thứ khác, giờ phút này cô chỉ nghĩ tùy theo cảm xúc của mình, sa vào lưới tình dục của baba.

Lý Thiên Hạo nhìn con gái mềm mại tiếp nhận mình, nội tâm tràn đầy niềm vui. Kẹp mộng hướng hoa tâm đâm một phát, phá tan tấm màng mỏng, Lý Kiều hô to một tiếng, nước mắt tràn ra, theo quán tính rúc vào trong ngực Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo cắm vào hơn một nửa gậy thịt của mình: "Cực cưng... baba yêu con"

Hạ thân dùng sức ưỡn về phía trước, xuyên qua chướng ngại vật, nhập vào mây tấc, long căn thô to tiến thẳng đến tử cung.

Nhìn nước mắt con gái tràn ra vì bị xé đau, cô tốt đẹp như vậy, bao dung chính mình.

Lý Thiên Hạo dâng lên nỗi lo lắng chưa bao giờ có, đau lòng khi nhìn thấy con gái bảo bối cắn môi đỏ au, nhu tình mật ý cùng cặp môi thom kia chơi đùa.

Vì tiểu huyết của Lý Kiều chật hẹp, vẫn có thể vào tiếp, còn một đoạn dương vật ở bên ngoài, cầm lấy gối đầu nhét vào bên dưới thắt lưng của cô, hân hung hăng đút mấy chục cái.

Lý Kiều dần dần cảm thấy tư vị hạnh phúc, hạ mình xuống tiếp nhận bao dung dương vật của Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo hôn nàng một phát, mặt tươi cười: "Kiều Kiều,...thoải mái sao hả?" nói xong liền nắm lấy hai chân của Lý Kiều đặt trên vai, đâm một nhịp lút cán, mãnh liệt *** nàng.

Lý Kiều hai mắt nhắm lẹ mộng lung nhìn đùi mình khóa trên vai baba, bởi vì mộng được đem lên cao, Lý Kiều khê chuyển tầm mắt là có thể nhìn đến một màn dâm mỹ, dương vật thô to cắm vào nơi tư mật của mình, môi anh đào bởi vì tình dục mà trở nên đỏ thắm bao bọc lấy năm căn sung tím thò cứng kia, trong lúc phun ra nuốt vào, dương vật đã muốn ướt sũng.

Nàng có thể cảm giác được dị vật xâm nhập vào cơ thể, hoa huyết khó nhịn được kích thích, nàng thế nhưng lại mong hân nhanh lên chút nữa...

Hình ảnh rất dâm đẳng, Lý Kiều hiểu rõ đây là không đúng, thân thể lại không thoát khỏi trầm luân. Nam nhân phát hiện thiên hạ dưới thân do dự cùng sung sướng, hạ thân càng mạnh liệt đánh nhanh tốc độ luật động.

"A...ừ...ba...ô ô..." da thịt tuyết trắng của Lý Kiều trở nên phấn hồng, ánh mắt kiều mỹ.

Lý Thiên Hạo lửa nóng kích động, huyết động của con gái thật là tiên cảnh, như thế nào lại chặt chẽ tuyệt vời như vậy.

"Nó thật chặt a..." giọng nói khàn khàn mang theo âm hưởng tình dục vang lên bên tai, vành tai xinh xắn của Lý Kiều bị hân liếm láp.

Lỗ tại nhỏ mẫn cảm làm cho sóng lưng tê dại không thôi, hạ thể dâm dịch chảy ra càng nhiều, dính ẩm ướt một mảng chắn. Hoa tâm truyền đến một trận hưng phấn, Lý Kiều nâng tay ôm chặt lấy cổ Lý Thiên Hạo, hai đôi môi cùng nhau chơi đùa.

Nam nhân thu được tín hiệu, dương vật thô dài càng mãnh liệt cắm đút huyết non mềm, nhiều lần đâm đến hoa tâm, Lý Kiều vẫn là lần đầu tiên, sao có thể chịu đựng được kịch liệt như vậy, trong phòng vang lên âm thanh rên rỉ trầm bổng của cô.

Hô hấp của Lý Thiên Hạo cũng dồn dập, tiểu huyết của con gái thật đẹp thật chặt.

Va chạm mãnh liệt làm cho cặp vú nảy nở của Lý Kiều lay động, hai tay hân đem chân tê dại của cô gấp trên đầu nhũ hoa, khe rãnh cặp vú hiện ra càng sâu, thịt cắn rất nhanh dựng thẳng hạ xuống đâm vào hoa huyết, phải hơn ngàn phát, hân mới bắn ra tinh hoa.

Lý Kiều chỉ cảm thấy một luồng tinh dịch âm nóng được rót vào trong cơ thể.

Kích tình qua đi, cả hai bình phục hơi thở, Lý Thiên Hạo không có lập tức thu thập gì, nam căn của hân vẫn ở trong hoa huyết của con gái, cảm giác ấm áp, được hoa huyết của nàng bao dung làm cho hân không muốn dời đi chút nào.

Nằm ở trên giường ôm Lý Kiều, hai tay xoa bóp cặp mộng nở nang của cô. Lý Kiều mới qua cao trào, trực tiếp ngắt đi, hiện tại theo hân đùa nghịch.

Lý Thiên Hạo càng nhìn dung nhan của mỹ nhân trong ngực, càng nhìn càng thêm say đắm.

So với cô, dung nhan của Trình Tuyết thật không thể so sánh. Tình yêu cảm kỳ chi luyện này, hẳn không quan tâm đến luân thường đạo đức, không hối hận. Giờ phút này, hẳn cảm thấy miễn cưỡng vì Kiều Kiều lại thuận theo hắn, như vậy tất cả đều tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Lúc này, tại hội sở, Trình Tuyết đang ngồi một mình uống rượu, cũng không có tham gia vào bàn tiệc chầu.

Có lẽ hôm nay nhìn thấy nàng có gì đó khác thường, một phu nhân vừa mới bị thay thế trên bàn tiệc chầu đi tới, ngăn chén rượu trong tay Trình Tuyết lại.

Lâm phu nhân nghi hoặc hỏi: "Trình Tuyết, hôm nay tâm tình không tốt sao?"

"Có thể có cái gì không tốt chứ, vẫn bình thường như mọi ngày". Trình Tuyết thân nhiên gọi khước môi cười, cầm lấy ly rượu lại uống một ngụm.

Trong nhà có chuyện gì à? Ai, cô hôm nay trông đặc biệt khác thường, nói tôi nghe một chút xem có chuyện gì?" Lâm Phu nhân nhíu mày nhìn Trình Tuyết, thế nhưng Trình Tuyết lại biểu tình cũng không giống như là không có việc gì.

Trình Tuyết nghe vậy giận tái mặt, đại khái có lẽ gần đây luôn bị hành vi khác thường Lý Thiên Hạo làm cho ghen khuấy, lúc này nàng cũng nên giải bày một chút.

Chậm rãi nói lên: "Còn không phải là vì nam nhân trong nhà à, tôi cảm thấy hắn gần đây khác thường, nhất là loại sự việc này, cô nói, nam nhân tuổi này là đến thời kỳ mãn kinh à?"

Lâm phu nhân nghe xong, bỗng nhiên nghiêm túc nói: "Loại tình huống này mà cô còn không biết ư, hẳn cũng không phải lão nam nhân, thời kỳ mãn kinh tuyệt đối không có khả năng, nếu hắn đối với cô lãnh đạm... Còn đột nhiên như vậy, này, hơn phân nửa là bên ngoài có tiểu tam đi!"

Trình Tuyết mơ hồ cũng có loại suy nghĩ này, giờ phút này lại được Lâm phu nhân phỏng đoán thêm, càng chắn chắn suy nghĩ này của mình là sự thật.

Lâm phu nhân có chút lo lắng nói: "Không phải tôi nói cô à, chồng cô điều kiện tốt như vậy, tiền không nói làm gì, nhưng hẳn khí chất ổn định, bộ dạng tuấn tú đi ra ngoài không biết hấp dẫn bao nhiêu ánh mắt của các cô gái, cô nếu cảm thấy không thích hợp có thể trước gạ hỏi thử hắn xem."

Sau đó lại chuyển sang giọng điệu châm chọc: "Hơn nữa tôi nói, nam nhân đều cùng một loại, bọn họ đều thích những tiểu cô nương 18 môn môn, cô cũng đừng ngạc nhiên họ thật sự quy củ này nọ, điều đó tuyệt đối không có khả năng! Chúng ta thân là phụ nữ, chỉ cần bảo vệ địa vị của mình trong nhà. Về sau, bọn họ có chơi thể nào đi chăng nữa, chúng ta vẫn có thể chịu đựng được!"

Lâm phu nhân ái muội cười rộ lên, đưa cho Trình Tuyết một ánh mắt. Trình Tuyết mặc dù không có cùng suy nghĩ với họ, nhưng không thể phủ nhận rằng Lâm phu nhân nói cũng có chút đúng.

Trong lòng nàng lại đang có chuyện, dù sao tất cả quá đột ngột, Lý Thiên Hạo nếu thường xuyên lui tới bên ngoài, không phải hẳn sẽ lãnh đạm xem nhẹ nàng sao.

Chồng của mình ở bên ngoài làm chuyện như vậy, càng nghĩ đầu óc Trình Tuyết càng quay cuồng, cảm xúc càng áp lực đè nén.

Trình Tuyết phụ họa nói: "Đúng vậy, nếu bọn họ đi ra ngoài tìm người vui đùa, chúng ta cũng có thể, haha."

Lâm phu nhân xem Trình Tuyết vẻ mặt không cho là đúng, trong lòng nhạo báng, thầm nghĩ: Đừng tưởng cô đẹp, trong nhà không phải là chồng còn đi ra ngoài tìm hồ ly tinh sao.

Trình Tuyết không có tham gia quá nhiều các bữa tiệc cùng các vị phu nhân, lại bởi vì gia đình trước nay đều hòa thuận, nàng không nghĩ rằng gia đình hạnh phúc như vậy làm cho các phu nhân trong lòng ghen tỵ.

Lâm phu nhân thử hỏi: "Nếu không, cô đợi một lát nữa, tối nay chúng ta đi chơi, gọi các phu nhân khác cùng đi."

Trình Tuyết đoan trang cầm chén rượu, trong lòng lại đang do dự không thôi. Nàng hiểu rõ bản chất chuyến đi chơi này là gì, lý trí thì muốn cự tuyệt, nhưng trong lòng lại nghĩ biểu hiện lãnh đạm của Lý Thiên Hạo gần đây, nàng cũng không nguyện ý về nhà sớm.

Tự lực suy nghĩ một lát, Trình Tuyết liền gật đầu, xem như đáp ứng. Lúc này nàng không để ý tới Lâm phu nhân, nếu không nàng sẽ thấy khước môi của bà ta lộ ra nụ cười trào phúng, khinh thường.

Đợi một chút nữa, các phu nhân chơi bài có chút mệt mỏi, buông bỏ mặt chược, tụ tập ở trên ghế lô ca hát, ăn uống. Cửa phòng bị gõ vang, một đám nam tử trẻ tuổi đi vào, liền theo quen thuộc tiến lên chào hỏi các vị phu nhân, hiển nhiên bọn họ đều là bạn tình của nhóm phu nhân này.

Một người trẻ tuổi tuấn tú được Lâm phu nhân dẫn đến ngồi bên cạnh Trình Tuyết.

Lâm phu nhân tươi cười giới thiệu: "Trình Tuyết, vị này là Tiểu Vũ, vừa tốt nghiệp đại học. Tiểu Vũ, vị này là Trình tỷ, nàng gần đây tâm tình không tốt, cậu phải phục vụ nàng thật tốt đây." Nói xong, nhìn hai người không có ý kiến gì, Lâm phu nhân liền rời đi.

Nam sinh vừa tốt nghiệp đại học, vẫn đang còn rất ngượng ngùng, Tiểu Vũ cũng là lần đầu tiên làm việc này, lỗ tai đều ửng đỏ cả lên. Trình Tuyết nhìn hần như vậy, một bộ dạng ngây ngô trong sáng, trước tiên mở miệng sẵn sốc hỏi: "Tiểu Vũ, cậu lần đầu tiên tham gia cái này ư?"

"Àn... là, là lần đầu tiên..." Tiểu Vũ nghiêng đầu nhìn Trình tuyết nói.

Trình Tuyết nghe hần trả lời, không khỏi nổi lên tâm tư xấu xa: "Nga? Vậy cậu là xử nam. Haha."

Tiểu nam sinh khuôn mặt trực tiếp đỏ hồng, bất giác lại cúi đầu, cự tuyệt trả lời câu hỏi này.

"Đùa cậu thôi, haha, cậu đừng như vậy, mọi người nhìn vào lại tưởng tôi khi dễ cậu." Trình Tuyết đưa cho hần một ly rượu, nhìn qua các phu nhân bên kia trêu chọc hần.

Tiểu nam sinh tiếp nhận ly rượu uống một ngụm cạn sạch, tiếp theo bị sắc rượu.

Trình Tuyết vỗ nhẹ lưng của hần, Tiểu Vũ ngây ngô làm nàng nhớ đến quãng thời gian non nớt ở đại học, khi đó chính mình thích Lý Thiên Hạo, đều không để ý nam sinh khác, thế cho nên bây giờ nhìn thấy tiểu nam sinh này, nàng lại thấy có cảm giác mới mẻ.

Tiểu Vũ ánh mắt khẽ chớp, động tác của Trình Tuyết làm cho hần cảm giác như trong lòng có một dòng nước ấm chảy qua.

Hần hôm nay là lần đầu tiên bị học trường mang đến đây, ra trường đi làm không được bao lâu, học trường hần nói tham gia gặp gỡ cùng các phu nhân có thể làm tăng cơ hội.

Hần tưởng buổi tiệc này sẽ bị khinh bạc, không nghĩ tới gặp được Trình Tuyết, nàng đối xử ôn nhu với mình như vậy. Mà Trình Tuyết lại là người phụ nữ từng trải, toát lên vẻ thành thực, nữ tính càng hấp dẫn chính hần.

Trình Tuyết cũng không có hiểu được tâm tình của Tiểu Vũ, đêm nay nàng chỉ là đơn thuần không nghĩ về nhà đối mặt với chồng lãnh đạm. Mà trước mắt, tiểu nam sinh này ngây ngô, nhu thuận rất hợp khẩu vị của nàng.

"Trình tỷ....tỷ không vui sao? Tôi...tôi có thể cùng tỷ...ân...uống chút rượu, giải sầu....haha" Trình Tuyết thần sắc cô đơn, làm Tiểu Vũ nổi lên lòng thương tiếc.

Nắm bàn tay của Trình Tuyết, trong lòng nghĩ các phu nhân này đi ra ngoài mua vui là bởi vì trong lòng tình mịch đi.

Cảm nhận được quan tâm của tiểu nam sinh, Trình Tuyết hi vọng có thể thả lỏng được tâm tình, thuận theo hành động của hần.

Tiểu nam sinh mới tốt nghiệp đại học, khí huyết phương cương của trai trẻ, nắm ngón tay bảo dưỡng thật tốt của Trình Tuyết, Tiểu Vũ trong lòng dấy lên vui mừng còn có kèm theo lửa nóng.

Đây là lần đầu tiên cùng người khác phải tiếp xúc thân mật như vậy, hần nghĩ được hương vị nước hoa thoang thoang trên người Trình Tuyết, tất cả đều làm cho hần cảm thấy kích thích không thôi.

"Trình tỷ... cái kia, tôi...tôi..." Tiểu Vũ trong cơ thể có dục hoả, chính hần cũng không biết hần định nói cái gì, chỉ là hướng tới gần khuôn mặt của Trình Tuyết.

Trình Tuyết nghi hoặc quay đầu lại, không ngờ hai người khoảng cách rất gần, lập tức môi của nàng in trên môi của tiểu nam sinh.

Hai người đều cứng đờ, Trình Tuyết phản ứng đầu tiên, hướng tới cầm ly rượu bên cạnh rồi cơ thể đi.

Tiểu Vũ khăn trương cầm lấy góc áo, sợ bị Trình Tuyết cho là hần cố ý, sắc mặt không được tốt lắm, thân mình cương cứng.

Vốn là một khúc nhạc đệm, Trình Tuyết cũng không phải là tiểu cô nương chưa nếm sự đời, chuyện vừa rồi cũng không để trong lòng, cười nói: "Tiểu Vũ, đến đây, chúng ta uống một ly."

Bên kia các phu nhân đều cười nói vui đùa, không có để ý đến tình huống vừa phát sinh ở bên này.

Hôm nay đã uống bao nhiêu rượu Trình Tuyết cũng không có nhớ rõ, chính là tối nay không thể lái xe về nhà. Trong hội sở cũng có cấp phòng qua đêm, đây là lần đầu tiên nàng ngủ tại đây.

Tiểu Vũ lo lắng nâng nàng dậy đi tìm phòng, nói là nàng, kỳ thực Trình Tuyết đã muốn dựa cả người vào trong lòng hần.

Hắn nhìn vào nữ nhân say rượu trong lòng, mặc dù lớn tuổi hơn hắn, nhưng bởi vì chăm sóc kỹ càng, khuôn mặt nhìn vẫn trẻ hơn tuổi thật rất nhiều.

Cơ thể phái nữ mềm mại, dính sát vào người hắn, châm lên ngọn lửa khô nóng. Tay đặt ở bên hông Trình Tuyết dần dần đi lên, Tiểu Vũ mở cửa phòng, khóe mắt liếc thấy phản ứng của Trình Tuyết, thấy nàng biểu lộ không vui, động tác lại càng lớn mật hơn.

Tuy rằng hắn là xử nam, nhưng nam sinh nào mà không tò mò phái nữ, thời kỳ trưởng thành ai mà chẳng một lần xem phim đen.

Đặt Trình Tuyết ở trên giường, hắn ngồi xuống nhìn cô một hồi, sau đó tiến vào toilet lấy khăn lông nhúng nước ướt đi ra, lau cổ cô cho hạ nhiệt.

Có lẽ do tác dụng của cồn, Tiểu Vũ nhìn thấy nhan sắc của mỹ nhân ứng đồ, trong nội tâm lại trào lên cảm giác hưng phấn.

Trình Tuyết đang trong mơ mộng, mơ hồ cảm thấy bàn tay to lướt trên thân thể mình, nàng vẫn còn chưa mất đi ý thức, nàng hiểu người này không phải chồng của mình.

Lý trí muốn đẩy bàn tay nam nhân kia ra khỏi người mình, nhưng vây quanh nàng chính là hơi thở mãnh liệt của nam nhân, đốt cháy sạch sẽ lý trí của nàng.

Lửa dục trong cơ thể chậm rãi phát tác, nàng cũng không kháng cự bàn tay kia nữa, dần dần cũng phối hợp với động tác của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: (H)

Bên này, Lý Thiên Hạo sau khi nghỉ ngơi sau trận mưa, tỉnh dậy, trước tiên hắn đi hiệu thuốc mua thuốc mỡ, sau lại đi mua

một phần đồ ăn cho bữa tối.

Về nhà, thời gian đã khuya lắm rồi, vẫn không thấy Trình Tuyết về nhà, Lý Thiên Hạo trầm tư, sau đó cầm lấy điện thoại gọi vào số Trình Tuyết. Trình Tuyết ngẫu nhiên cũng có một vài lần về nhà trễ, nhưng không có không để lại tin nhắn với hắn.

Tiếng chuông chấm dứt, đầu bên kia không bắt máy. Lý Thiên Hạo không suy nghĩ sâu xa gì nhiều, dù sao Trình Tuyết cũng là người trưởng thành rồi. Lại nghĩ đến con gái bảo bối còn đang ở trong phòng chờ đợi mình, hắn cũng không còn tâm trạng bận tâm đến thứ khác nữa.

Lý Kiều tỉnh lại thì thấy đầu Lý Thiên Hạo đang đặt ở giữa hai chân của cô, đối mặt với nơi riêng tư của cô. Ngón tay hắn đang cắm sâu vào trong hoa huyết, cảm giác ngón tay mang theo hơi lạnh của thuốc mỡ, làm cho hoa huyết sau trận ân ái thoải mái hơn rất nhiều.

"Àn,...a,... baba...ba đang làm gì thế?" Lý Kiều xoay chuyển thân mình, nhìn thấy cảnh dâm mỹ như thế, tức thì vừa kinh ngạc vừa xấu hổ, giờ chân hướng Lý Thiên Hạo đá hắn ra.

Lý Thiên Hạo liếc mắt nắm bắt được ý đồ của con gái, liền bắt lấy chân ngọc định đẩy hắn ra, cúi đầu hôn lên chân của cô, ngẩng đầu ôn nhu nói: "Kiều Kiều ngoan, con đừng lộn xộn, vừa mới bôi thuốc xong, ngoan." Ánh mắt lại tuần tra khắp đùi non mềm trắng tuyết.

Lý Kiều chạm đến ánh mắt nóng bỏng của hắn, cảm thấy căng thẳng, sắc mặt xấu hổ cùng giận dữ nức nở khóc: "Đừng... đừng

như vậy. Ba là baba của con,... không cần như vậy a...chúng ta như thế này, nếu mẹ biết thì làm sao bây giờ!?", Dưới chân lại giấy

khởi điểm chế của Lý Thiên Hạo, khép kín hai chân lại.

Lý Thiên Hạo cúi người xuống trầm tư không nói, tựa hồ không nghe được những lời Lý Kiều vừa nói, bàn tay to theo chân ngọc mà dừng lại ở mông căng mẩy tron

trượt.

Đối mặt với Lý Thiên Hạo không nói lời nào, trong lòng Lý Kiều dấy lên một chút sợ hãi, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy baba trầm mặc như vậy, vì thế lại xem nhẹ móng vuốt của sói trên mông mình.

Đối với cơ thể có biến hóa kỳ lạ, Lý Thiên Hạo lại là lão hồ ly trải qua muôn vạn tình trường. Chính phục Lý Kiều đơn thuần mà nói không hề khó khăn.

Lý Thiên Hạo ngồi bất động trên giường, hai tay đè chặt đôi chân đang vùng vẫy kia của con gái, mắt không hề chớp một cái nhìn chăm chăm cô.

Trong lòng hắn biết Lý Kiều đối với chuyện của bọn họ chưa tiếp nhận hoàn toàn, lúc này chẳng qua bị tình dục mê hoặc.

"Chẳng lẽ con không vui về sao?" Cổ ý đề thấp giọng nói, hấn ở lỗ tai mẫn cảm của Kiều Kiều mà thổi vào.

"Con...con..." Lý Kiều thế nhưng không phản bác được lời nói của Lý Thiên Hạo.

Đêm nay, chuyện xảy ra như thế này dù thế nào thì cũng có một nửa trách nhiệm thuộc về mình, chính nàng nếu không phải cố ý thử hấn, không phải mặc cái váy gợi cảm kia, không phải nội tâm đối với hấn có chút chờ mong thì sự việc này sao có thể xảy ra, mặc dù biết rõ như vậy là vi phạm luân thường đạo lý...

Lý Kiều ở sâu trong lòng càng tự trách mình, khuôn mặt lộ vẻ bi ai, vừa rù mắt vừa khóc ì ề.

Lý Thiên Hạo nhìn phản ứng của cô này giờ, giờ phút này khuôn mặt mỹ nhân trước mắt liền hiện lên nỗi bi thương, tâm hấn đau xót, thàn than: "Thật là Kiều Nhi ngọc ngà của cha."

Đối với luân lý này đó, tại thời điểm hấn hôn con gái, hấn đã sớm vứt bỏ, hấn chỉ quan tâm cảm giác của bọn họ cùng phản ứng của con gái.

Hấn không thể tưởng tượng được sự tình tiến triển thuận lợi như vậy, may mà hôm nay Trình Tuyết ra ngoài tạo cho hấn cơ hội, làm cho hấn thỏa mãn được mong muốn trong lòng, không cần đêm nào cũng ở trong mộng hấn mới được gần gũi con gái, nhưng chuyện này cần phải tiếp tục gạt Trình Tuyết.

"Kiều Kiều, con không có gì sai, baba thật sự yêu con, không cần nghĩ nhiều như vậy, ngoan, cục cưng". Nâng mặt cô lên, hấn vội vàng hôn đi những giọt nước mắt

của cô.

Lý Kiều được hấn ôn nhu dỗ dành như vậy, cũng không còn nghĩ được đến cái khác, chỉ trầm mê ở trong động tác dịu dàng của nam nhân.

Hơi thở của Lý Thiên Hạo chặt chẽ bao vây lấy nàng, dần dần càng làm nụ hôn này sâu sắc hơn, nắm cầm nàng, chà đạp đôi môi nàng, nụ hôn cuồng nhiệt giống như cướp đoạt.

Một tay của hấn đặt ở lưng trần lồ lộ vuốt ve, tay kia dòi xuống nắm lấy bầu ngực mềm mại của cô. Nút vú xe cứng, nảy nỏ, nhũ thịt mềm mại ở trong năm ngón tay của hấn biến thành các hình dạng khác nhau.

Bàn tay nam nhân có chút thô ráp, xoa nắm da thịt mịn màng như đậu hũ non làm hấn càng thêm sáng khoái.

Lý Kiều then thùng đề bàn tay hấn lại, lại bị hấn nắm trong tay nâng hai tay lên.

Lý Thiên Hạo cúi đầu ngậm vào một viên anh đào, miệng lưỡi liếm xung quanh nhũ thịt.

Lý Kiều nhìn chính mình bị baba giống như trẻ sơ sinh bú mút nút vú, cơ thể lại ần ần nổi lên hưng phấn kích thích.

Nam nhân rời môi khỏi bầu ngực, nút vú đã bị ảm ướt bóng loáng, sưng đến điên dại, nhìn như trái anh đào tươi sau cơn mưa.

"Cục cưng, con thật đẹp... Con xem ba đều nắm không hết được..." Hai tay của hấn ở trên kiều nữ, một tay rõ ràng không thể nắm trọn vẹn được.

Nghe từ miệng Lý Thiên Hạo phát ra lời nói dâm dăng, Lý Kiều không nhịn được liền cắn môi mình, ngăn không cho mình phát ra tiếng rên rỉ, trong lòng lại bị luân lý cùng với tình dục đánh sâu vào.

Lý Kiều vừa nếm trải qua trái cấm, mặc dù thân thể đau nhức mỗi một cũng rất mẫn cảm, đối với động tác của Lý Thiên Hạo càng làm nàng trầm luân vào tình dục.

"....A....." Lý Kiều rốt cuộc chỉ như bướm non vừa mới phả kén, hoa tâm sưng đỏ, không khỏi kêu hô lên.

Lý Thiên Hạo dừng động tác lại, hô hấp vẫn dồn dập như trước, ánh mắt chứa lửa nóng, dùng hết sức mới áp chế được dục hỏa vừa mới bị kêu gọi.

Thuốc mờ bôi vào hoa tâm của bảo bối đang còn tan, Lý Thiên Hạo chỉ có thể khống chế dục vọng của chính mình.

Nam nhân thương tiếc mỹ nhân trong lòng, chỉ dám vuốt ve thân thể cô để an ủi, thỉnh thoảng ở trên người Lý Kiều cọ xát nơi

cứng rắn của hấn vài cái, vẫn không dám tiếp tục động tác khác. Lý Kiều xấu hổ vì động tác của hấn.

Không quá bao lâu, Lý Thiên Hạo lấy một cái chân quần lên người cô, tránh cho hấn dục hoả dâng trào không khống chế được chính mình.

Sau đó hấn đi ra ngoài mang bữa tối vào trong phòng, đặt lên trên cái bàn nhỏ trên giường cho Lý Kiều dùng cơm. Đồ ăn toàn là món ăn yêu thích của Lý Kiều.

Lý Kiều thích ăn nhạt, Trình Tuyết lại không ăn nhạt, vì vậy trong nhà có rất ít đồ ăn hợp khẩu vị của cô.

"Baba, cùng nhau ăn đi..." Lý Kiều nhận bát từ tay đối phương, thấp giọng nói với Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo dừng động tác lại một chút, ngẩng đầu nhìn cô, đuôi tay nheo nheo khuôn mặt đỏ ửng mềm mại của Lý Kiều, sùng nịch cười nói: "Kiều Kiều, dứt cho ba

đi, ăn?"

Hai người tiêu hao thể lực nhiều, hai ba bước đơn giản đã giải quyết sạch đồ ăn.

Lý Thiên Hạo thu dọn bát đĩa, nhìn qua Lý Kiều đã chìm vào mộng. Hắn cởi quần áo, kéo chân sau lưng Lý Kiều lên, ôn nhu ôm ấp nàng.

"Baba,...Mẹ có về không?" Lý Kiều bị hắn quấy nhiễu thoáng tỉnh, vừa mới tựa hồ như phát hiện Trình Tuyết không có nhà, nói ra lo lắng trong lòng.

Lý Thiên Hạo hôn lên thái dương của cô: "Cục cưng, không cần lo lắng, nàng không có trở về, yên tâm ngủ đi, ngoan." Hai người ôm nhau cùng tiến vào giấc mộng.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: (H)

Từ sau ngày đó trở đi, Lý Thiên Hạo vẫn chưa quá quán lấy Lý Kiều. Đêm đó hai người tuy rằng đã bày tỏ tình cảm với nhau, nhưng Lý Thiên Hạo vẫn cho Lý Kiều thời gian để cô thích ứng.

Hắn đã xác định được trong lòng con gái cũng có tình cảm với hắn, vấn đề này coi như đã thắng lợi, hắn không phải lo lắng, vội vàng nhất thời.

Ngược lại là Trình Tuyết gần đây có chút khác thường. Trước đây hầu hết thời gian nàng đều ở nhà, thời gian trước thăm oán đối với hắn cũng thu liễm đi không ít.

Trình Tuyết cho dù che dấu tốt, nhưng đối với hắn vốn là một thân lão luyện trên thương trường, hắn đặc biệt mẫn cảm. Lý Thiên Hạo đang suy tư, cửa thư phòng truyền đến tiếng gõ: "Tiến vào"

Trình Tuyết kéo cửa ra, khuôn mặt tươi cười nói: "Bây giờ anh còn làm việc ư? Đi xuống lầu ăn ít hoa quả, tránh để cho cơ thể mệt mỏi". Một tay đặt lên màn hình laptop, đi vào sau lưng Lý Thiên Hạo mát xa cho hắn.

"Gần đây bận bịu nhiều việc sao? Nhìn tinh thần anh không tốt lắm." Lý Thiên Hạo dù sao cũng đang tuổi trung niên, nhưng đáng người bảo trì rất tốt, nàng là vợ tự nhiên cũng thực sự quan tâm đến sức khỏe của hắn.

"Hoàn hảo, qua thời gian này thì tốt rồi". Xoa xoa mũi, Lý Thiên Hạo thản nhiên trả lời.

Nếu là trước đây hắn sẽ rất hưởng thụ sự chăm sóc này của vợ, nhưng từ khi phát hiện ra tình cảm của mình đối với con gái, hắn cảm thấy tình cảm với Trình Tuyết ngày càng mờ nhạt.

Lúc trước cùng nàng kết hôn cũng là bởi vì trong nhà lão cha thúc giục, chính hắn lúc ấy sự nghiệp cũng bận rộn, Trình Tuyết lại theo đuổi hắn, hắn đối với Trình Tuyết tình cảm không sâu, tình yêu càng không nói đến. Trong đầu đang chậm rãi tìm cách cùng nàng ly hôn.

Hai người trầm mặc một lúc, Lý Thiên Hạo vẫn là quay đầu nhìn Trình Tuyết, nghi hoặc hỏi: "Đúng rồi, sao hôm qua em không về nhà?"

Trình Tuyết nghe hắn hỏi liền cả kinh, ánh mắt mất tự nhiên, qua loa nói: "Không có việc gì ạ, chính là hôm qua muộn quá, cùng các phụ nhân khác đều uống rượu không tiện lái xe, nên ở tại hội sở ngủ một đêm. Đêm hôm qua ngủ nên không có nghe tiếng chuông điện thoại của anh." Che giấu cười cười.

Động tác này của nàng làm sao có thể qua mặt Lý Thiên Hạo, hắn bình tĩnh nói: "Vậy hả, không có chuyện gì thì tốt rồi, bình thường đi ra ngoài chú ý an toàn."

"Vâng." Trình Tuyết đáp ứng nói.

Lý Thiên Hạo cũng không nói thêm cái gì nữa, Trình Tuyết biểu hiện khác thường trong lòng hắn mặc dù có nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ nhiều lắm.

Mỗi người đều có bí mật, cho dù là vợ chồng, nếu Trình Tuyết không muốn nói hắn cũng không muốn gặng hỏi nhiều.

Hai người đi xuống tầng, Lý Kiều không có ở đây. Trình Tuyết làm một ít đĩa trái cây, mời người tách ra ăn. Lý Thiên Hạo cầm lấy một phần salad hoa quả, hỏi: "Kiều Kiều đâu? Trở về phòng rồi?"

"Chắc vậy, không cần để ý đến nó, lập tức xuống ăn thôi, gần đây anh và con gái có mâu thuẫn?" Thấy hai cha con tựa hồ như có chút là lạ, nàng trêu

ghẹo hỏi.

"Haha, có thể có mâu thuẫn gì được chứ, chắc con gái chuẩn bị khai giảng, tâm tình không tốt. Anh đi xem có việc gì." Lý Thiên Hạo ra về không để ý nói. Nói xong liền cầm lấy phần hoa quả của Lý Kiều mang lên tầng. Gõ cửa, đợi một lúc lâu, Lý Kiều mới ra mở cửa, vừa rồi hẳn là đang tắm, vội vàng ra mở cửa nên chỉ vội chiếc khăn tắm đi ra.

Thấy là Lý Thiên Hạo, cô sững sốt, dời thân mình nhường đường cho hắn tiến vào.

Mấy ngày nay tâm tình bình phục, đối mặt với Lý Thiên Hạo trong lòng cũng không có kháng cự, ngược lại cô thấy mấy ngày này có vẻ hắn đang trốn tránh cô.

Trong lòng uất ức nghi hoặc, không phải là baba hối hận rồi chứ, hoặc là trước kia nói lời yêu chỉ là nhất thời "kích thích".

Giờ phút này thấy baba chủ động đến tìm mình, cảm xúc lập tức dâng trào, bất giác nước mắt chảy ra.

Lý Thiên Hạo đóng cửa, lại thấy con gái đột nhiên khóc, khăn tắm vẩy quanh vò vai mượt mà trần trụi, dung nhan khi khóc lại càng kiều mỵ không thôi, thanh lệ như vậy làm cho tâm hắn nóng lên. Hắn buông đĩa trái cây trong tay xuống, đem Lý Kiều ôm vào trong lòng.

Bàn tay ở sau lưng nàng an ủi nói: "Làm sao vậy, bảo bối của ba? không khóc, không khóc, đều tại baba."

Lý Kiều hung hăng khóc, chỉ chốc lát sau liền dính ẩm ướt lên quần áo ở nhà của Lý Thiên Hạo.

"Mấy ngày nay để cho con yên tĩnh một chút, bằng không con lại nghĩ rằng baba không nhớ bảo bối sao?" Lý Thiên Hạo trêu tức nhìn nàng nói.

Lý Kiều quay đầu không nhìn hắn. Lý Thiên Hạo ở trong lòng cô chính là baba của mình hơn mười mấy năm nay, trong lúc nhất thời muốn thay đổi hoàn toàn là không có khả năng.

Nhưng nam nhân này đối với cô ôn nhu chăm sóc, cư xử ổn trọng làm cho cô lại không nhận được nhớ tới thời khắc kia.

Nâng mắt nhìn đầy mắt thâm tình của nam nhân, Lý Kiều vòng tay qua thắt lưng hắn nói: "Con còn tưởng rằng baba..."

Lời nói còn chưa xong, Lý Thiên Hạo đã cúi đầu ngăn chặn kiều mị của cô. Hôn quá sâu, hai người vì thờ ơ gấp mà tách ra.

Lý Thiên Hạo hiểu Lý Kiều còn chưa bày tỏ xong, hắn không muốn nghe từ trong miệng con gái phát ra lời hoài nghi đối với hắn.

Chịu sự trừng phạt, cánh môi căng lộ ra thủy nhuận hồng hào, đường cong lưng lỉnh của Lý Kiều cách khăn tắm dán chặt vào hắn.

Ánh mắt Lý Thiên Hạo buồn bã, vài ngày nay vì đau lòng nên mới nỗ lực áp chế dục vọng.

Đem Lý Kiều dựa vào tường, Lý Thiên Hạo không tiếng động hỏi ý tứ của con gái. Lý Kiều làm sao lại không rõ ánh mắt của hắn, tay vòng quanh cổ hắn, chủ động dâng môi thơm. Đầu lưỡi ngậy ngọt khiêu khích, nhắm mắt lại lấy lòng hắn.

Lý Thiên Hạo hưởng thụ sự chủ động của cô, thân trên ngăn chặn thân thể mềm mại, ôm hông cô hướng lên trên.

Lý Kiều bất ngờ, hai chân trắng tuyết vòng quanh thắt lưng hắn, hai người nhất thời thân mật khăng khít, lửa nóng dương vật của hắn sớm đã muốn ở hạ thân mềm mại cọ xát.

Lý Kiều vừa mới tắm xong, vội vàng ra mở cửa, còn chưa có mặc nội y vào. Thời kỳ trưởng thành rất dễ xao động, Lý Kiều bị Lý Thiên Hạo khiêu khích, thân thể mềm mại, cả người tê dại.

Nam nhân ôm lấy hông nàng, búng một cái khăn tắm lông léo liền buông xuống, nắm lấy bầu ngực mềm mại, bàn tay thô ráp cùng với cuồng nhiệt mà vuốt ve đè ép vú thành các hình dạng khác nhau.

Vài ngày không có phóng thích, dục vọng cương cứng kêu gào muốn giải thoát.

Nam nhân kéo khóa quần xuống, lấy ra dương vật trắng kiện, một tay nâng hông Lý Kiều, cùng với độ cao của hắn, nộn huyết chảy ra hương dịch trong suốt ẩm ướt, dính lên quy đầu của hắn, thịt căn cứng ngắc hướng tới hoa tâm, một phát đâm mạnh vào.

Lý Thiên Hạo không có làm nhiều bước dạo đầu, vài ngày không được phát tiết dục vọng, hắn không có bao nhiêu nhẫn nại, hướng hồ trong lòng lại là con gái bảo bối.

Hương hoa huyết dứt sâu mấy chục cái, để cho Lý Kiều thích ứng sự thô to của mình, hắn mới tăng lực đạo, thân thể va chạm, âm thanh dâm đãng vang lên.

Lý Kiều nhận xuống rên rỉ: "Baba.....ân...mẹ còn...a...ở bên ngoài..."

Lý Kiều ngửa đầu dựa vào tường thờ dốt, Lý Thiên Hạo tự nhiên biết rõ điều đó, chính là như thế lại càng kích thích hưng phấn của hắn, liền xấu xa nói: "Kiều Kiều đừng kêu là được, ân."

Tiếp theo dương vật như pít tông vận động, thậm chí đem hai chân Lý Kiều mở rộng ra, ra vào càng sâu.

Lý Kiều cắn chặt môi anh đào, ánh mắt như có sương mù hờn dỗi liếc mắt một cái. Cái mộng lại hòa theo tiết tấu dương vật sáp nhập hoạt động lên xuống, cặp vú nảy nở lay động cao thấp.

Hai người mờ mờ đầm đìa, cũng không xem nhẹ tiếng vang ở bên ngoài phòng, hình như là âm thanh Trình Tuyết lên lầu.

Lý Thiên Hạo cũng nghe thấy, động tác chậm rãi hơn. Lý Kiều nghe vậy, khấn trương nhìn hắn, cả cơ thể lại rúc vào lòng hắn.

Huyệt thịt chặt chẽ bao bọc mút lấy nam căn, nam nhân thiếu chút nữa bị sự chặt chẽ làm cho bất tỉnh, trừng phạt hung hăng đâm rút vài cái, hạ thể tận lực ma sát làm cho âm thanh va chạm không lớn.

Thẳng đến khi truyền đến âm thanh Trình Tuyết mở cửa phòng ngủ, nam nhân lại tiếp tục vận động mấy ngàn phát mới rút tinh hoa phụt hết vào trong hoa huyệt.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Lý Thiên Hạo cùng con gái làm tình xong, vội vàng tắm rửa ở phòng tắm bên ngoài rồi mới trở về phòng ngủ.

Không ngờ, Trình Tuyết lại chủ động cầu hoan với hắn. Lý Thiên Hạo cho tới bây giờ, đã hơn một tháng không chạm vào Trình Tuyết, biết rõ như thế sẽ làm cho nàng hoài nghi hắn ở bên ngoài có nữ nhân khác, nhưng hắn vẫn là cạn kiệt sức lực, hưởng qua mỹ nhân chân chính lại còn là con gái tâm can bảo bối, những người khác đều không thể lọt vào trong mắt.

Lý Thiên Hạo đẩy Trình Tuyết ra, cố ý nghiêm mặt nói: "Gần đây công ty bận nhiều việc, tôi không có tâm tư này".

Nghe hắn nói như thế, Trình Tuyết mang theo gương mặt mặt quái dị nhìn hắn, ý muốn nhìn thấu nam nhân có nói dối hay không, nhưng Lý Thiên Hạo thần sắc trấn định, vì thế có phần giận dữ nói: "Anh...anh xem anh đi....Đối với con gái có bao nhiêu ôn nhu? Anh còn xem tôi là vợ anh không? Chỉ biết tối ngày về nhà bày cái bản mặt đó với tôi."

Nói trong nói ngoài ủy khuất vô cùng, đối với hành vi này của hắn lên án nhẹ.

Nghe ý tứ của nàng, Lý Thiên Hạo yên lòng, mặt mang vẻ xin lỗi mềm giọng nói: "Được rồi, được rồi, qua thời gian này chúng ta nói sau."

Còn chưa đến lúc ngã bài với Trình Tuyết, hắn không tính toán sẽ xé rách mặt nhau.

"Àn...vậy qua thời gian này, anh nhất định phải bồi thường cho em thật tốt." Nam nhân bình thường đều là tính tình đậm bạc, nếu Lý Thiên Hạo cùng nàng giải thích, nàng cũng không cố tình làm căng thêm nữa.

Lý Thiên Hạo gật đầu đáp ứng, ôm Trình Tuyết trấn an đi ngủ. Trình Tuyết vẫn chưa theo hắn đi vào giấc ngủ, nhìn lưng nam nhân suy nghĩ đến xuất thần.

Nữ nhân trực giác luôn luôn đúng, mặc dù Lý Thiên Hạo hướng nàng giải thích, nàng chịu đựng không câu kinh lúc này không có nghĩa là sẽ không hoài nghi hắn nữa.

Lần trước, nàng cùng Tiểu Vũ phát sinh quan hệ, Trình Tuyết sẽ không tin tưởng Lý Thiên Hạo sẽ không ngoại tình.

Nàng yêu Lý Thiên Hạo như vậy, cũng không thù thân vì hắn, chính chồng mình thân thể khỏe mạnh, bên ngoài dụ hoặc không ít tiểu tam, Lý Thiên Hạo chắc hẳn là không chỉ có chuyện công ty đi...

Cảm xúc dần dần ổn định, Trình Tuyết suy nghĩ phân tích một phen lợi hại xong, quyết định chính mình tự tìm cho ra ả hồ ly kia, nếu làm loạn lớn chuyện, Lý Thiên Hạo sẽ có thể cùng nàng ly hôn.

Vợ chồng hai người đều ôm suy nghĩ khác nhau, hôn nhân lặng lẽ xuất hiện vết rạn nứt...

Khai giảng cấp 3, việc học ngày càng khó, chính vì thế Lý Kiều càng nỗ lực dành nhiều thời gian cho học tập hơn.

Sau khi tan học, Lý Kiều cùng Vương Đình Đình hẹn nhau đến thư viện ôn tập. Hai người tính cách khác nhau, dung mạo mỗi

người một vẻ, khí chất lại càng bất đồng, nhưng có một điểm chung duy nhất là không hứng thú với việc học lắm.

Nói cũng kỳ lạ, Vương Đình Đình không phải là một người học giỏi, nhưng đi cùng bên cạnh có Lý Kiều, chính mình cũng có thể an tâm học tập.

Sắc trời dần dần tối, ánh trăng rạng rỡ xuất hiện.

"Không thể tưởng tượng được tó lại có thể chăm học đến như vậy, Kiều Kiều cậu thực sự là phúc tinh của tó, nhưng mà bây giờ đã muộn rồi, chúng ta cùng về thôi." Vương Đình Đình bên cạnh biểu cảm sinh động nói.

Lý Kiều cười xuy một tiếng, nàng giơ tay lên nhìn đồng hồ, đúng là thời gian đã muộn, nhanh như vậy đã 8h.

Gật đầu đứng dậy thu dọn sách vở trên bàn, cầm lấy ba lô cùng với Vương Đình Đình đi ra khỏi thư viện.

Bên ngoài thư viện không có nhiều người lắm, gần đây còn có hồ nhân tạo, vòng qua hồ lớn này mới đến cổng trường học. Thời điểm này, ở lại trường học phần lớn là học sinh các lớp tự học.

Là một trường trọng điểm, bởi thế trị an rất tốt, hai người đi trên con đường vắng lặng, Vương Đình Đình ở một bên luôn miệng nói

về các chuyện bất quá xảy ra trong lớp học khiến cho Lý Kiều một trận cười vui vẻ.

Dưới ánh đèn đường, Lý Kiều cười tươi như hoa, khuôn mặt hàm chứa ý xuân, Vương Đình Đình đột ngột dừng lại cước bộ, nhìn mặt Lý Kiều như có suy nghĩ gì đó.

"Gần đây nhìn mặt cậu như phỉ hoa đào, có phải có gì phát sinh mà giấu tó không? Nhanh nhanh a, mau báo cáo cho chị đây chút xem sao." Còn dùng khừ tay chọc thất lưng Lý Kiều, lời nói đều tràn ngập ý tứ đùa giỡn.

"Không có việc gì a." Lý Kiều cúi đầu tránh đi ánh mắt hoài nghi của người bên cạnh.

Chuyện với Lý Thiên Hạo bây giờ không phải là thời điểm thích hợp để tâm sự với bạn thân, vẫn nên là giữ bí mật, mà có tâm sự nàng cũng không biết nói làm sao cho phải.

Vương Đình Đình vẻ mặt không tin, nhưng mà Lý Kiều không muốn nói đến, Vương Đình Đình đại khái biết được có thể Lý Kiều gặp chuyện phiền não khó nói.

"Thôi tha cho cậu, không muốn nói thì không nói nữa, nhìn cậu tâm tình thế kia chắc không sao." Vương Đình Đình kéo Lý Kiều khoan dung nói.

Lý Kiều cười âm lòng, cô thuộc tuýp người tính tình không hoạt bát, bạn bè không nhiều lắm. Vẫn là Vương Đình Đình, bạn tốt nhân nhượng với cô. Đối với cô bạn thân này, Lý Kiều một trăm phần trăm cảm kích.

Thời điểm hai người đi đến cổng trường, đột nhiên xuất hiện một bóng người đứng chặn lại. Hai người dừng cước bộ, Lý Kiều còn lui về phía sau từng bước một, nghi hoặc bất mãn trừng mắt nhìn nam sinh đứng chắn trước mặt.

Bạn nam sinh này thực ra hai người cũng không xa lạ, chính là người vừa chuyển đến trường học gần đây, lại có ý đồ theo đuổi hoa hậu giảng đường Lý Kiều cô đây.

Lâm Bình ngũ quan đoan chính, thân hình cao ngất, mày kiếm tuấn tú, chính là trong hoi thờ luôn phát ra vẻ tà mị, phá hủy cảm giác hảo cảm của các nàng.

Lúc này, hấn nghiêng người tựa vào cổng trường cản bước chân của hai người, trong mắt phát ra lửa nóng nhìn chằm chằm Lý Kiều, khóe môi nhếch lên nụ cười tà khí.

Lý Kiều vẫn chưa tính sẽ để ý tới hấn, trước kia đối với tiểu nam sinh không có thương thức, bây giờ có Lý Thiên Hạo, tâm trí càng không muốn cùng nam sinh khác tiếp xúc nhiều.

Lâm Bình đối với thái độ bất mãn của mỹ nhân làm như không thấy, giống như rất thân thiết nói với Lý Kiều: "Đã trễ thế này, tó đưa cậu về nhà." Duỗi tay liền giữ chặt

lấy cánh tay Lý Kiều, mục đích ôm cô vào trong lòng.

Lý Kiều cùng Vương Đình Đình hoàn toàn chấn động. Đối với sự cuồng vọng của Lâm Bình rất bất ngờ, may mắn thay Vương Đình Đình phản ứng kịp thời, đẩy nam sinh kia ra.

Mà Lý Kiều cũng rất nhanh phản ứng lại, hất bàn tay hấn ra, hung hấn trừng mắt nhìn Lâm Bình một cái: "Cậu làm gì thế, đừng có động tay động chân vào tôi."

Mỹ nhân nóng giận thanh âm vẫn mềm mại như vậy, nghe vào trong lòng, Lâm Bình chỉ cảm thấy như con mèo nhỏ gãi ngứa.

Chỉ thấy hấn không giận mà cười cười, đùa giỡn nói: "Làm bạn trai tương lai của cậu, không phải cậu nên cho tó cơ hội biểu hiện một chút sao?"

Nghe thế, Lý Kiều hít sau một hơi, đối mặt với lưu manh Lâm Bình này, hiểu được chính mình tức giận cũng vô ích, hơn nữa giờ phút này ở ngoài công trường không nhiều người lắm.

Nhưng Vương Đình Đình tính cách nóng nảy, giờ phút này cũng không tính nhẫn nhịn con tặc: "Này! Cậu nếu không an phận với lão nương, không biết phép tắc, lão nương liền chém đứt cậu!"

Nam sinh nghe xong cười ra tiếng, chưa từng cho Vương Đình Đình một ánh mắt, chỉ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Kiều.

Ngày đầu tiên hán đến trường học liền chú ý tới cô, lúc ấy còn chưa biết tên, không nghĩ tới bọn cô có duyên như vậy còn học chung một ban.

Hắn không phải là không có bạn gái, thậm chí hắn đã sớm trải qua chuyện tình cảm nam nữ.

Chỉ là Lý Kiều có một loại khí chất hấp dẫn hắn đến kỳ lạ, bây giờ Lý Kiều kháng cự hắn, hắn lại càng vui mừng, càng kích thích hắn chinh phục cô.

Ánh mắt mang theo tính xâm lược trắng trợn của Lâm Bình làm Lý Kiều thấy không thoải mái.

Quay đầu, ngăn con tặc giận của bạn tốt: "Chúng ta đi thôi, trên đường đều là chó không có mắt". Nói xong lôi kéo Vương Đình Đình đi qua cổng trường.

Vừa vặn ở cổng trường có mấy bạn học khác nữa. Lâm Bình lúc này không có đuổi theo nữa, từ xa nhìn chăm chú thân ảnh yếu đuối của Lý Kiều.

Vương Đình Đình lo lắng trừng mắt nam sinh phía sau vài lần, lôi kéo Lý Kiều bước nhanh tới trạm bus công cộng mới yên lòng, vừa rồi gặp Lâm Bình thật ghê tởm.

Hai người hoàn cảnh gia đình đều tương đồng, lại không có thói quen được xe đưa đón mỗi ngày, đều đi học bằng xe buýt công cộng.

Sau khi lên xe, rất nhanh đã đến điểm xuống gần nhà Lý Kiều, Vương Đình Đình tại thời điểm Lý Kiều xuống xe không nhịn được lo lắng dặn dò: "Cậu gần đây nhớ cẩn thận với Lâm Bình một chút, xem ra hắn có tâm tư bất chính với cậu."

Lý Kiều cũng không để trong lòng, cũng không muốn bạn tốt lo lắng, đành phải cười nói: "Tớ biết, không phải còn có cậu chính là chiến binh xinh đẹp đây à."

Xuống xe không xa chính là công tiểu khu. Đây chính là khu biệt thự xa hoa dành cho người giàu có, ở công có mấy nhân viên bảo an. Lý Kiều vẫy tay tạm biệt bạn tốt, xuống xe đi vào tiểu khu.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: (H)

Cuối tuần sáng sớm, Lý Kiều rời giường từ sớm, rửa mặt đánh răng, sau đó xuống lầu ăn sáng.

Nhà ăn chỉ có một mình Trình Tuyết, Lý Kiều ngồi xuống ở một bên, nghi hoặc hỏi: "Chào buổi sớm mẹ, baba con đâu?"

Trình Tuyết đã sắp dùng xong bữa sáng, khóe mắt liếc nhìn cô một cái mới trả lời: "Ồ trong thư phòng, baba con gần đây công tác bận rộn, con đừng luôn quấy rầy baba, hiểu không?"

Thu dọn bát đĩa tiến vào phòng bếp, đi ra bàn ăn còn nói tiếp: "Mẹ buổi chiều phải đi ra ngoài một chút, con nhớ nhắc baba ăn cơm trưa, không cần cả ngày ở trong phòng."

"Vâng, con biết rồi." Lý Kiều không thêm đề ý đến lời nói của Trình Tuyết, tâm tư bị Lý Thiên Hạo ở trên tầng cùng Trình Tuyết buổi chiều không có ở nhà chiếm giữ.

Khai giảng tới bây giờ đã tròn một tháng, bởi vì học cấp ba năm cuối, nhiệm vụ học tập càng nặng, cô càng muốn chăm chú vào đó. Cho nên kể từ lần trước, cô và baba vẫn chưa tìm được cơ hội ở chung một chỗ.

Trình Tuyết thay quần áo rồi đi ra ngoài, trong nhà tựa hồ im ắng hơn rất nhiều.

Lý Kiều thu dọn bàn ăn vài cái liền chạy lên tầng. Ngoài cửa thư phòng, Lý Kiều dừng lại bước chân.

Đây là lần đầu tiên sau khi phát sinh quan hệ, có chủ động đi tìm hắn, Lý Thiên Hạo đối với cô mà nói không phải là baba đơn thuần, trong lòng khó tránh khỏi không yên.

Bên trong thư phòng, ngoài cửa sổ bóng cây đập dồn, âm thanh gió thoảng thoảng qua, Lý Thiên Hạo ngồi trước bàn làm việc chuyên chú nhìn màn hình máy tính, cho đến khi Lý Kiều gõ cửa tiến vào, hắn mới có động tác khác.

Lý Kiều tựa vào cánh cửa, không có lập tức đi qua chỗ hắn. Bàn tay bé nhỏ xoay tới xoay lui trên bộ váy màu tím mỏng manh, bộ ngực đầy đã ở đằng sau váy áo phấp phồng rõ ràng, có chút khấn trương, đợi nửa ngày mới dám nhìn Lý Thiên Hạo nói: "Mẹ đi ra ngoài rồi...con...".

Nói chưa xong, Lý Thiên Hạo đột nhiên cười rộ lên, vẻ mặt nghiêm túc lạnh lùng vừa mới được thay thế bằng vẻ mặt sung sướng, Lý Thiên Hạo hướng cô vờn tay: "Lại đây".

Cô bị Lý Thiên Hạo cười mê mẩn cả người, nghe được ý tứ của hắn, lập tức đi qua.

Bàn tay to nắm giữ bao bọc bàn tay nhỏ bé của cô, khẽ dùng lực lôi kéo một cái, Lý Kiều lên ngồi trên đùi của hắn, cái trán cô đặt ở cằm của nam nhân.

Bởi vì bộ ngực tiếp xúc với ngực của nam nhân, truyền đến độ ấm làm cho cô cảm thấy yên tâm, cô không gầy dựa, nhu thuận nép vào trong lòng Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo vuốt ve sợi tóc mảnh như mực, hơn một tháng không được ôm ôn hương nhuyễn ngọc, giờ phút này tâm tình kích động không có ngôn ngữ nào có thể biểu đạt.

Cả hai đều không nói lời nào, một người hưởng thụ, một người thẹn thùng.

"Kiều Kiều..." Lý Thiên Hạo cúi đầu dùng âm thanh khàn khàn quyến rũ gọi tên cô.

Lý Kiều ngẩng đầu nhìn hắn. Lý Kiều làn da trắng nõn non mịn, nhìn lại gần cũng không thấy lỗ chân lông, khuôn mặt hồng nhuận khỏe mạnh, khóe mắt phát ra quyến rũ phong tình, trong đồng tử đen biếc kia, chiếu vào trong mắt nam nhân chính là cam tâm mị hoặc.

"Baba?" Nghi hoặc nhìn Lý Thiên Hạo không có nói tiếp, Lý Kiều thẳng thẳng thân mình.

Ngón cái đột nhiên đề lên phiến môi anh đào, Lý Thiên Hạo không thích cô xưng hô như vậy "Kêu ông xã." Nói xong cũng thấy cách xưng hô này không sai, lại nở nụ cười.

Lý Kiều ngạc nhiên, cánh tai mềm mại càng hồng nhuận. Nam nhân này thật sự là không để cơ hội vứt mất, được một tác lại tiến thêm một tác.

"Con...con không nói..." Nàng thẹn thùng khép mắt, nhỏ giọng lầu bầu nói.

"Ngoan, ba phải nghe con nói, ả?" Nam nhân ở bên vành tai mẫn cảm của cô dụ hoặc nói, khẽ cắn vào vành tai khéo léo như bạch ngọc kia.

Nơi này là điểm mẫn cảm nhất của cô, một có điện lưu rung động theo sóng lưng truyền đến: "Àn..." Lý Kiều không khỏi hừ nhẹ ra một tiếng.

Lý Thiên Hạo cố ý không dùng động tác lại, chính mình đã muốn hỗn loạn theo từng cái đùa nghịch của hắn.

Lý Thiên Hạo đặc ý xem phản ứng của Lý Kiều, lại truy vấn: "Nói hay không?"

Lý Kiều hơi ngửa đầu, ánh mắt ngập nước, ủy khuất không tiếng động lên án, nhấp miệng. Cô chủ yếu là không chuẩn bị tâm lý ả, nói không nên lời mà, đã thế Lý Thiên

Hạo xấu xa kia còn dùng mỹ nam kế để quyến rũ cô.

Nam nhân nâng thân thể của cô lên một chút, tách chân của Lý Kiều ra, cả người giống như tiểu hài tử ghé vào trên người Lý Thiên Hạo.

"Nói ra, cục cưng ngoan..." Lý Thiên Hạo không có ý buông tha cô, bàn tay to vuốt dọc lưng cô thúc giục nói.

Lý Kiều không phục, lúc trước vài lần ân ái đều là Lý Thiên Hạo làm chủ đạo, nhìn cô không thể khống chế được trầm luân trong đó, hiện tại hắn lại dùng thủ đoạn khiến cho chính mình nói ra, cô lại càng cố tình không nói.

Đến thời điểm này, Lý Kiều quyết từ bị động hóa chủ động. Đây đây Lý Thiên Hạo ra, ngồi thẳng chân trừng mắt nhìn hắn. Lý Thiên Hạo bị con gái hờn dỗi sinh ra hứng thú, cũng không ngăn lại động tác của cô, ngẩng đầu lên xem Lý Kiều phát huy như thế nào.

Lý Kiều đề lại hai tay đang dao động của hắn, bấu mỗi một bên đi qua cắn bạc môi của Lý Thiên Hạo, cái lưỡi thơn thoi vào miệng hắn cùng hắn triền miên.

Nam nhân mặc dù bị nàng ngăn chặn hai tay, nhưng đối với sự chủ động này của Lý Kiều hắn phi thường hưởng thụ.

Lý Kiều đề ý phản ứng của Lý Thiên Hạo, thấy hắn bộ dáng hưởng thụ, lập tức tách hai người ra, cánh môi hồng nhuận ngẩng đầu lên, bộ dáng có chút đắc ý.

Môi anh đào men theo cằm nam nhân trượt xuống, dừng lại ở hầu kết của hắn khẽ liếm liếm, dần dần Lý Kiều cảm nhận được dục vọng của nam nhân đang dâng lên, dưới lớp vải mỏng có một cây gậy cứng rắn chống lên, như trước vẫn không cho Lý Thiên Hạo chủ động.

Tiểu Kiều mông có ý xấu đè ép dương vật cương cứng của hắn, Lý Thiên Hạo nhiệt độ cơ thể càng ngày càng tăng cao.

Lý Kiều bắt tay vào ngực của hắn, vuốt ve da thịt rắn chắc của hắn rồi cười trộm, khiêu khích nhìn Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo về mặt bắt đắc dĩ dung túng tiểu Kiều nhi, trong mắt hắn chỉ tràn đầy ánh lửa dục vọng.

Lý Kiều không tiếp nhận được ánh lửa ấy, chỉ tiếp tục đại kể trả thù của mình.

Cởi ra áo khoác của chính mình, lộ ra bên trong áo ren đơn giản liền thân, ở nhà nàng không có mặc nội y, hai quả anh đào hằn lên vải ren mỏng manh.

Lý Thiên Hạo có thể dễ dàng nhìn thấy hình dạng hai luồng nhu thịt, liền cảm thấy miệng khô ráo khát nước, trong lòng khát vọng như mãnh thú muốn trào ra, bàn tay to lặng lẽ sờ lên lại bị Lý Kiều một phen ngăn lại, ánh mắt trừng Lý Thiên Hạo, cảnh cáo nam nhân không được chủ động.

Lý Kiều kéo hai dây áo mảnh mai xuống, váy áo bị tháo bỏ, dừng ở eo nhỏ chưa đầy một nắm tay, lộ ra da thịt trắng mịn như bạch ngọc, cùng với cặp vú đầy đặn.

Lý Kiều nhìn phản ứng của Lý Thiên Hạo. Về mặt hắn như là bị dục hỏa thiêu đốt nhìn chăm chăm thân trên lồ lộ của cô, cơ thể căng cứng buộc chặt phản ứng.

Nữ nhân hai tay đẩy cao bầu vú của chính mình, học động tác vuốt ve bình thường của Lý Thiên Hạo, eo nhỏ xoay mông cọ xát cây gậy ở dưới, môi nhỏ dễ dàng phát ra tiếng rên rỉ thoải mái.

Lý Thiên Hạo nhìn động tác dụ hoặc của Lý Kiều, trong cơ thể dục hỏa đã sớm quay cuồng, nhìn không được vuốt ve thất lưng của cô, nắm trong tay xoa bóp mông đẹp theo tiết tấu, khàn khàn thấp giọng: "Đủ rồi, bảo bối..."

"Không đủ, còn muốn con nói hay không?"

Nữ nhân ngồi trên đùi bấu môi làm nũng.

"Muốn... cục cưng nói...Ba sẽ thật cao hứng." Nói xong Lý Thiên Hạo cuối đầu xuống ngậm một bên núm vú.

"Ân...con...ân...a..." Xem cô không nguyện ý nói, Lý Thiên Hạo tà ác cắn cắn nụ anh đào, Lý Kiều chịu đau đến phát ra tiếng rên rỉ mềm mại.

Lý Kiều tính tình nổi lên, thừa dịp Lý Thiên Hạo không có chuẩn bị, dùng sức đẩy hắn ra, cũng không quản mình quần áo không hoàn chỉnh, liền kéo cửa chạy về phòng

mình.

Lý Thiên Hạo xuy môi nở nụ cười, hành động của Lý Kiều hoạt bát ngây thơ, chính mình còn chưa đủ thông minh. Nghĩ nghĩ trong lòng một mảnh sùng nịch mềm mại.

Đứng dậy đi ra ban công thông với phòng của Lý Kiều. Lý Kiều đã muốn chui đầu vào chặn, nghĩ rằng ngoài cửa vì sao còn chưa thấy gỗ, chẳng lẽ Lý Thiên Hạo còn tức giận? Cô bất quá chỉ muốn trêu chọc một chút, nam nhân kia sẽ không nhỏ mọn như vậy đi...

Ồ chặn đột nhiên bị kéo ra lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, Lý Kiều nhất thời bị dọa sợ. Lý Thiên Hạo vào khi nào vậy? Lý

Thiên Hạo một bên thoát quần áo, một bên nhìn chăm chăm Lý Kiều, trong mắt toàn ám chỉ của nam nhân.

Quần áo rất nhanh được thoát hết, lộ ra dáng người cao lớn trắng kiện, nhìn đến chỗ dương vật thô to nhếch lên, nhất thời. Lý Kiều thẹn thùng cúi đầu.

Lý Thiên Hạo đi qua đứng ở bên giường, kéo bàn tay nhỏ bé của nữ nhi sờ trên thịt căn thô to phồng tay kia. Lý Kiều tò mò lặng lẽ đánh giá bộ phận đặc trưng của nam giới, cô cũng là lần đầu tiên quan sát nó, tại sao có thể thô dày như thế, bỏ vào hoa huyệt của mình làm sao đây, mỗi lần đút vào đều hơi trưởng đau, nhưng sau đó sẽ làm cho mình thật sướng thật thoải mái a...

Nam nhân nhìn bàn tay nhỏ bé của bảo bối trượt trên thịt căn, ánh mắt lại nhìn chăm chăm đôi môi kiều diễm của con gái gằn trong gang tấc.

Con gái có thể ngậm vào dương vật của mình... Lý Thiên Hạo không thể điều khiển được suy nghĩ của mình, tưởng tượng đến một màn kia.

"A..." gây gộc trắng kiện kia đã ở trong tay hơn phân nửa, Lý Kiều kinh ngạc kêu lên, một có kích thích hưng phấn hỗn loạn ngượng ngùng bốc lên ở trong lòng.

Lý Kiều nhìn thịt căn trước mắt, tò mò quy đầu chảy ra một ít chất lỏng. Đột nhiên đưa đầu lưỡi ra liếm một chút, hương vị đầy nam tính, thật chán ghét.

Cô không có chủ ý động tác của chính mình đã kích thích Lý Thiên Hạo nhiều đến thế nào.

Lý Thiên Hạo cả người run lên, thớ dóc dồn dập, động tác vừa rồi của Lý Kiều đánh thẳng vào trái tim của hắn.

Phản ứng của Lý Thiên Hạo lớn như vậy, Lý Kiều đương nhiên biết, lúc trước Vương Đình Đình nó tới đề tài cảm kị này, tựa hồ

cũng nói qua nam nhân thật thích phương thức khẩu giao như vậy.

Mà xem phản ứng của Lý Thiên Hạo, cũng thật là hưởng thụ, chính mình cũng không chán ghét làm như vậy...

Môi anh đào lập tức hướng lại gần thịt cắn, hôn lên từng chút một, đầu lưỡi ở quy đầu liếm một vòng từng chút một, cái miệng nhỏ nhắn đem bao quy đầu nhập vào trong.

Lý Thiên Hạo nhìn con gái ngậm mút dương vật của mình, dục vọng bị đánh sâu nhất, khoái hoạt tới quá nhanh, vốn là vô tâm chuẩn bị, lúc này không nhận được hưng phấn phát ra tiếng rên rĩ.

Lý Kiều vì tình dục cũng quay cuồng, vú nặng trĩu, hạ thể đã chảy ra rất nhiều dịch thủy, muốn Lý Thiên Hạo cho cô hưởng thụ, cô đành phải lấy lòng hân trước thật tốt.

Cái miệng ẩm ướt đem dương vật ngậm thật sâu, đầu lưỡi ở bên trong càng khiêu khích mút mút.

Lý Thiên Hạo đỡ cái gáy của cô, cảm thụ cái miệng nhỏ nhắn tuyệt vời của Lý Kiều hút chính mình, một bên nhẹ nhàng co rúm.

Không đến vài cái, Lý Kiều liền không nhận nổi nữa, nồn ra một trận. Lý Thiên Hạo đau lòng nàng, rút dương vật ra, đem Lý Kiều áp đảo ở trên giường.

Không có bất kỳ động tác nào nữa, đem hai chân cô đặt trên tay mình, nam căn thô dài liên dùng sức đâm vào hoa huyết tràn đầy dịch.

"A....Ân...Chậm một chút,...a...". Huyết nhỏ của Lý Kiều hẹp, hơn nữa đã lâu chưa làm tình, nhanh như vậy lại trở lại như thời trinh nguyên, Lý Thiên Hạo lại đâm thô lỗ như vậy, mới đầu khiến cho cô hơi nhói đau.

Lý Thiên Hạo phải phối hợp chậm lại một chút, để cho động nhỏ phía dưới có thể tiếp nhận cây gậy gân guốc kia.

Lý Thiên Hạo hứng trí tăng vọt, hoãn lại một chút, đỏ mắt xem nam căn chính mình bị phần nộn hoa môi bao vây phun ra nuốt vào, tựa như cái miệng nhỏ nhắn của Lý Kiều.

Nam nhân động tác quá mức nhanh, thiên hạ dưới thân vô lực tiếp nhận, bầu vú nảy nở rung động, Lý Thiên Hạo co rúm lấy hai tay xoa bóp, tâm trí Lý Kiều đã phân tán theo từng động tác của hắn. Chỗ giao hợp khoái cảm không ngừng kích thích.

"Chậm một chút...a...Ông xã..." môi anh đào vô ý thốt ra lời nói khiến Lý Thiên Hạo kinh hãi không thôi, kẹp móng dùng sức đưa đẩy mấy ngàn cái, sau đó rút nam căn

ra bắn đầy tinh dịch trên hoa môi đỏ thắm.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Trong một biệt thự xa hoa tại thành phố D, đại sảnh trang hoàng theo phong cách Châu Âu cổ điển lúc này rất im lặng.

Ngồi trước sảnh chính là một tiểu nam sinh đang cầm điện thoại, bên cạnh là một nam sinh trắng kiện với làn da ngăm đen, thần bí cười cười nói: "Tiểu Vũ, cậu thực sự coi trọng Trình tỷ sao? Anh nói với cậu, cậu đừng nghiêm túc quá, các nàng trong nhà đều có chồng, tìm chúng ta bất quá chẳng qua là bị cô đơn tình tịch, cậu cũng đừng cứ ngốc mãi như vậy."

Tiểu Vũ chính là đàn em của mình, Triệu Đại Sơn cũng không muốn nhìn hắn đi nhầm đường, cũng là chính mình dẫn hắn đi hội sở này.

Trong hội sở này toàn là những quý bà có chồng ngoại tình nuôi tiểu tam ở bên ngoài, những phu nhân này làm gì có chân tình, nam nữ hoan ái theo nhu cầu thôi, chỉ sợ Tiểu Vũ vừa tốt nghiệp không hiểu xã hội này tình cảm rẻ tiền đến đâu.

Tiểu Vũ gật đầu nghe đàn anh chỉ bảo, một bộ dạng nhu thuận lắng nghe. Trong lòng lại không cho là đúng, đối với Trình Tuyết hắn có tình cảm chân thành, nhưng cũng không phải là hồn nhiên không biết gì, lúc trước Triệu Đại Sơn tìm tới hắn, hắn cũng hiểu được chuyện gì xảy ra, hiện tại vẫn đang cùng một chỗ thân mật với Trình Tuyết.

Hắn là có tâm tư, nhìn bề ngoài Trình Tuyết thật sự rất đẹp, nữ nhân thành thực chiều cổ sẵn sóc hắn, so sánh với các cô gái trẻ tốt hơn nhiều.

Nhìn đàn em nhu thuận, Triệu Đại Sơn vừa lòng trở lại chỗ ngồi, cầm lấy di động nhận nhà gọi phục vụ nhóm kim chủ của hắn, tuy rằng tình cảm không

thật, nhưng ngoài mặt vẫn phải cố gắng gấn bó hòa hợp.

Buổi chiều, lúc nghỉ ngơi, Tiểu Vũ cảm lấy ba lô, cùng với quản lý bảo tên một cái liền đi ra ngoài hội sở để gặp khách.

Vì đây là biệt thự khu dân cư, mặt tiền chiếm diện tích rất rộng, thêm nữa bây giờ mới là thời điểm bắt đầu giao dịch, loanh quanh trên đường nhựa cũng không có mấy xe, ngẫu nhiên mới chỉ có vài ba người lui tới.

Tiểu Vũ đi ra ngoài một lúc, tiến đến bên ngoài chiếc Audi A6 tiếp đón. Chàng trai trẻ dương dương tự đắc đi qua đi lại.

Kéo mở cửa xe ngồi vào, Tiểu Vũ về mặt kính hi nói: "Trình tỷ, chị đến đón tôi sao, nơi này có thể có người nhìn thấy."

"Tôi lái xe đi loanh quanh không có mục đích".

Nói xong, Trình Tuyết khởi động xe. Một đường xe chạy thẳng băng vững vàng, hai người trong xe không có nói chuyện, không khí lâm vào trầm mặc.

Trình Tuyết nổi lên cảm xúc, về mặt bỏ xuống vài phần lạnh nhạt: "Tiểu Vũ,...chuyện lúc trước không có phát sinh gì đi, lần trước là tâm tình Trình tỷ không tốt mới có thể xảy ra chuyện như vậy, cậu không cần đối với tôi để bụng chuyện đó."

Nam sinh nghe xong lời này, sắc mặt tái nhợt vài phần. Trình Tuyết quay đầu xem phản ứng của Tiểu Vũ, thấy hắn về mặt dường như bị đá kích, trong lòng không đành lòng nói thêm: "Trình tỷ đã có gia

đình, chúng ta không thể, hơn nữa Tiểu Vũ cậu còn trẻ...".

Nói xong, Tiểu Vũ thê nhưng vẫn không có phản ứng gì, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì. Trình Tuyết cảm thấy lo lắng, dừng xe ở ven đường, xoay người nhìn hắn.

Nam sinh đột nhiên không một tiếng động tiến lên ôm chầm lấy Trình Tuyết, hung hăng hôn môi nàng. Miệng mơ hồ nói: "Tôi không muốn...Trình Tỷ...Tôi thích chị..."

Đột nhiên bị hôn. Trình Tuyết sau khi phản ứng được liền dùng hết sức lực đẩy hắn ra. Nhưng nam nhân so với nữ nhân khí lực vẫn lớn hơn, hắn lại có kỹ thuật hôn hết sức điêu luyện, khiêu khích giác quan cùng lý trí của nàng.

Trình Tuyết hôm nay mặc một bộ váy tơ tằm liền thân, lên xe thì cởi bỏ áo khoác bên ngoài, lúc này lại càng thuận lợi cho động tác của Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ nhìn Trình Tuyết dần dần buông lỏng giây dụa, bộ dạng trầm mê, trong lòng cười trào phúng, nàng thê mà lại muốn bỏ rơi hắn, đừng nói hắn còn chưa kiểm soát được gì, hắn đối với Trình Tuyết còn chưa định buông ra đâu.

Nam sinh hành động không một chút do dự, tình dục càng được tăng lên, trong lòng Trình Tuyết không khỏi xuất hiện cỗ lửa nóng, liền chủ động hôn hắn.

Tiểu Vũ không ra tay hạ thấp ghế ngồi xuống, ngược lại đem Trình Tuyết một phen ôm lên đùi hắn, may mắn Trình Tuyết dừng xe ở bên đường, hơn nữa cửa kính xe bên ngoài không thể nhìn vào bên trong được, coi như một nơi bí ẩn.

Nam sinh ôm chặt lấy Trình Tuyết châm lửa xung quanh cơ thể nàng, tay lần theo mép váy tiến vào bên trong đùi, một phen kéo xuống quần lót của nàng, ngón tay dính vào dâm thủy động tình, với hai ngón tay vào trong hoa huyệt của nàng.

Trình Tuyết bị kích thích hưng phấn không thôi, nội tâm lại chờ mong vào điều sắp xảy ra.

Không sai biệt lắm, đến chạng vạng, Trình Tuyết mới về đến nhà. Vội vàng bước vào phòng thay quần áo, quần lót của nàng bị Tiểu Vũ xé rách, trên đường về nhà đều cảm thấy trống không, may mắn về nhà Lý Kiều và Lý Thiên Hạo đều không có nhà.

Tắm rửa xong, lau tóc đi ra ngoài, đợi khi bình phục những dao động mới phát sinh ban nãy mới khi ra khỏi phòng ngủ, đi vào thư phòng gõ cửa, hồi lâu không thấy ai trả lời, mở cửa ra xem, không thấy Lý Thiên Hạo ở đâu cả. Hắn đi ra ngoài sao? Lý Thiên Hạo cuối tuần đều ước ao có cơ hội được ở nhà làm việc mà.

Lại đi đến phòng Lý Kiều, gõ một vài cái lấy lệ rồi mở cửa ra luôn, đang muốn hỏi Lý Kiều đâu, vừa mở cửa, cũng không có người trong phòng.

Hai người đều không ở nhà, loại tình huống này rất ít khi xảy ra a. Đi xuống dưới lầu gọi điện thoại cho Lý Thiên Hạo, tiếng chuông điện thoại vang lên hồi lâu mới thấy hắn bắt máy.

"Uy, làm sao vậy?" bên kia điện thoại rất ồn ào, Lý Thiên Hạo âm thanh lại tăng thêm mấy phần.

"Anh đang ở đâu vậy? Lý Kiều cũng không có ở nhà."

"À, Bọn anh đi ra ngoài, Kiều Kiều nói muốn đi dạo phố, anh liền đưa con ra ngoài." Lý Thiên Hạo giải thích không sai chỗ nào.

Trình Tuyết rầu rĩ nói: "Vậy anh nhanh trở về ăn cơm đi, em chuẩn bị nấu cơm"

"Em ăn đi, anh ở bên ngoài ăn cùng Kiều Kiều xong mới trở về." Nói xong, không đợi Trình Tuyết phản đối, Lý Thiên Hạo liền tắt máy.

Bị gác điện thoại, Trình Tuyết cầm điện thoại đập trên mặt bàn, tâm trạng sung sướng buổi chiều biến mất không thấy đâu, chồng của mình thế nhưng càng ngày càng không để ý đến cảm thụ của mình. Trước kia như thế, bây giờ lại càng xem nhẹ nàng.

Thoáng suy tư, Trình Tuyết liền thất kinh, có phải Lý Thiên Hạo cùng con gái đi với con hồ ly tinh kia không, mượn bóng Lý Kiều, sau đó cùng mình ly hôn?

Càng nghĩ càng có khả năng này, Trình Tuyết mệt mỏi ngồi trên sofa, thần sắc mệt mỏi tiêu tụy...

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: (H)

Lý Thiên Hạo cúp điện thoại, Lý Kiều ngồi bên cạnh lập tức đưa cho hắn một xiên thịt dê nướng.

Buổi chiều sau khi hai người tỉnh dậy, Lý Kiều thêm ăn thịt nướng đường phố ở bên ngoài trường học. Lý Thiên Hạo cũng nhiều năm chưa có thưởng thức lại các món ăn vặt đường phố, hơn nữa lúc này bọn họ còn chưa có ăn cơm trưa, liền gật đầu đáp ứng với Lý Kiều.

Lý Thiên Hạo vốn luôn toàn thân tây trang cao quý lạnh lùng, lúc này vì muốn cùng Lý Kiều ra ngoài nên hắn mặc một bộ quần áo đơn giản ở nhà: quần bò áo phông, cả người khí chất đều thay đổi, thiếu vài phần thành thực trầm ổn, hơn một chút sức sống tuổi trẻ.

Đến khi hắn vừa bước ra khỏi phòng thay đồ, Lý Kiều về mặt kinh ngạc, còn có làm nũng kêu vài tiếng anh trai. Nghe thế trái tim của hắn như muốn nhuyến ra.

Ngon trở điểm vào chớp mũi xinh xắn của nàng, Lý Thiên Hạo về mặt sùng nịch ôn nhu nói: "Kiều Kiều không được ăn những đồ ăn này nhiều, đối với thân thể không tốt".

Lý Kiều cau cau cái mũi, chu miệng ra làm nũng nói: "Anh trai, anh trai...Anh cho em ăn đi, em đã rất lâu rồi có tới đây."

Buông xiên đồ nướng xuống, lôi kéo tay Lý Thiên Hạo lắc lắc làm nũng. Lý Thiên Hạo buồn cười nhìn nàng, vì ăn liền có thể chủ động như vậy, hắn quên mất, buổi sáng nàng cũng chủ động không kém...

Sắc tâm của nam nhân lúc nào cũng có thể bị gọi lên. Lý Kiều bởi vì ăn cay mà đôi môi ửng hồng, hơi sưng đỏ càng làm môi nàng thêm hồng nhuận mê người, tầm mắt của Lý Thiên Hạo bị hấp dẫn không thể dời được, liền ôm lấy gáy của nàng, hôn lên đôi môi quyến rũ kia, thẳng đến khi lồng ngực hai người thiếu đường khí mới buông ra.

Lý Kiều khỏi đỏ mặt thẹn thùng, hơi dỗi tròng mắt nhìn hắn một cái.

Tuy rằng cũng thích hai người thân mật như vậy, nhưng bây giờ không phải là thời điểm thích hợp, ở bên ngoài trường học, tuy là cuối tuần nhưng cũng thể có khả năng gặp phải bạn học a.

"Sắc lang! Không được như vậy, chúng ta ăn nhanh mau." Vừa ăn vừa kêu chủ quán mang đến hai bát canh nóng, lúc này còn trêu chọc nói: "Ai nha, hiện tại nhìn như nam nhân trẻ tuổi vậy..."

Lý Thiên Hạo thấy con gái xấu hổ đến nỗi muốn tìm nơi chui xuống, đành phải buông tha nàng, cúi đầu ăn phần của mình.

Bát canh nóng, lại thêm các loại chua cay mỹ vị, Lý Kiều ăn đến cả người mồ hôi, đem mái tóc dài vén về phía sau, lộ ra đường cong duyên dáng, da thịt trắng như tuyết.

Lý Thiên Hạo nhìn động tác háu ăn của nàng, Lý Kiều ngồi bên trái hắn, ánh mắt hắn cứ nhìn thẳng tuyệt trắng kia đến xuất thần...

Lý Kiều vẫn chưa cảm thấy nam nhân bên cạnh có gì bất thường, cái miệng nhỏ sau khi ăn xong, nghỉ ngơi một chút sau đó đề nghị về nhà, sắc trời đã muốn nhuộm màu hoàng hôn.

Thời điểm bây giờ, các quán ăn đường phố lần lượt dựng lên, hai người nắm tay nhau ở đường, nhìn tuần nam nữ không gì có thể sánh được.

Trên đường về nhà, Lý Kiều ở phía trước lôi kéo hắn, ánh mắt nhìn vào bàn tay chính mình trong bàn tay nhỏ bé trắng nõn, thoáng chốc nhiệt độ cơ thể tăng lên đến mấy phần.

Mắt thấy bên cạnh đường có cái ngõ nhỏ, bên trong u ám không có người ra vào. Lý Thiên Hạo đầu nóng lên, bàn tay to đảo ngược lôi kéo, đem Lý Kiều kéo vào trong ngõ nhỏ.

Máy mắn Lý Kiều hiểu rõ người lôi kéo mình là Lý Thiên Hạo, bằng không đã sớm hét lên cứu mạng. Nam nhân này thật là...

Cho dù ở trong ngõ tối, Lý Thiên Hạo cũng có thể cảm nhận được con gái hồn giận, cười nói: "Kiều Kiều, chúng ta thử ở nơi này xem..." Dứt lời, liền hôn lên môi, đầu lưỡi chui vào khuấy đảo khoang miệng nàng.

Lý Kiều bị ngâm chặt môi, không thể nói ra lời, tuy rằng chỗ này rất nguy hiểm, nhưng rất nhanh nàng đã không suy nghĩ được gì nữa, dưới động tác vuốt ve kích thích của Lý Thiên Hạo, đã sớm buông bỏ vũ khí đề đầu hàng.

Hai người thờ hồng học tách ra, nam nhân nhanh chóng lấy tay vói vào trong váy Lý Kiều, bởi vì Lý Kiều mặc quần lót chữ T, chiều dài cái váy chỉ tới ngang đùi, giờ phút này vô cùng thuận tiện cho Lý Thiên Hạo vuốt ve.

"A..." Hoa tâm đột nhiên bị ngón tay xâm nhập, e ngại bên ngoài có người, Lý Kiều lập tức cắn môi ngăn chặn thanh rên rỉ sắp phát ra.

Nam nhân gạt quần lót chữ T của nàng sang một bên, ngón tay xoa hạt trân châu vài cái, tiểu huyết mạch cảm dĩ nhiên đã ẩm ướt, Lý Thiên Hạo hiểu rõ Kiều Kiều của hắn đã động tình.

Buổi sáng hôm nay đã làm rất nhiều lần, thế mà bây giờ còn miễn cảm như vậy, Kiều Kiều thật sự là vu vật...

Lý Thiên Hạo dùng ngón tay xoa xoa hoa môi, hoa huyết nhỏ chặt hẹp như muốn hút ngón tay hắn vào trong. Toàn bộ thân thể Lý Kiều tê dại, mềm mại xuống, chỉ có thể vòng hai tay quanh hắn để chống đỡ.

Hoa tâm mềm mại chảy ra càng nhiều dịch, nam nhân nhận thấy thời cơ đã đến, kéo khóa quần bò ra, đẩy quần lót để giải phóng cho dương vật đã sớm căng cứng.

Ôm Lý Kiều làm cho hai chân của nàng vòng quanh chính mình, điều chỉnh độ cao một chút, còn thịt thô dài ở ngoài hoa huyết phần nộn đậm đậm vài cái, tìm kiếm đến cửa huyết mới dùng sức thẳng tiến.

"Ấn...Nhẹ một chút, nhẹ một chút...". Nộn huyết cứ như vật bị dị vật xâm nhập, kích thích lẫn đau đớn, lúc này dùng sức mà bao bọc nam căn thô to.

Lý Thiên Hạo hít một hơi thật sâu, nhịn xuống xúc động muốn bắn ra, hung hăng hướng hoa tâm bao bọc mình, cắn đứt không ngừng, đâm vào mắt hơn nửa giờ mới bắn ra tinh hoa.

Nam nhân rút dương vật sau khi bắn tinh ra, hoa tâm cũng trào ra một lượng dịch thủy cùng với tinh dịch lớn. Lý Kiều đầu óc một mảnh hỗn loạn, dựa vào ngực Lý Thiên Hạo mà bình ổn lại hơi thở.

Lý Thiên Hạo lấy ra khăn tay để vệ sinh hạ thể cho Lý Kiều, ngón tay dính vào một ít dịch, nhưng lại đưa ngón tay vào miệng mình mút lấy!

Bên ngoài, đường phố đã lên đèn rực rỡ, nương theo ngọn đèn Lý Kiều có thể thấy rõ được động tác của nam nhân: "Không cần!... Bắn...". Lý Kiều nói không nên lời.

Giọng nói khàn khàn mị hoặc của Lý Thiên Hạo vang lên: "Thật ngọt,...". Nói xong lại đem Lý Kiều dựa vào vách tường hôn một phen.

Trên đường lái xe về nhà, Lý Kiều không nhịn được nói: "Mẹ ở nhà có phát hiện được điều gì hay không?...Chúng ta hôm nay ra...."

"Sẽ không, Kiều Kiều không cần lo lắng điều này..." Lý Thiên Hạo ôn nhu nắm tay nàng, dùng sức nheo nhẹ.

Lý Kiều hiểu ý, cũng không muốn nghĩ nhiều nữa.

Trong đầu nam nhân lại bắt đầu suy nghĩ, lời nói của Kiều Kiều cũng nhắc nhở hắn, đối với Trình Tuyết hắn sẽ sớm ngã bài, nhưng để nàng tự nhiên phát hiện ra không phải là chuyện gì tốt, xem ra hắn phải tự mình lên kế hoạch thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: (H)

Trình Tuyết đem xe đậu ở bên ngoài trường nhất trung, gọi điện thoại cho Lý Kiều. Từ sau ngày đó, nàng vẫn luôn suy nghĩ phiền não làm thế nào để bắt được tiểu tam kia.

Con gái Lý Kiều luôn luôn thân thiết cùng với Lý Thiên Hạo, có lẽ Lý Kiều sẽ giúp nàng để ý xem có dấu vết gì không, suy nghĩ đến gần đây Lý Thiên Hạo thường xuyên ở nhà, không có cơ hội cùng Lý Kiều nói chuyện này, chính mình hôm nay đành phải tìm cơ thuận đường, đón Lý Kiều tan học.

Xa xa thấy Lý Kiều đang đi ra cổng trường, bên cạnh còn có nam sinh đang đi cùng, bộ dáng tựa hồ rất tuấn tú.

Lý Kiều về mặt không hề không giận đối với Lâm Bình bên cạnh này, nhìn thấy xe của Trình Tuyết thì chạy tới mở cửa.

Trình Tuyết cười nhìn Lý Kiều vừa ngồi trên ghế phụ, trêu ghẹo hỏi: "Làm sao vậy? Cậu kia là bạn trai của con à?" Trình Tuyết một chút cũng không có tư tưởng làm trưởng bối quan sát chuyện của con gái.

Lý Kiều nhất thời buồn bực, Trình Tuyết thế nhưng hôm nay lại tới đón mình tan học, tâm tình hình như lại còn rất tốt cùng mình nói chuyện bát quái. Chính nàng không phải luôn xem cô là sao chổi của nàng sao...

Rầu rĩ nói: "Không có gì, chỉ là bạn học thôi,...Mẹ, hôm nay tìm con có việc gì sao ạ?" Trình Tuyết nhìn qua Lý Kiều, mặt mày liền suy sụp, con gái cùng với đầu gối có gì khác nhau.

Một bên lái xe một bên nói: "Không có gì, có một số việc muốn hỏi con, về baba của con."

"Baba? Chuyện của baba sao con có thể biết rõ được ạ." Lý Kiều làm bộ như không có chuyện gì nói, trong lòng lại lấy làm kinh ngạc. Trình Tuyết sẽ không hoài nghi cô đi, chính mình gần đây cùng ba ba không quá mức thân mật đến nỗi bị nghi ngờ.

Trình Tuyết nhìn tình hình giao thông phía trước, khôi phục bộ dạng nghiêm túc nói: "Mẹ hỏi con này, ngày hôm qua con cùng ba ba đi ra ngoài, ba cùng con không nói chuyện gì sao?"

"A,...không ạ, có chuyện gì thế ạ?"

"Thật vậy ư? Ba con không nói với con về người bạn nào sao?" Trình Tuyết tinh tế hỏi.

Lý Kiều mặt hơi tái, cô chỉ sợ Trình Tuyết hỏi nhiều, chính mình lại làm lộ chuyện kia. "Không có ạ, ba ba không có nói nhiều... Mẹ, mẹ cùng ba ba xảy ra chuyện gì sao?"

Cô lại hỏi lại.

Ngược lại là Trình Tuyết mất tự nhiên, thanh thanh cổ họng: "Không có gì, mẹ chỉ hỏi vu vơ vậy thôi... còn nữa, nếu ba ba nói với con cái gì, con nhớ rõ nói cho mẹ biết, biết không?" Cuối cùng, ngữ khí cứng nhắc vẫn là tiết lộ cảm xúc hiện tại của Trình Tuyết.

Lý Kiều tự hỏi, đại khái là Trình Tuyết đã bắt đầu hoài nghi ba ba, còn chưa có phát hiện bọn họ ở cùng một chỗ làm chuyện tình cảm nam nữ kia.

Làm sao bây giờ, rất muốn cùng ba ba thương lượng một chút, hơn nữa từ nay không thể ở nhà theo hấn làm cảm, nếu bị mẹ phát hiện... cô không dám tưởng tượng thêm nữa, lấy tính tình cường ngạnh cổ chấp của Trình Tuyết, có thể hay không làm ra hành động gì, thật không dám suy nghĩ nữa.

"Dạ, đã biết." Hai người một đường trầm mặc về tới nhà.

Buổi tối, Lý Kiều khóa cửa phòng, đi đến bên cạnh thư phòng. Lý Thiên Hạo gần đây thường xuyên ở thư phòng làm việc tới đêm khuya.

Lý Thiên Hạo nghe được tiếng vang, ngẩng đầu giương môi cười, hướng Lý Kiều duỗi tay nói: "Cục cưng, lại đây...".

Thanh âm mang một chút khàn khàn quyến rũ.

Tuy Lý Kiều cũng đã quen thuộc với biểu hiện như vậy của Lý Thiên Hạo, cũng không khỏi cúi đầu xuống đỏ mặt thẹn thùng.

Do dự một lúc vẫn là đi qua, gần đây nam nhân này lá gan rất lớn, hiện tại Trình Tuyết vẫn còn đang ở nhà mà.

Ngồi ở trên đùi hấn, Lý Kiều liếc mắt nhìn nam nhân một cái, chột cúi đầu, ngón tay vô thức bắt đầu nắm quần áo của hấn.

Một bên thấp giọng nói ra sự tình hôm nay: "Hôm nay mẹ đến trường học tìm con, nàng hỏi con...Ba ba có phải ở bên ngoài có bạn khác hay không..." Nói xong, lại nhìn Lý Thiên Hạo.

Nam nhân nghe xong, mặt hơi trầm xuống, nghĩ rằng Trình Tuyết đã không nhận được muốn đi điều tra hấn rồi.

Cúi đầu lại thấy biểu hiện lo lắng cẩn thận của Lý Kiều, hấn lại cười vang lên.

Nheo nhéo chớp mũi khéo léo của cô, nói: "Àn, ba đã biết, cục cưng không cần để ý đến việc này, ba ba sẽ xử lý thật tốt."

Kia,...Ba ba muốn xử lý như thế nào?

"Cùng mẹ...ly hôn sao?" Lý Kiều nói xong, trong lòng không yên, chờ đợi phản ứng của Lý Thiên Hạo.

Cô không nghĩ phá hư hôn nhân của ba mẹ, nhưng sự tình đã vượt qua tưởng tượng của cô, cô không nghĩ mình yêu Lý Thiên Hạo nhiều đến thế, một mặt ích kỷ hy vọng Lý Thiên Hạo cùng Trình Tuyết ly hôn, hấn chỉ thuộc về mình cô, một mặt lại...

Lý Thiên Hạo nâng mặt của cô lên, hôn lên đôi môi hồng nhuận như cánh đào tươi.

"Ân, nhất định phải ly hôn, Kiều Kiều không thích ba ba chỉ thuộc về mình bảo bối sao?"

Ánh mắt mang vẻ đáng thương nhìn Lý Kiều, hai tay cách quần áo ở trên lưng nàng vuốt ve lên xuống.

"Con...con không biết..." Lý Kiều cúi đầu không dám nhìn hắn.

Hắn thờ dài một tiếng, trong lòng vừa đau lòng cho Lý Kiều lại vừa buồn bực. Chẳng lẽ tiểu Kiều nhi của hắn vẫn còn hoài nghi tình cảm của hắn sao.

Đau lòng Lý Kiều luôn bị động ở thế ba người, hơn nữa cũng vì quan hệ của bọn họ, trong lòng cô đối với Trình Tuyết xác thực không dễ chịu...

"Tin tưởng ba, ba sẽ xử lý thật tốt, được không?" Nam nhân ôm chặt cô nói.

Lý Kiều trong lòng ấm áp, tuy rằng mối quan hệ này tương lai cũng không có được thế gian công nhận, nhưng giờ phút này được người mình yêu bảo vệ, cô thực sự rất vui vẻ.

Hai người nói hết lời tâm tình trong lòng, động tác ở tay ngày càng phóng đảng hơn.

Lý Thiên Hạo gạt hết vân kiên trên mặt bàn ra, đem cô đặt lên trên. Lý Kiều ôm lấy Lý Thiên Hạo chủ động hôn lên môi hắn, cái lưỡi thom tho vói vào trong miệng của hắn, tay thì sờ soạng cởi quần áo ở nhà của Lý Thiên Hạo.

Nam nhân còn chưa có phản ứng gì, môi anh đào men theo cổ hắn một đường đi xuống, ở trong ngực hắn thân ái cắn một cái. Từ ngày hôm qua hai người ở bên ngoài kích tình, Lý Kiều đối với Lý Thiên Hạo cởi mở hơn rất nhiều.

Lý Thiên Hạo một thân lửa nóng nhìn con gái lấy lòng mình, hai tay ở sau lưng Lý Kiều vuốt ve, hoàn toàn để cho Lý Kiều phát huy sự chủ động.

Lý Kiều kéo xuống váy hai dây của mình, bởi vì ngồi trên bàn học, mà Lý Thiên Hạo lại cong thắt lưng, hai người ở độ cao không chênh lệch lắm, càng thuận tiện cho Lý Kiều chủ động.

Cởi váy ngủ, đem bầu vú mềm mại của mình đút vào miệng hắn, Lý Thiên Hạo ngậm lấy núm anh đào đỏ thắm, tay ở trên cởi váy ngủ, đem bầu vú mềm mại của mình đút vào miệng hắn, Lý Thiên Hạo ngậm lấy núm anh đào đỏ thắm, tay ở trên bầu ngực trắng như tuyết xoa bóp vài cái.

Ánh mắt lóe ra ánh lửa dục vọng nhìn Lý Kiều thấp giọng nói: "Ân... ngọt quá...bảo bối..." Lý Kiều then thùng trừng mắt nhìn hắn một cái, nghiêng đầu rên rỉ, một bên lại thẳng thắt lưng, đưa bầu vú sát gần miệng hắn hơn, càng thuận tiện cho hắn bú mút.

Lý Thiên Hạo buông hai hạt đậu kia ra, làm cho Lý Kiều tiếp tục phát huy.

Lý Kiều bị hắn khiêu khích cả người như muốn nhũn ra, tê liệt ngã vào lòng nam nhân, mặt kề sát cơ ngực cường tráng của hắn, miệng đi tới cắn cắn núm vú của hắn, cho đến khi Lý Thiên Hạo dục hòa khó nhịn đẩy nàng ra.

Đem nàng đẩy nằm lên mặt bàn, tách hai chân thon dài trắng nõn của Lý Kiều ra, duỗi tay tiến vào tiểu huyết mềm mại kia, chỗ đó dâm thủy đã muốn chảy ròng ròng. Đem quần của mình cởi ra, móc ra côn thịt thô dài cứng rắn, ở hoa huyết giữa hai chân Lý Kiều đâm loạn, không vội mà đem dương vật ma sát.

Lý Thiên Hạo thích nhất kiểu tán tỉnh như vậy, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Kiều hưng phấn khó nhịn mà thờ gấp, ánh mắt cầu hoan đáng thương nhìn hắn.

Lý Kiều hai tay ôm hắn thờ gấp: "Ân...ông xã nhanh tiến vào đi...a... nhanh chút..." Lý Thiên Hạo vừa nghe nàng gọi, vừa lòng nắm côn thịt ma sát bên trong tiểu huyết rồi mới cắm vào, bên trong hoa huyết nhỏ hẹp đã bao bọc chèn ép lên nam căn của hắn, Lý Kiều không nhịn nổi kinh hô kêu lên một tiếng.

Lý Kiều nhăn hai hàng mày lá liễu lại, cắn chặt hai môi nhịn xuống tiếng rên rỉ yêu kiều, Trình Tuyết vẫn đang còn ở bên ngoài.

Lý Thiên Hạo tự nhiên hiểu rõ phản ứng của con gái, tà ác cười.

Mật thịt bao bọc như muốn nuốt hết tinh hoa của hắn làm cho hắn không chịu nổi, đem hai chân mảnh khảnh của Lý Kiều gác lên vai của hắn, ôm chặt đùi cô, thẳng lưng tiến quân thần tốc, trái phải va chạm, cắm đút không ngừng gia tăng tốc độ, hung hăng làm mấy ngàn phát, cắm đến nổi cả người

Lý Kiều ửng hồng, vô lực chống đỡ, làm làm cho hắn không thể ngừng lại được, chỉ có thể hòa theo hắn đón nhận, không biết đã chảy ra bao nhiêu dâm thủy.

Lý Thiên Hạo thấy Lý Kiều vô lực, liền đổi tư thế, hắn ngồi trên ghế, đem Lý Kiều ôm đến ngồi trên người hắn.

Tư thế này càng làm cho dương vật chôn sâu vào trong huyết nhỏ hơn. Hoa huyết nhỏ bé như chủ động mở đón cắn thịt căn của hắn, làm cho hắn sướng sáng khoái vô cùng, đầu quy ở trong hoa tâm của nàng cũng nảy lên vài cái, trong lòng thâm than huyết nhỏ của Lý Kiều đúng là chốn đào nguyên tuyệt diệu.

Lại thương tiếc Lý Kiều còn trẻ, hết sức che chở, thịt cắn chậm rãi co rúm.

Vuốt ve đầu con gái, đẩy những sợi tóc ẩm ướt dính ở trên mặt nàng. Lý Kiều ghé vào trong ngực của hắn, hoa huyết đã sớm bị đâm đến ửng đỏ, mềm mại mặc cho nam nhân dưới thân đưa đẩy.

Lý Kiều ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng yêu kiều. Lý Thiên Hạo lập tức hôn lên tiếng rên rỉ ấy của cô, lại đặt cô trên bàn học, tham lam không bỏ qua một tấc da thịt trắng tuyết nào của cô, lại nhìn xuống cái khe nhỏ phần nộn dưới kia, nhanh chóng cúi đầu, dùng đầu lưỡi vờ vào trong hoa huyết, giống như trân bảo không buông tha một chút dâm thủy nào, tinh tế liếm mát, khiến hoa huyết càng chảy ra nhiều xuân thủy.

Lý Kiều chống đỡ không nổi, hoa huyết vừa ngứa vừa tê dại, đùi ngọc cọ xát vào đầu tóc của hắn, thắt lưng uốn éo không ngừng, thấp giọng khàn khàn nói: "Không cần liếm...ân...mau cắn vào đi..."

Lý Thiên Hạo nghe vậy ngẩng đầu lên, đem thịt cắn trắng kiện cắn lút cán, đưa đẩy ra vào mấy ngàn cái, đưa Lý Kiều đến cao trào vài lần, hắn bắn vào trong cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Phòng khách xa hoa, nội thất làm bằng gỗ lim, được chạm khắc tinh tế. Kim đồng hồ lúc này đã điểm 12h, tiếng chuông ngân nga vang lên.

Trình Tuyết nằm ngủ ở trên sofa lúc này mới giật mình tỉnh dậy, khoát tay lên trán, thế nhưng lại cảm thấy một trận mồ hôi lạnh.

Nàng vừa mới rồi không phải đang còn xem tivi sao, làm sao lại có thể ngủ quên ở đây được chứ?

Trình Tuyết ngồi dậy, tiện tay cầm tờ giấy lau mồ hôi trên trán, bộ phim truyền hình nàng xem sớm đã kết thúc, nhìn lên đồng hồ thấy rõ ràng đã 12h khuya.

Trong người truyền đến từng trận đau nhức mệt mỏi, nàng nghĩ có lẽ mình đã bị cảm lạnh. Tắt tivi, phòng khách nhất thời lại một mảnh yên tĩnh, chỉ còn nghe được tiếng hít thở khe khẽ của nàng.

Trình Tuyết chống thân mình đứng dậy đi lên tầng. Nàng ở dưới tầng ngủ trễ như vậy không trở về phòng, Lý Thiên Hạo cũng không có phát hiện vợ mình không ở trong phòng ngủ sao?

Nghĩ đến đó, nhất thời trong lòng lại dâng lên một trận đau xót. Mới gần gũi có mấy tháng, bọn họ hơn 10 năm tình cảm vợ chồng tựa như gió tuyết, lạnh như băng, hít thở không thông.

Lý Thiên Hạo gần đây đối với nàng ngày càng thờ ơ, nàng mấy năm nay vì Lý gia bọn họ vô cùng tận tâm, trừ bỏ việc sinh cho họ một đứa con trai nối dõi...

Hiện tại mình không còn trẻ, nam nhân này ở bên ngoài tìm một cô gái trẻ, trừ bỏ tuổi xuân phơi phới còn có thể sinh con trai cho hắn, có phải như vậy không?

Trình Tuyết đột nhiên thấy cả người lạnh lẽo, càng nghĩ càng cảm nhận sâu sắc được việc này có bao nhiêu phần sự thật.

Nàng dựa người vào cửa phòng, chờ đợi áp lực cùng đau đớn qua đi.

Một lát sau, thần trí khôi phục lại bình thường, nàng mới mở cửa phòng đi vào.

Trong phòng thực sự im lặng, không cần bật đèn cũng có thể cảm nhận được trong phòng lúc này không có một bóng người.

Trình Tuyết xui xẻo ở trên giường, lúc này nàng thực sự rất mệt mỏi. Tinh thần bị buộc chặt cùng với ưu tư tích tụ làm cho thân thể này dễ dàng bị bệnh, bất tri bất giác ảnh hưởng đến cuộc sống của nàng.

"Đình" tiếng chuông điện thoại vang lên ở đầu giường nhắc nhở nàng có tin nhắn.

Trong bóng đêm, Trình Tuyết sờ soạng tay tìm điện thoại, mở khóa màn hình, tất cả mọi tin nhắn đều đến từ Tiểu Vũ.

"Trình tỷ, chị gần đây bận rộn nhiều việc sao?" Từ ngày đó phóng đăng ở trong xe, Trình Tuyết phát hiện mình bị chàng trai trẻ này dụ dỗ, quyết tâm muốn văn hồi tình cảm với Lý Thiên Hạo, chính vì thế mới cắt đứt quan hệ với Tiểu Vũ.

Mãi cho đến hôm nay, Tiểu Vũ mỗi ngày đều gửi tin nhắn cho nàng...

Lòng của nàng như bị cảm động, ngay cả thân thể cũng cảm thấy không lạnh băng như trước.

Tiếp theo, đều là tin nhắn hỏi nàng vì sao không có trả lời hắn, có phải đã đi ngủ rồi hay không. Cuối cùng, tin nhắn gửi đến là hai tiếng chúc ngủ ngon.

Cách nhắn tin này cho thấy sự quan tâm cùng lời nói bất an của chàng trai. Chỉ là giờ phút này, lo lắng cùng suy nghĩ về gia đình làm cho Trình Tuyết không rảnh bận tâm.

Trình Tuyết buông di động xuống, hít một hơi thật sâu. Tiểu Vũ, Lý Thiên Hạo không có con trai.

Sáng sớm, ánh mặt trời chiếu lên rèm cửa, rọi vào khuôn mặt tiêu tụy của nữ nhân ở trên giường.

Trình Tuyết khởi động thất lưng, ý thức chậm rãi khôi phục, sau đó rời giường đi vệ sinh.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, thân thể bị cảm lạnh giường như đã thuyên giảm, không có tiếp tục đổ mồ hôi cùng mệt mỏi nữa.

Trình Tuyết lấy tay nhu nhu hai bên thái dương, chỉ là tật xấu đau đầu vẫn như trước không có giảm bớt.

Rửa mặt xong, Trình Tuyết xuống tầng chuẩn bị bữa sáng.

Từ tầng hai đi xuống dọc cầu thang, tầng một vô cùng im ắng, dường như cả gia đình chỉ có một người.

Nàng trở về phòng cầm lấy điện thoại di động xem thời gian, đã là giữa trưa 12h rồi!

Tối hôm qua cơ thể mệt mỏi, nàng ngủ say mê man không để ý đến giờ giấc, nàng cười khổ lắc đầu. Càng khổ tâm là trong nhà có ba người, thế nhưng hai người kia không hề phát hiện nàng bị bệnh, đối với nàng thế nhưng không quan tâm.

Buông di động, xuống tầng chuẩn bị bữa sáng. Hôm nay đi giúp việc xin phép nghỉ, nhà vệ sinh cần Trình Tuyết lau chùi lại một chút.

Trong nhà hầu như ngày nào cũng được quét dọn lau chùi, thế nên hôm nay không có việc gì nhiều, rửa chén, đem rác đi đổ.

Trình Tuyết không có khẩu vị, ăn qua bữa sáng đơn giản, bắt đầu dọn dẹp lại một chút

Qua nửa giờ, tầng một đã dọn xong, Trình Tuyết lên tầng hai bắt đầu quét dọn.

Phòng Lý Kiều, Trình Tuyết không có tiến vào, ở trong suy nghĩ của Trình Tuyết, ở tuổi này Lý Kiều sớm nên tự lập, đã lớn có thể tự dọn dẹp.

Cho nên, Trình Tuyết không một tia do dự liền bỏ qua phòng Lý Kiều. Tất cả chú ý của nàng bây giờ là thư phòng của Lý Thiên Hạo.

Vặn chốt cửa, may mắn là Lý Thiên Hạo không có khóa cửa. Kéo rèm cửa sổ sát đất ra, ánh mặt trời lập tức tràn ngập căn phòng, một cỗ hương thơm tao nhã lịch sự tỏa ra.

Trình Tuyết tâm tư phức tạp lập tức đánh giá căn phòng này xem có cái gì mà Lý Thiên Hạo thà ngồi ở trong này cũng không nguyện ý trở về phòng ngủ.

Đem bàn làm việc sửa soạn lại cho ngay ngắn, lau qua qua cái bàn, sau đó Trình Tuyết đi đến thu thập rác.

Cầm lấy góc thùng rác tính mạng đi đổ. Vô ý lướt qua, Trình Tuyết liền sững người, nhìn trong thùng rác hiện ra cái khăn tay, ánh mắt từ nghi ngờ đến không thể tin nổi.

Người có kinh nghiệm đều biết, trong loại tình huống nào mới khiến một người nam nhân dùng qua nhiều khăn tay như thế...

Một đồng khăn tay kia tựa hồ như nắm chặt tâm của Trình Tuyết, máu huyết như ngừng lưu thông, tay chân dần dần cứng ngắc, đáy lòng lạnh lẽo như băng.

"Phanh" cầm lấy thùng rác ném ra, Trình Tuyết đứng lên, vịn vách tường giống như chạy trốn ra khỏi thư phòng.

Chẳng lẽ Lý Thiên Hạo mang hồ ly tinh kia về nhà?...Không, sẽ không, bằng không sao nàng cái gì cũng không biết.

Hay là điều này nói lên, Lý Thiên Hạo nguyện ý tự mình giải quyết cũng không muốn chạm vào nàng?

Vô luận có đoán thế nào, Trình Tuyết cũng không thể chấp nhận nổi, vô luận Lý Thiên Hạo lựa chọn như thế nào, đều đã nói lên thất bại của nàng...

Trình Tuyết tựa người vào trên tường, suy nghĩ lộn xộn, trong lòng có dự cảm, dự cảm bản thân nàng đã bỏ sót lại cái gì đó...

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Tiếng chuông tan học vang lên, một giây trước còn coi như yên tĩnh, sau đó bầu không khí trong trường học lập tức sôi trào, bị thay thế bởi tiếng người hò hét khắp nơi.

Khác với không khí của trường tiểu học hay cấp 2, trường cấp 3 yên ắng hơn rất nhiều.

Ngồi cùng bàn là bạn tốt Vương Đình Đình đang thu dọn sách vở, còn bên cạnh là Lý Kiều đang nghiêm túc ôn tập bài vở, có chút nghi hoặc hỏi: "Ai, Kiều Kiều, tớ phát hiện mấy hôm nay cậu rất chăm chỉ nhé. Cậu tính toán thi vào trường đại học nào?"

Lý Kiều chột dạ cười một tiếng: "Không, không có đâu. Tớ là có đề bài không hiểu được, ngồi lại nghiên cứu một chút xem sao."

Trong lòng lại dâng lên một trận áy náy xấu hổ, kỳ thật là buổi chiều nay cô biết Lý Thiên Hạo muốn đón cô tan trường, có không muốn cùng bạn tốt tan học, chẳng may lúc đó gặp phải Lý Thiên Hạo giới thiệu thật sự xấu hổ a, không lẽ nói Lý Thiên Hạo là ba ba mình sao?

Lý Kiều không nghĩ sẽ nói như vậy, thế nên lúc này đây mới nói dối bạn tốt.

Vương Đình Đình không có hoài nghi lời của Lý Kiều, tin tưởng những gì Lý Kiều nói là thật. Lý Kiều trong lòng cô là hình tượng con ngoan trò giỏi điển hình.

Ở cấp ba, nhiệm vụ trọng tâm là học tập, nhưng sau khi tan học vẫn có rất nhiều học sinh không nguyện ý ở lại tiếp tục cố gắng.

Nhìn bạn học trong lớp liên tục rời đi, Vương Đình Đình nhìn không được mình bị cản trở tự do, cùng Lý Kiều nói thật có lỗi: "Kiều Kiều...việc kia...tớ về trước đây, cậu đừng về quá muộn."

"Được rồi, cậu về trước đi, không có việc gì hết." Lý Kiều làm vẻ hơi tiếc nuối nói.

Kỳ thực trong lòng thâm than, mình có thể đi làm diễn viên được rồi, thật xin lỗi bạn thân.

Vương Đình Đình hai tay khoát khoát, nhanh chóng chạy ra khỏi lớp học. Lý Kiều nhìn thời gian cũng không sai biệt lắm, bắt đầu thu dọn sách vở.

"Chắc! Chắc! Cậu không nhận tớ làm bạn trai, thì ra là thích lão nam nhân a? Ha ha..." Nhìn phòng học vẫn còn lại vài người, Lâm Bình về mặt âm dương quái khí nói xong, sau đó ngồi ở vị trí trước bàn Lý Kiều.

Lý Kiều không để ý tới hắn, Lâm Bình người này xác thực là âm hồn không siêu thoát a, chính là đến để tìm cảm giác tồn tại, cô càng để ý đến hắn, hắn càng có cảm giác thành tựu.

Lâm Bình đã quen với việc Lý Kiều không thèm nhìn hắn, cũng không ngại tiếp tục nói: "Nói đi, tuần trước ở phố ăn vặt, cái lão nam nhân kia là ai?"

"Có quan hệ gì với cậu?" Lý Kiều tìm đập lộp bộp, dừng một chút, mặt ngoài không biểu hiện hỏi ngược lại hắn.

"Hahaha, lão nam nhân có cái gì tốt, không bằng theo anh đi, nói thế nào thì anh vẫn còn trẻ hơn lão một bậc!" Lâm Bình nhẹ giọng cười bi ối, ghé sát vào Lý Kiều, khuôn mặt mang vẻ lưu manh khinh bạc.

Lâm Bình nghĩ tới bộ dáng Lý Kiều thân mật cùng với nam nhân kia, trong lòng dấy lên một cỗ tà hỏa đối với cô. Hắn không phủ nhận gọi là lão nam nhân nhưng thực chất không hề già chút nào, cả người nho nhã, khí chất thành thực ổn trọng, mặt mày ôn nhuận tuấn soái.

Nhưng như thế thì sao, Lý Kiều phải là của hắn. Nữ nhân xinh đẹp như vậy, nếu không nắm được hắn cũng không buông tay.

Thực sự là kẻ điên! Đối với sự đụng chạm của người khác phái, thân thể Lý Kiều luôn luôn kháng cự, ghê tởm.

Lập tức theo phản xạ đứng lên, ánh mắt chán ghét nhìn nam sinh, mím môi nén giận nói: "Cút!"

Lý Kiều cầm lấy cặp sách nhanh chóng đi ra khỏi phòng học, may mắn Lâm Bình không có tiếp tục đuổi theo dây dưa với cô.

Trong lòng cô như trước vẫn còn chấn động, may mắn Lâm Bình không biết Lý Thiên Hạo là ba ba cô nếu không hiện tại cô không có khả năng duy trì bộ mặt bình tĩnh được.

Ra đến cổng trường trường, Lý Thiên Hạo cùng với chiếc Maybach màu trắng vô cùng bắt mắt, xung quanh còn có mấy nữ xinh nhìn bàn tán xôn xao.

Lý Kiều nhanh chóng bước đến, lo lắng Lâm Bình đi ra sẽ nhìn thấy, kéo cửa xe vội vàng nói: "Baba, mau lái xe."

Lý Thiên Hạo nghe lệnh đem xe lái ra cách trường học một đoạn mới hỏi: "Vừa mới rồi có chuyện gì sao?" về mặt lo lắng của Lý Kiều giống như gặp

phải chuyện gì không tốt.

"Con...lần trước chúng ta ở phố ăn vặt,..."

Lý Kiều có chút khó xử, nhìn Lý Thiên Hạo một cái, tiếp tục nói: "Có bạn học nhìn thấy chúng ta lần trước ở phố ăn vặt, hần...hôm nay hần hỏi con ba ba là ai."

Nói đến đây, Lý Thiên Hạo đã rõ hơn nửa, thậm chí còn hỏi: "Bạn học kia là nam sinh đi?"

Xe chạy trên đường rộng lớn, Lý Thiên Hạo buông ra bàn tay đang cầm vô lăng, cầm lấy bàn tay nhỏ bé Lý Kiều, khẽ cười nói: "Ba thật muốn ghen tị, Kiều Kiều hôn ba ba một chút."

Lý Kiều nhìn phản ứng của hần không giống với tức giận, trong lòng bỏ xuống căng thẳng, không khỏi kinh ngạc nói: "Baba làm sao biết được là nam sinh? Thật là lợi hại."

"Kia còn không phải bởi vì Kiều Kiều của ba rất xinh đẹp, không có người mơ ước mới là lạ." Lý Thiên Hạo kiêu ngạo nhìn Lý Kiều, đắc ý nói.

Lý Kiều cuối đầu mỉm cười, khoe miệng vênh lên, trong lòng không kìm được vui sướng, cười duyên nói: "Con...con mới không thích hần đâu."

"Haha, vậy Kiều Kiều thích baba đi?" Lý Thiên Hạo dừng xe ở ven đường, quay đầu đối với Lý Kiều cười nói.

Lý Thiên Hạo rõ ràng đã tính toán không có buông tha cho Lý Kiều. Ánh mắt Lý Kiều nhanh như chớp xoay quanh, suy nghĩ một lúc lại cười nhìn hần: "Không biết nha! Hi hi".

Mỹ nhân cười còn chưa dứt, đã bị Lý Thiên Hạo nâng mặt, nụ hôn ôn nhu hạ xuống, ở đôi môi anh đào mềm mại nghiền áp mút mát, từng bước một xâm nhập quán lấy cái lưỡi thom tho của cô, triền miên dịu dàng như nước.

Lý Kiều buông tay đẩy hần ra, không hề suy nghĩ lúc này bọn họ đang ở trên đường, phố xá sầm uất, mặc dù ở đường cái nhưng cũng rất dễ gây sự chú ý a.

Lý Thiên Hạo buông Lý Kiều ra, vùi đầu ở xương quai xanh tinh tế của nàng cười "xuy" nhẹ.

Tuy hần là người thành thực ôn trọng. Nhưng đối với tiểu yêu tinh này, tất cả chính chắn của hần đều bay mất, không lúc nào là hần không nghĩ tới khám cô trên người mình, một chút cũng không rời.

Lý Thiên Hạo bình ổn lại cảm xúc, mới tiếp tục khởi động xe đi tiếp. Lý Kiều nghiêng người liếc hần một cái, thẹn thùng không nói, nhìn chăm chăm vào bàn tay nhỏ bé của mình ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: (H)

Một đường xe chạy thông suốt, tiểu khu này được quy hoạch vô cùng tốt, không có đoạn đường nào bị tắc. Xe rất nhanh tiến vào tiểu khu, dừng ở gara nhà họ Lý.

Cửa gara hạ xuống, Lý Thiên Hạo vợ lấy cặp tài liệu ở phía sau, chuẩn bị xuống xe. Thừa dịp lúc này hai người một chỗ, Lý Kiều hỏi về Trình Tuyết.

Trình Tuyết rất ít khi không ăn sáng, cơ bản cô cũng không lo lắng gì cho Trình Tuyết, chỉ là hiện tại cô cùng Lý Thiên Hạo ở một chỗ, không khỏi đối với Trình Tuyết để ý thêm vài phần.

"Ba ba, hôm nay buổi sáng mẹ không có xuống tầng ăn sáng đó?"

Lý Thiên Hạo dừng động tác mở cửa xe lại, thu tay về. Xoay người đối mặt với Lý Kiều, nghiêm túc nói: "Có thể là gần đây ba đối với nàng xem nhẹ đi, nhưng là...Kiều Kiều, ba nghĩ mọi điều đều muốn tốt nhất cho con, Trình Tuyết bên kia con không cần lo lắng, con chỉ cần biết tình cảm của ba đối với con, được không?"

Nói xong lôi kéo tay của cô để ở trên ngực trái hần, đôi mắt thâm thúy nhìn cô. Lý Kiều giật mình sững sờ ngơ ngác nhìn ánh mắt của hần. Trong lòng giống như bị

điện giật, run rẩy xen lẫn cảm động

Từ khi hai người phát sinh quan hệ, sâu trong lòng cô vẫn luôn tồn tại một chút không nở, nhưng mà giờ phút này, trong lòng bàn tay truyền đến âm thanh trái tim đập bình ổn, cùng với nhiệt độ ấm áp của nam nhân, thậm chí cô còn cảm nhận được tình yêu mãnh liệt của hắn...

Trong lòng Lý Kiều càng thêm kiên định. Nói cô ích kỷ cũng được, cũng được, không có đạo đức cũng được, cô chỉ là một người con gái đang yêu, cô cũng phải dũng cảm tranh thủ tình cảm, cũng không muốn chia sẻ nam nhân của mình cho nữ nhân khác, cho dù đó là mẹ của cô.

"Đi thôi". Lý Thiên Hạo không đắm chìm quá lâu, chỉ cần Lý Kiều hiểu rõ tình cảm của hắn, hắn không thèm đề ý đến thời gian dài hay ngắn.

Hai người xuống xe, bên trong gara tối đen u ám, ngay cả ánh đèn cảm ứng trên trần cũng đã bị hư hỏng.

Lý Kiều đi sau lưng Lý Thiên Hạo, trong bóng tối, bóng lưng nam nhân càng thêm cao lớn vững chãi.

Chạy chậm vài bước đuổi theo Lý Thiên Hạo, Lý Kiều từ sau lưng ôm chặt lấy hắn. Lý Thiên Hạo cả kinh, tuy là gara không có lắp máy theo dõi, tuy rằng đèn cảm ứng đã bị hư, nhưng bất cứ lúc nào cũng có người qua đây à.

Giữ chặt tay Lý Kiều đưa nàng đến chỗ góc chết, nhẹ giọng hỏi: "Làm sao vậy?" Lý Kiều lắc đầu, đột nhiên tình cảm nồng đậm không nói nên lời.

"Hôn con." cô đột nhiên muốn thân mật với hắn, muốn hắn ôm, muốn hắn hôn cô, bất chấp lúc này không phải thời điểm thích hợp...

Nam nhân chủ động là chuyện thường tình, ngược lại hôm nay thấy Lý Kiều chủ động yêu cầu làm hắn không dám tin ngay ngắn cả người. Lý Kiều cười nhẹ một tiếng

"Ngủ ngốc." Hai tay vòng quanh cổ hắn, kiễng chân hôn lên môi hắn.

Cánh môi ngọt ngào làm cho Lý Thiên Hạo bừng tỉnh. Trong lòng mừng như điên, từ bị động biến thành chủ động đem đầu lưỡi vói vào trong bờ môi thơm, tinh tế liếm hết nước bọt cùng với từng ngóc ngách trong miệng Lý Kiều.

Cơ thể nữ nhân mềm mại cách lớp vải vóc tựa chặt vào ngực hắn, Lý Thiên Hạo ôm lấy thất lung mẫn cảm của cô, nhiệt độ cơ thể cũng tăng thêm mấy độ.

Nam căn cứng rắn của nam nhân chọc vào bụng dưới của cô, Lý Kiều không khỏi đem chính bầu vú của mình cọ xát vào ngực hắn, nói cho hắn biết cô nguyện ý.

Lý Thiên Hạo hừ một tiếng, Lý Kiều chủ động như vậy so với việc ký được hợp đồng tiền tỷ càng làm hắn vui sướng hơn.

Nhưng mà địa điểm với thời gian không thích hợp, Trình Tuyết có thể đến bất cứ lúc nào.

Hắn kéo Lý Kiều ra, hô hấp nóng bỏng phun ra: "Kiều Kiều, không phải nơi này, Kiều Kiều..." Ý tứ của hắn là không cần phải ở trong gara, Lý Kiều như hiểu được ý tứ của hắn, thế nhưng lại không có dừng động tác lại. Nàng cọ xát vào hắn, như cho hắn biết lửa nóng của mình...

"Là nơi này sao?" Lý Kiều có ý xuyên tạc ý tứ của hắn, lời kéo bàn tay của Lý Thiên Hạo tiến vào đồng phục của mình, bàn tay to chụp lên bầu vú cao ngất.

Lý Thiên Hạo không khỏi xoa nhẹ vài cái lên nhũ thịt mềm mại tinh tế kia, lời nói cự tuyệt tựa như bị mắc kẹt trong cổ họng, hóa thành sùng nịnh vô cùng.

Bàn tay to trơn trượt đi xuống, tham lam tiến vào váy đồng phục màu trắng sọc xanh, ở một bên hông co dãn xoa bóp, vật nam tính tượng trưng đã muốn phá khỏi quần chui ra ngoài. Ở trong bóng tối tựa hồ không thể ngăn cách tầm mắt của hai người, ngược lại càng tăng thêm xúc cảm.

Lý Kiều giúp đỡ hắn kéo khóa quần xuống, giải phóng dương vật thô to đã cương cứng như cây gậy sắt.

Lý Thiên Hạo đem chân của Lý Kiều nâng lên, kéo xuống quần lót nhỏ của cô, nam căn cương cứng đã khẩn trương muốn tìm kiếm chỗ ấm áp kia mà đâm vào.

Lý Kiều vòng quanh cổ hắn, cái miệng treo trên vật cứng rắn liên tục cọ xát: "Àn, ông xã...cho em..."

Nam nhân không chịu nổi chính là âm thanh mềm mại kiều kiều cùng với xưng hô đáng yêu kia của cô.

Tư thế như vậy, hai người không phải chưa bao giờ trải qua, nhưng đây là lần đầu tiên làm cho nội tâm Lý Thiên Hạo sung sướng cùng thỏa mãn như vậy.

Men theo cái mộng nở nang, đem vật nam tính cực đại thẳng tiến vào hoa tâm của Lý Kiều, không một chút ngừng nghỉ, từng chút một vùi thật mạnh vào nơi ấm áp ẩm ướt...

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Trong phòng bếp, nồi canh hầm đã mấy giờ, độ lửa vừa đủ, cho muối vào nồi, khuấy vài cái, Trình Tuyết múc một chút nếm thử, lại chỉnh lửa cho nồi canh gà hương vị hoàn hảo.

Mỉm cười, bộ dáng đoan chính thanh nhã, không nhìn ra khuôn mặt kích động buổi sáng.

Trình Tuyết tắt lửa, múc canh ra bát bung ra bàn ăn. Trên bàn ăn toàn những món ăn sắc hương đều đủ, tất cả đều là những món Lý Thiên Hạo thích ăn.

Nàng vừa lòng nhìn thành quả mình tạo ra.

Thầm nghĩ trong lòng hân, nàng có thể làm một người vợ tốt, Lý Thiên Hạo dù có tình nhân ở bên ngoài, nhưng ai cũng không thể so với nàng chăm sóc hân, chỉ có gia đình mới là nơi cuối cùng mà nam nhân muốn sống.

Nếu có tiểu tam tuyệt đối không thành vấn đề, nàng còn chưa có già, còn có thể sinh cháu trai cho Lý gia, hơn nữa hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển, nếu không được, bọn họ có thể thử phương pháp thụ tinh trong ống nghiệm, nàng có thể.....

Lý Thiên Hạo vội vàng cùng Lý Kiều vụng trộm một hồi, thân thể dù chưa đủ thỏa mãn, nhưng tâm hồn hai người chưa bao giờ hòa hợp đến như vậy.

Cùng Lý Kiều sửa sang lại một chút, từ gara đến biệt thự chỉ có một đoạn ngắn, Lý Kiều cố ý giữ khoảng cách với Lý Thiên Hạo, thế nhưng nam nhân phía trước dường như cố ý bước đi thật chậm.

Lý Thiên Hạo quay đầu lại, nhướn mày mỉm cười nhìn liếc mắt nhìn nàng một cái, tiểu yêu tinh hôm nay hoàn toàn chủ động, hân thực sự rất vui vẻ.

Lý Kiều trừng mắt liếc lại hân một cái, một bên chân như muốn nhũn cả ra.

Hỗn hợp làm tình trắng cùng với dâm thủy theo bước chân nàng đi mà chảy ra, chất lỏng sền sệt dính ở đáy quần lót làm cho cô vô cùng không thoải mái.

Nhưng nam nhân này lại làm như không có chuyện gì xảy ra, trừ bỏ âu phục hơi nhăn tí sù, nhìn vẫn là một bộ dạng thành thực đoan chính.

Lý Kiều đuôi theo, ở sau lưng hân néo một phen, thực hiện được lại bày ra bộ dáng đắc ý, nhanh chóng chạy lên tiến vào nhà trước.

"Mẹ, con đã trở về." Lý Kiều thu lại bộ dáng tươi cười đối với Trình Tuyết đang đứng ở cửa nhà tiếp đón, ở chỗ tù đối giày rồi phóng lên tầng.

May mắn Trình Tuyết ngồi ở sofa chỉ hừ một tiếng, vẫn chưa có nhìn cô.

Lý Kiều chạy nhanh bước chân lên tầng, cô hiện tại mặt đỏ tai hồng không nói, còn có bộ váy đồng phục nhân nhún, bộ dạng này nếu Trình Tuyết nhìn thấy không biết sẽ xảy ra chuyện gì, huống chi còn có Lý Thiên Hạo theo sát nàng tiến vào nhà.

Lý Kiều lên tầng xong, Lý Thiên Hạo cũng đồng thời tiến vào nhà. Thấy là Lý Thiên Hạo trở về, trên mặt Trình Tuyết lập tức hiện ra nụ cười ôn nhu, bước nhanh đến cửa tiếp nhận cặp tài liệu của hân, âm thanh mềm mại dịu dàng nói: "Hôm nay công ty bề bộn nhiều việc sao? Em có nấu canh gà cho anh bồi bổ tinh thần đây."

Lý Thiên Hạo một bên tháo caravat, tùy ý nói: "Ừm, cảm ơn."

Trình Tuyết tươi cười bỗng nhiên khựng lại một chút, sau đó lại làm như không có chuyện gì tựa vào vai hân, ôn nhu nói: "Anh lên thay quần áo trước đi."

Lý Thiên Hạo cũng không có để ý đến phản ứng của nàng, bước nhanh lên tầng.

Nam nhân sẽ không miễn cảm giống như nữ nhân, huống chi trong lòng Lý Thiên Hạo bây giờ toàn bị độc chiếm bởi hình ảnh Lý Kiều, làm gì còn có tâm trí để ý đến tâm tình của Trình Tuyết chứ.

Đợi cho Lý Thiên Hạo lên tầng, Trình Tuyết rốt cuộc không chống đỡ nổi cảm xúc, cố ý trang điểm cũng không thể che giấu được đáy mắt tiêu tụy mệt mỏi.

Khoé miệng lại như trước vẫn mỉm cười, tựa như trong lòng thống khổ cùng giày dụa tất cả đều không tồn tại.

Lý Thiên Hạo sau khi về nhà có thói quen tiến vào thư phòng để cất tài liệu công ty, rồi mới trở về phòng ngủ thay quần áo.

Bình thường trong nhà, di giúp việc sau khi vệ sinh thư phòng đều sẽ kéo rèm cùng với cửa sổ sát đất lại, bởi vì sợ trời mưa gió bất cứ lúc nào, làm ướt đến đồ đạc bên trong phòng.

Vừa mới tiến vào thư phòng, đối với một nơi quen thuộc như vậy, Lý Thiên Hạo đã cảm thấy có gì đó khác thường.

Hân đem cặp tài liệu đặt trên bàn làm việc, đi đến cửa sổ sát đất. Cửa sổ sát đất vẫn giống như tối hôm qua. Lý Thiên Hạo suy nghĩ, đi lại xem xét trong

phòng, vẫn chưa phát hiện chỗ nào bất thường.

Lại quay trở lại ngồi trên ghế, Lý Thiên Hạo cảm thấy có khả năng hắn suy nghĩ quá nhiều, bởi vì chuyện tình với Lý Kiều, trong nhà không khỏi cẩn thận hơn vài phần, huống chi thư phòng còn được xem là chỗ trọng yếu của hắn.

Đứng dậy chuẩn bị trở về phòng ngủ, khỏe mắt hắn xẹt qua nơi nào đó, bước chân dừng lại một chút.

Nhìn thùng rác không có vứt rác, vẫn y nguyên đóng khấn giấy tối qua hắn cùng Lý Kiều sử dụng khi làm tình xong. Đây không phải là do quên không dọn dẹp, khẳng định không phải là đi giúp việc quên dọn dẹp, mà là Trình Tuyết...

Mọi người đều là người trưởng thành, Trình Tuyết tất nhiên sẽ biết kìm tay sử dụng cho việc gì, hoá ra hôm nay đối với hắn ôn nhu có thừa là như vậy.

Lý Thiên Hạo gõ gõ tay xuống bàn, hắn không thể tùy ý đi đối đáp cùng với Trình Tuyết, cầm lấy di động trên bàn, bấm một dãy số đi ra ngoài ban công nói chuyện.

Lý Thiên Hạo còn chưa có xuống tầng, Trình Tuyết đứng ngồi không yên lại lên tầng tìm hắn. Chẳng lẽ biểu hiện hôm nay của nàng chưa đủ? Hay Lý Thiên Hạo lại muốn trốn tránh nàng?

Tầng hai thực sự im lặng, Trình Tuyết không xác định được Lý Thiên Hạo ở thư phòng hay phòng ngủ, trước tiên vẫn là tiến tới phòng ngủ. Trong phòng không người, ngay cả phòng tắm cũng im ắng.

Lý Thiên Hạo không ở phòng ngủ, thì chính là ở thư phòng. Trình Tuyết nhất thời hốt hoảng, hôm nay nàng quên dọn thùng rác, lúc ấy nàng đối với chuyện của Lý Thiên Hạo quá mức khiếp sợ, hoài nghi bấy lâu dần dần được chứng thực, nàng làm sao còn có thể trấn định được chứ.

"Đình", di động trên bàn trang điểm bỗng nhiên vang lên, phá vỡ suy nghĩ của Trình Tuyết.

Trình Tuyết mở di động ra, hóa ra là Tiểu Vũ nhắn tin, chàng trai này bám riết không buông, lời nhắn lo lắng cùng tình cảm dường như làm lòng nàng cảm thấy ấm áp hơn, đáy lòng Trình Tuyết nhất thời mềm mại, nhiều ngày trôi qua đây là lần đầu tiên nàng nhắn tin trả lời hắn.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Bên ngoài là ánh tịch dương, gió lạnh quạt vào mặt, làm làn váy của Lý Kiều tung bay, sau khi tắm xong men theo ban công đi tới thư phòng.

Lý Thiên Hạo vừa nói chuyện điện thoại xong, thả lỏng người dựa vào ghế, phát hiện Lý Kiều đi tới, đứng dậy đi qua chỗ cô.

"Làm sao vậy?" Lý Thiên Hạo đứng sát Lý Kiều, một bên ngửi hương thơm cơ thể của con gái sau khi tắm rửa xong, một bên vòng tay ôm cô trở về phòng ngủ của cô.

Lý Kiều không nói gì có chút nghi hoặc nhìn hắn, vì sao không ở trong thư phòng nói chuyện?

Ánh mắt của cô mọng nước sáng ngời, trong suốt, không khó để hắn phát hiện ra nghi hoặc của cô.

Đầu Lý Thiên Hạo cúi xuống, ở trên mặt của cô hôn hôn. Nam nhân ôn nhu sủng nịch cô, Lý Kiều nhất thời sa vào trong đó, nhận hết mọi dịu dàng từ hắn.

Lý Thiên Hạo dừng động tác, không trả lời cô, ngược lại nói: "Đại khái mấy ngày này, ba cùng mẹ của con muốn chấm dứt chuyện tình cảm, con không cần phải lo lắng, tất cả cứ như bình thường."

Chuyện của hắn cùng Trình Tuyết, không cần phải đề cho Lý Kiều bận tâm.

Lý Kiều dời tầm mắt, trong lòng ần ần lo lắng, cô hiểu được ý của Lý Thiên Hạo, nhưng không biết Trình Tuyết sẽ có phản ứng như thế nào, cô lại cái gì cũng không thể làm được.

Đôi mắt lóe lên ánh nước, nhìn khuôn mặt tuấn tú của Lý Thiên Hạo, nam nhân này một mình gánh vác hết mọi chuyện, luôn luôn bảo vệ cô vô lo vô nghĩ trong vòng tay của hắn.

"Tốt". Cô cũng phải làm cho hắn yên tâm. Trấn an Lý Kiều xong, Lý Thiên Hạo mới xuyên qua ban công trở lại thư phòng, sau đó trở lại phòng ngủ.

Trong phòng ngủ, lúc Lý Thiên Hạo vào, Trình Tuyết ngáy ra vài giây, sau đó mới lấy lại tinh thần đi qua: "Vì sao ở trong thư phòng lâu như vậy, ăn cơm xong trước rồi lại làm việc."

"Ừ, để tôi tắm cái đã." Không nghĩ tới Trình Tuyết lại đợi trong phòng ngủ, Lý Thiên Hạo lấy quần áo ở nhà, để lại cho Trình Tuyết một bóng lưng lạnh lùng rồi quay vào phòng tắm.

Trình Tuyết đứng tại chỗ, độ ẩm trong phòng dường như cũng biến mất theo bóng lưng của Lý Thiên Hạo, không khí trong trẻo nhưng lại xuất hiện một cỗ lạnh lùng đến tê người.

Ở trong phòng làm người ta hít thở không thông, mà nàng cũng không vui, Trình Tuyết nhanh chóng bước chân ra khỏi phòng xuống tầng.

Trên bàn cơm, đại khái là đã rất lâu rồi cả nhà mới cùng nhau ăn cơm. Trình Tuyết chỉ chăm chăm gấp đồ ăn cho Lý Thiên Hạo, đối với Lý Kiều lại chẳng thêm quan tâm.

"Mẹ lần trước gọi điện thoại về nhà, nói mùa đông bên này có vẻ thoải mái, mẹ tính mùa đông năm nay về bên này ở." Nếu Lý Thiên Hạo có tiểu tam ở bên ngoài, đây chính là cơ hội tốt nhất, mẹ chồng là chiến hữu quan trọng của nàng.

Trình Tuyết nói không phải là toàn bộ sự thật, chỉ có mình nàng đưa ra quyết định này, còn chưa có thương lượng qua với Lý mẹ, nàng nghĩ nàng có biện pháp khiến cho mẹ chồng qua đây ở, khẳng định không có vấn đề gì.

Trình Tuyết quên mất là mẹ chồng nàng càng chờ mong nàng và Lý Thiên Hạo phát sinh mâu thuẫn, ai bảo Trình Tuyết không sinh được cháu trai cho nhà họ!

"Ừ, em an bài mọi chuyện là được rồi." Hắn vô cùng hiểu tính tình mẹ của mình, Trình Tuyết nói dối càng không được lưu loát, hắn cũng không định vạch trần nàng. Suy nghĩ qua là biết Trình Tuyết đã bắt đầu hành động rồi.

Trong lòng càng kiên định với mục tiêu đã chọn, Lý Thiên Hạo tiếp tục ăn cơm.

Lý Kiều nhìn qua không hiểu tâm tư của hai người, chỉ hiểu rằng cô nhìn thấy bộ dáng ôn nhu của Trình Tuyết đối với Lý Thiên Hạo, trong lòng chua xót vô cùng. Ăn cơm giống như là đang nhai sáp, liền buông bát: "Con lên tầng trước".

Trình Tuyết không để ý nhiều lắm, ngược lại Lý Thiên Hạo đối với bóng lưng của tiểu Kiều nhi trầm ngâm suy nghĩ.

"Ông xã, anh uống nhiều canh gà vào, bồi bổ cơ thể." Trình Tuyết thay Lý Thiên Hạo múc thêm canh gà đưa qua cho hắn uống.

Lý Thiên Hạo nâng tay tiếp được: "Kiều Kiều chuẩn bị có cuộc thi, em cũng làm điểm tâm bồi bổ cho con đi." Giọng nói trầm ổn nhưng lại lộ ra một tia trách cứ.

"Tôi lên thư phòng." Uống cạn bát canh, liền đứng dậy đi.

Trình Tuyết bị động tác dứt khoát của Lý Thiên Hạo làm sững sốt ngẩn người ra, nàng lại làm sai gì sao? Lý Kiều cũng không phải đứa trẻ ba tuổi, muốn nàng chăm sóc cái gì nữa? Hắn vì sao không quan tâm vợ hắn một chút.

Mấy tháng nay lạnh lùng cùng với trận kích thích sáng nay làm cho trái tim Trình Tuyết chua xót, giờ phút này lại càng đau đớn giống như bị Lý Thiên Hạo bóp xuống mấy đạo.

Trong lòng đau đớn cùng tức giận, Trình Tuyết cũng theo sau lưng Lý Thiên Hạo lên tầng.

Thừa dịp Lý Thiên Hạo chưa khóa cửa thư phòng, lập tức nàng liền đi vào, khóa cửa lại.

Trong lòng phần nộ cùng với ủy khuất làm cho hai hàng lệ đọng đọng, đối với Lý Thiên Hạo đang ngồi ngay ngắn trước bàn làm việc trực tiếp lên án: "Anh rốt cuộc muốn như thế nào? Vì sao không quan tâm đến em? Em làm như vậy còn chưa đủ hay sao? Vẫn là em tâm nóng áp nóng lạnh? Lý Thiên Hạo? Anh nói đi!"

"Nói cái gì?" nam nhân buông tư liệu trên tay, ánh mắt lạnh như băng, nhìn nữ nhân phía trước đang điên cuồng trách móc hắn tựa như không quen biết.

Mười mấy năm hôn nhân, đây là lần đầu tiên Trình Tuyết đối với Lý Thiên Hạo khóc rống lên như vậy.

Sau khi hét ra phần nộ trong lòng, nàng mới chú ý tới tính tình cứng rắn của Lý Thiên Hạo, nàng làm như vậy có thể chọc giận hắn a.

Trình Tuyết cúi đầu, mắt liếc nhìn Lý Thiên Hạo, chạm phải ánh mắt lạnh như băng của hắn liền cả kinh.

Thân mình run run, rồi tầm mắt, nước mắt lại rơi xuống, âm thanh ủy khuất nhuyễn xuống nói: "Chẳng phải là vì mấy tháng qua, anh đối với em lạnh lùng thân nhiên, anh cho là em nghĩ như thế nào?"

"Em muốn nghĩ đến cái gì thì nghĩ đi, có thể đi ra ngoài được chưa?" Lý Thiên Hạo rút cuộc rời tầm mắt, chuyên chú nhìn tài liệu trong tay, không tiếng động hạ lệnh tiễn khách.

"Anh..." Trình Tuyết nhất thời không nói được gì, chính mình khó chịu, khóc nghẹn ngào ra khỏi thư phòng.

Chương 17

Nghiêng người lão đảo trở về phòng ngủ, Trình Tuyết bụm mặt, nước mắt không cam lòng lại chảy xuống.

Khóc một lúc lâu, thanh âm dần dần yếu ớt nức nở, ngẩng đầu nhìn qua kính trên bàn trang điểm ngay cả nàng cũng không nhận ra chính mình, làm sao lại thành ra như vậy, nữ nhân trong gương không còn một chút tao nhã tự tin như nàng trước kia.

Nữ nhân trong gương như đang chiêm chọc nàng, đây tất cả có phải là do nàng tự tìm khổ, năm đó nếu không sử dụng thủ đoạn chiếm Lý Thiên Hạo bên người, không có tình yêu, thậm chí nàng còn bắt buộc hắn đi tới hôn nhân, cho đến hôm nay mới phát hiện hoá ra tất cả chỉ là chê cười chiêm chọc nàng. Không muốn nghĩ nhiều nữa, Trình Tuyết liền nhanh chóng thay váy, lái xe đi ra ngoài.

Đứng ở ngoài cửa rạp chiếu phim chờ, Tiểu Vũ cúi đầu nhìn đi động, không có bất kỳ một tin nhắn hay cuộc gọi nhớ nào, chắc Trình Tuyết sẽ không tới đây.

Trong lòng Tiểu Vũ dâng lên chút phiền chán, hắn chủ động với Trình Tuyết nhiều như vậy, thật vất vả mới hẹn được nàng đi xem phim. Thế nhưng đã qua giờ hẹn lâu như vậy còn chưa thấy Trình Tuyết đến.

Trong mối quan hệ này, hắn là người bị động, thế nhưng chỉ cần nghĩ đến khả năng Trình Tuyết lừa hẹn, hắn liền hạ quyết tâm cắt đứt mối quan hệ này với nàng.

Hắn cứ nghĩ đến khả năng như vậy, trong lòng lại không nhịn được xấu hổ và giận dữ, hắn còn chưa lấy được lợi lộc gì từ trên người Trình Tuyết, hắn còn chưa có thỏa mãn đâu, không được, trò chơi này chỉ có hắn là người quyết định.

Lấy tay che khuất một bên mặt, "lạch cạch" một tiếng, mở bật lửa ra châm điếu thuốc, miệng nam sinh phì phò hút thuốc. Nhìn cái miệng thuần thực phun ra nuốt vào khói thuốc, cùng với bộ dạng tuấn tú của nam sinh thực sự không hợp.

Sắp hút xong một điếu, rốt cuộc hắn cũng thấy người kia ở đó không xa. Tiểu Vũ chân tay thoáng bối rối ném điếu thuốc vào thùng rác, đi qua chỗ người kia.

Trình Tuyết từ xa đã nhìn thấy Tiểu Vũ hút thuốc, không nghĩ nam sinh ngoan ngoãn như hắn cũng biết hút thuốc, giọng nói kinh ngạc: "Cậu sao lại đi hút thuốc?"

Tiểu Vũ cười khỏ, bả vai hạ xuống suy sụp, cả người tiều tụy, tiếng nói khô ráo cứng rắn: "Tôi còn tưởng chị không tới..." lại ngẩng lên liếc nhìn Trình Tuyết một cái, nhanh chóng dời tầm mắt.

Trình Tuyết tâm tình cũng không tốt, cũng không an ủi hắn: "Tôi... không phải đã đến đây rồi sao." Nói xong, nghiêng thân mình đi qua không muốn nói thêm gì nữa.

Phát hiện tâm tình của Trình Tuyết, Tiểu Vũ liền thu lại biểu tình của mình, kéo tay Trình Tuyết: "Trình tỷ, chúng ta đi vào xem phim thôi." Ôm chặt lấy thắt lưng Trình Tuyết, đi tới rạp chiếu phim phía sau.

Trình Tuyết tựa đầu vào nam sinh cao hơn nàng một cái đầu, tâm tình dường như tốt lên, hôn nhân không thoải mái, ủy khuất đều được không khí lúc này thổi bay.

"Chị ở đây chờ tôi, tôi đi mua bỏng ngô." Tiểu Vũ đưa cho nàng hai vé xem phim, chuyển hướng đi đến quầy bán đồ ăn vặt.

Trình Tuyết đêm nay ăn mặc có phần trẻ trung, người ở bên ngoài nhìn vào không hề biết đây là một cặp người yêu chị em.

Rất nhanh Tiểu Vũ đã trở lại, trên tay đang cầm bỏng ngô cùng đồ uống. Đem bỏng ngô bỏ vào trong tay Trình Tuyết: "Cái này ăn rất ngon, chị thử xem"

Về mặt nam sinh ôn nhu chứa đầy ý cười, so với Lý Thiên Hạo trên người không một chút ám áp, Trình Tuyết cầm lấy một viên bỏng ngô bỏ vào miệng, ngoại trừ lúc trẻ tuổi, mười mấy năm qua nàng còn chưa có thử qua loại đồ ăn vặt này.

"Ừ, thực ngọt." Trình Tuyết tươi cười dào dạt, nhìn ánh mắt chờ mong của nam sinh.

Tiểu Vũ lại đưa bàn tay ôm lấy thắt lưng Trình Tuyết, không chút ngại ngần phần eo đầy đặn của nàng.

Thẳng đến khi bộ phim kết thúc hắn cũng chưa buông Trình Tuyết ra, Trình Tuyết cảm thấy hôm nay nàng được nam sinh này săn sóc nhiệt tình.

Hai người ngọt ngào, không phát hiện phía sau có một người đang kinh ngạc nhìn bọn họ...

Đại sảnh rạp chiếu phim rất nhiều người, vừa đúng dịp cuối tuần, rạp chiếu phim như thành địa của các đôi tình nhân, Vương Đình Đình hôm nay cũng cùng bạn trai đi xem phim.

Người đến người đi ở rạp chiếu phim, nhưng chỉ có một cặp đôi kỳ dị thu hút sự chú ý của cô, Vương Đình Đình rón ra rón rén đi ở phía sau hai người theo dõi.

Lắc mình tránh ở một bên biển quảng cáo, ánh mắt không chớp nhìn hai người ở cách đó không xa.

Người kia không phải là mẹ của Lý Kiều sao? Còn nam sinh bên cạnh là ai? Hai người này còn ôm nhau thân mật như vậy...?

Nghi vấn liên tiếp xẹt qua trong đầu, Vương Đình Đình không hổ là bạn tốt, bỏ qua bạn trai đang nghi vấn buồn bực ở bên cạnh, rất nhanh lòi đi động ra, chụp mấy tấm ảnh của cặp đôi ngọt ngào kia, thậm chí còn cúi đầu giả vờ người qua đường lại gần chụp cận mặt rõ ràng.

Tình huống quái dị này, vẫn là dùng ảnh xác nhận mới thỏa đáng, thấy chính diện mới xác thực được.

Mở webchat cùng Lý Kiều nói chuyện, gửi ảnh qua cho bạn tốt, lại kèm theo một chuỗi dấu hỏi nghi vấn.

Lý Kiều còn chưa có login, bộ phim bọn họ xem đã bắt đầu chiếu, Vương Đình Đình gửi tin nhắn cho Lý Kiều xong, liền kéo bạn trai đi vào rạp.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: (H)

Vợ chồng hai người trong lúc cãi nhau, hoặc nói là chỉ có mình Trình Tuyết bùng nổ cảm xúc, nàng nghĩ cũng không thể ngờ tiểu tam chính là người bên cạnh, toàn bộ tranh chấp của họ đều nghe được không thiếu một từ.

Màn đêm buông xuống, đã vào đầu mùa đông, gió lạnh lạnh. Làn váy bị gió thổi loạn, nắp ở ban công là thân ảnh đơn bạc, bị gió lạnh thổi đến run người.

Thật lâu sau, mãi cho đến khi trong sân truyền đến tiếng Trình Tuyết lái xe đi ra ngoài, Lý Kiều mới lấy lại tinh thần, buông cánh môi này giờ bị cắn ra, thân thể mềm mại mới động động đi chuyển vào bên trong.

Thời gian qua đi, phản ứng của Lý Thiên Hạo cũng quá im lặng đi, Lý Kiều lo lắng, nghiêng cái đầu nhỏ nhìn vụng trộm nhìn vào bên trong thư phòng.

Đôi mắt mong nước nhộn nhạo ngoài ý muốn đụng phải một đôi mắt đen thâm trầm mang đầy ý cười, Lý Thiên Hạo dựa lưng vào ghế, khoe miệng cười tức cười, mang theo vài phần tà mị giống như đùa giỡn nhìn hành động của Lý Kiều.

Lý Kiều tưởng không bị phát hiện, bị bắt ngờ, chớp chớp ánh mắt, cái đầu nhỏ liền lui ra ngoài, khuôn mặt trắng nõn liền đỏ ửng.

"Ha ha". Cô gái nhỏ lấy lòng hướng hân cười, đối mặt với Trình Tuyết lên án, khuôn mặt này giờ lạnh lùng giờ phút này thế nhưng lại nhộn nhạo lo lắng, ôn nhu nói: "Lại đây."

Nửa ngày, ngay khi Lý Thiên Hạo cho là con gái nhỏ sẽ lùi bước, ban công lại có động tĩnh.

Lý Kiều cúi đầu xuống, không thấy rõ biểu tình của nàng, chỉ nhìn thấy hai cánh hoa anh đào đỏ chu lên mới biết là cô đang ngượng ngùng a.

Trong thư phòng, ngọn đèn vàng cam ấm áp chiếu vào làn da bên trong lộ ra ở đôi chân khéo léo, giường lên làn váy lộ ra hơn nửa đùi tuyết trắng, lại lộ ra một chút quyến rũ gợi cảm non nớt.

Lý Thiên Hạo vươn tay, đã muốn khăn cấp hái đóa hoa kiêu diễm này ôm vào trong lòng.

"A.... Eo nhỏ bị tóm lấy, cô gái nhỏ kinh hô một tiếng, mất cân bằng ngã vào trong lồng ngực rộng lớn của nam nhân. Cơ thể nam tính nháy mắt bao quanh cơ thể gợi cảm non mềm.

Lý Thiên Hạo ôm nhuyển ngọc trong lòng, dán môi lên mái tóc Lý Kiều, hít sâu vài cái.

"Sao lại không mặc áo ấm vào, còn có dép đi trong nhà đâu?" Trong lời nói không dấu được lo lắng, bàn tay ấm áp của nam nhân nhẹ nhàng vuốt ve da thịt lỏa lồ. Bàn tay ấm áp làm cho cơ thể Lý Kiều dần dần ấm áp lên.

"Đã quên." Đầu chôn ở trong lòng nam nhân, Lý Kiều rầu rĩ lên tiếng.

Lý Thiên Hạo cúi đầu nhìn không thấy biểu tình của Lý Kiều, chỉ là vành tai hồng hồng đã báo động cảm xúc của cô.

"Đưa ngực." Cúi đầu nói. Tiểu Kiều bé bỏng trốn ở chỗ đó, lộ ra làn váy đã sớm tiết lộ cô.

Nghĩ đến, lại là một trận buồn cười. Lý Kiều ngẩng đầu nhìn hắn, cô không biết rằng, đôi mắt nhỏ đơn thuần nhìn Lý Thiên Hạo chính là biểu tình làm nũng, có biết bao nhiêu dụ hoặc hắn.

Vòng tay ôm chặt con gái bảo bối, luyến tiếc nâng ở chỗ kia bị lạnh, Lý Kiều bị ôm chặt bất ngờ kinh hô một tiếng, theo cửa thư phòng đi đến phòng ngủ của cô.

Trong phòng tối tối, kéo rèm cửa sổ bị gió nhẹ nhàng thổi bay, xa xa có thể thấy được ánh đèn đuốc loé ra.

Đem Lý Kiều đặt ở trên chăn mềm mại thoải mái, Lý Thiên Hạo theo đó nằm sát bên cô, ngăn trở gió lạnh từ cửa sổ thổi tới.

Một tay chống đầu, ánh mắt như mang theo lửa nóng của Lý Thiên Hạo lưu luyến ở trên bộ ngực phập phồng.

Bầu vú mềm mại đầy đặn chỉ được bao trùm bởi một tầng vải dệt mỏng, đường cong khéo gợi, còn có hai núm vú nhỏ nhú lên.

Con người ôn nhu dần dần thấm màu, một bộ váy mỏng mảnh như vậy bao trọn cảnh xuân vô hạn, làm hắn không khống chế được trầm luân.

Lửa nóng trắng trợn nhìn chăm chú, làm sao Lý Kiều lại không có cảm giác cho được. Tiếng hít thở ồ ồ của Lý Thiên Hạo làm nàng trở nên càng khẩn cảm, run run hưng phấn.

Lý Kiều vẫn như trước đối với chuyện nam nữ ngượng ngùng không thôi, không dám chủ động, chỉ có thể lấy đôi mắt mọng nước quyến rũ ngây thơ nhìn lại hắn.

Khác với lúc trước cuồng dã, nam nhân lúc này lại tỏ ra vô cùng ôn nhu.

Bàn tay to nâng cằm Lý Kiều lên, hôn lấy đôi môi kiều diễm, cái lưỡi ôn nhu nóng bỏng xâm lược cặp môi thơm, liếm láp cùng quần quýt lấy môi anh đào.

Lý Kiều vội vàng kéo bỏ quần áo Lý Thiên Hạo, hai tay vô thức dán vào bên trong vòm ngực nóng bỏng của hắn, trong lòng bàn tay dường như hơi ẩm ướt.

Tiếp theo là một màn ôn nhu, Lý Thiên Hạo đè ở trên người Lý Kiều, buông thân thể, hai người liền dính sát vào nhau.

Cơ thể dính sát vào cơ bắp to lớn, còn có chỗ kia của hắn chọc chọc vào nơi mềm mại của cô, trong cơ thể Lý Kiều dâng lên một cô khoái cảm nồng nhiệt.

Phút chốc, Lý Thiên Hạo kéo hai chân của cô ra, xâm nhập vào quần lót ren màu đen huyền bí, ngón tay nhanh chóng tìm đến sào huyệt.

"Âm ướt." Bên tai vang lên âm thanh phóng đảng, Lý Kiều càng thêm khẩn cảm, hạ thân dầm thủy chảy ra càng nhiều, làm ướt đầm tay của nam nhân.

Lý Kiều mềm nhũn vô lực, hoa môi hút lại hút, dục vọng làm cho lý trí tan vỡ, thân thể cảm giác trống rỗng cần được an ủi.

Lý Thiên Hạo lại cố tình không nóng nảy, hôm nay hắn lại lựa chọn ôn nhu, chọc cho cô khó nhịn mà rên rỉ.

Bàn tay nhỏ bé thâm nhập vào trong quần Lý Thiên Hạo, nhéo nhéo cơ bắp bụng dưới của hắn, hờn dỗi rầm rì vài tiếng tỏ vẻ kháng nghị.

Cảm giác được hơi thở ngọt ngào của Lý Kiều càng làm cho Lý Thiên Hạo dục hóa tăng cao, dương vật sớm đã phồng lên căng cứng.

Giờ phút này nhận được ám chỉ của Lý Kiều, tất cả ôn nhu đều quăng hết, vung tay lên, đem váy ngủ đơn bạc của Lý Kiều xé rách, kéo theo một tiếng "xẹt" trong không gian yên tĩnh.

Trong đêm đen, thanh âm xé rách có vẻ thanh thúy, đôi mắt sưng mù của Lý Kiều mở to, chống lại đôi mắt đen cuồng dã của Lý Thiên Hạo.

Làn da mềm mại lơ lửng ở trong không khí, hơi lạnh phát qua, lập tức bị da thịt nóng bỏng bao vây.

Lý Thiên Hạo ôm chặt lấy Lý Kiều, hai bộ phận khẩn cảm lập

tức dính sát lại nhau, Lý Kiều rõ ràng cảm nhận được lửa nóng chọc vào bụng dưới của nàng.

"Nha..." Lý Kiều kêu nhỏ ra tiếng, tình huống này làm cô ngượng ngùng không tả được.

Lý Thiên Hạo cúi đầu xuống, cắn cắn môi Lý Kiều, đầu lưỡi tiến quân thần tốc, quần quýt lấy cái lưỡi mềm mại của cô, một phen triển miên, đến khi Lý Kiều không thở nổi, hắn mới tạm thời thu binh.

Lý Kiều một hồi lâu mới hô hấp lại được, hai tay để ở trong ngực Lý Thiên Hạo, mới vừa rồi Lý Thiên Hạo đã đem quần áo của hắn cởi ra.

Bình thường Lý Thiên Hạo mang một bộ dáng nhả nhặn lịch sự, khi thoát quần áo ra, cơ thể cơ bắp cường tráng, cực kỳ gợi cảm, Lý Kiều nuốt nuốt nước miếng, xoay đầu đi, hai tay theo bản năng nhéo nhéo cơ ngực của hắn.

Toàn thân Lý Thiên Hạo buộc chặt, ngực bị Lý Kiều sờ, dục vọng lập tức tăng vọt, cả người đập thật mạnh trên người Lý Kiều.

Ngâm môi Lý Kiều, hai tay ở trên người cô cao thấp hoạt động.

"Ấn...a....." Lý Kiều vô thức rên rỉ, ở chỗ Lý Thiên Hạo không có âm yếm qua, hai chân tựa theo chân hắn mà cọ xát.

Lý Thiên Hạo khó nhịn, thét lớn một tiếng, tách đùi trắng mịn của Lý Kiều ra, rất nhanh ở chỗ ẩm ướt ấm nóng của Lý Kiều, thêm

vài phần lực đạo, nam căn to lớn đâm thẳng vào hoa tâm.

"A....." thân mình Lý Kiều cong lên, răng nanh cắn môi bật ra tiếng rên rỉ.

Lý Thiên Hạo lập tức dừng động tác dưới thân lại, chờ đợi Lý Kiều tiếp nhận hắn, mỗi khi tiến vào hoa huyệt ẩm ướt nóng bỏng kia, đều cứ như lần đầu tiên khai trai, làm cho hắn khó nhịn được hưng phấn.

Lý Kiều ôm cổ Lý Thiên Hạo, cắn cắn môi của hắn, thỉnh thoảng đưa ra cái lưỡi thơm tho miêu tả theo đường viền môi hắn. Lý Thiên Hạo hưởng thụ sự chủ động của Lý Kiều, đồng thời hạ thân lớn thêm mấy phần.

Hoa tâm ma sát cảm giác trống rỗng, lúc này ôn nhu của Lý Thiên Hạo như gãi ngứa không đúng chỗ, không thể thỏa mãn nhu cầu của cô, Lý Kiều nhếch eo thon đón ý hòa với vật thô to kia, huyệt thịt phần nộn chặt chẽ mút mát lấy nó.

Lý Thiên Hạo thở ra một hơi, dục vọng bị khuấy gọi hoàn toàn bùng nổ.

Hắn kiểm chế hai tay Lý Kiều ở đỉnh đầu cô, ở nơi hoa huyệt ẩm ướt chặt chẽ kia, dương vật vùi thật sâu vào bên trong.

Lý Kiều cảm thấy mình như muốn tan ra, khó chịu, hưng phấn, tất cả mọi cảm xúc, trầm vùi tạt tràn, Lý Kiều căn bản là vô tâm linh hội, chỉ có thể từ từ cảm nhận được.

Lý Thiên Hạo đè thấp âm thanh rên rỉ ở cổ họng, bắt đầu một lần lại một lần nghiền nát hoa tâm của Lý Kiều, vĩnh viễn không biết đủ.

Mà Lý Kiều giờ phút này đã bị khoái cảm làm cho đầu hàng, chỉ biết theo Lý Thiên Hạo luật động. Khoái cảm càng ngày càng tăng, Lý Kiều đã có chút không thừa nhận nổi, chỉ vô thức kêu rên: "Ba ba, được rồi, đủ..."

"Cực cực, còn chưa có đủ đâu..." Lý Thiên Hạo thở hổn hển nói, khẽ nhếch miệng khiến cho hắn nhìn giống như lữ khách trên sa mạc, mà Lý Kiều, chính là dòng cam lộ giữa sa mạc khô nóng, hắn chỉ muốn một hơi ăn toàn bộ vào bụng mới thấy thỏa mãn.

".....A....."Thật lâu sau, Lý Thiên Hạo phát ra một tiếng gầm thỏa mãn, sau đó đem mặt chôn ở cổ của Lý Kiều, phát ra tiếng thờ dốc ồ ồ, mà Lý Kiều, chỉ thấy trong cơ thể một dòng nóng bỏng phun vào tận tử cung, cũng không nhịn nổi hét chói tai, cuối cùng thật mất mặt ngất đi.

Một lúc sau, Lý Thiên Hạo mới khôi phục từ khoái cảm vừa rồi, nhìn qua con gái nhỏ vì cao trào mà ngất đi, hôn qua gương mặt non mềm, lại nhìn giường chiếu chật vật, liền đứng dậy thu dọn lại, sau đó mới nằm ở trên giường, một tay ôm Lý Kiều ở trên giường, hưởng thụ cảm giác sáng khoái này.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: (H)

Kích tình qua đi, chỉ còn lại nhu tình như mật. Lý Thiên Hạo cũng không có ngủ say cùng Lý Kiều, ngược lại bởi vì phát tiết xong, suy nghĩ lại càng thanh tỉnh hơn.

Nương theo ánh sáng mỏng manh từ cửa sổ chiếu vào, Lý Thiên Hạo tỉnh tở đánh giá dung nhan xinh đẹp của thiên hạ trong lòng.

Ngũ quan của cô hơi giống hắn, lông mi thanh tú lại hiện lên khí chất dịu dàng, sống mũi cao cao thẳng tắp, chóp mũi xinh xinh, hình dáng đôi môi anh đào tuyệt đẹp, làm hắn nểm đến phát ngiên...

"Leng keng, leng keng" đột nhiên tiếng chuông di động vang lên đánh gãy suy nghĩ mơ màng của Lý Thiên Hạo, ngay sau đó là vài tiếng chuông tương tự nhắc nhở, di động của Lý Kiều đặt ở bên cạnh gối loé ra ánh sáng.

Lý Thiên Hạo xuất phát từ tôn trọng quyền riêng tư cá nhân, tuy cùng với Lý Kiều có thân mật cũng không chủ động đi xem xét điện thoại của cô. Thứ

nhất chính là hấn tôn trọng cùng với tín nhiệm với người mình yêu, thứ hai hấn tin tưởng rằng mị lực của hấn không phải dạng tùy tiện.

Di động lại kêu lên lần nữa, cách một đoạn nhỏ, Lý Thiên Hạo liếc nhìn màn hình điện thoại lại thấy có tin tức hiện ra.

Đã trễ thế này, còn có nhiều người nhắn tin như vậy? Nghĩ là đối phương chắc có việc gấp cần tìm Lý Kiều, Lý Thiên Hạo tùy tiện vớ tay qua lấy, xem một chút.

Nhìn biểu tượng tin nhắn là biết bạn tốt của Lý Kiều, Vương Đình Đình, theo sau là một chuỗi tin nhắn: [hình ảnh]

Tin nhắn hơi lạ, nhưng rõ ràng không phải chuyện gì quan trọng, Lý Thiên Hạo không cũng định xem, tùy tiện đặt điện thoại lại chỗ cũ.

Vì màn hình cảm ứng, ngón tay vô tình lướt đến nút mở tin nhắn, màn hình vừa chuyển đổi, hiện lên mục webchat của Lý Kiều và Vương Đình Đình.

Lý Thiên Hạo trong lúc vô ý liếc mắt một cái, động tác trên tay nhất thời dừng lại. Sâu trong đôi đồng tử hiện lên một chút ánh sáng, đôi mắt tản ra lãnh ý nhẹ nhàng.

Trong bóng đêm, di động chiếu lên ánh sáng chói mắt. Trên màn hình điện thoại, là ảnh chụp một đôi nam nữ thân mật tay trong tay kề sát nhau.

Suy nghĩ lướt nhanh trong đầu, có thể nhanh chóng nhận ra đây là một đôi tình nhân, thậm chí hai người còn không ngại bày tỏ tình ý thân mật.

Ảnh chụp này, người phụ nữ trong hình chính là vợ hấn a, mấy giờ trước còn kêu gào hấn ủy khuất nàng, Trình Tuyết. Trong ảnh, Trình Tuyết rúc vào trên người nam nhân trẻ tuổi, trên mặt là ý cười ôn nhu sung sướng, không thể sai vào đâu được.

Lý Thiên Hạo kỳ thực sớm đoán được, hấn lãnh đạm với Trình Tuyết mấy tháng qua, tình huống này xuất hiện cũng không ngoài ý muốn của hấn, chỉ là đột nhiên xuất hiện làm cho hấn hơi bất ngờ.

Đây là ý trời đi, có lý do này trong tay, hấn có thể tiến hành kế hoạch càng thêm thuận lợi, không cần phải băn khoăn gì nữa.

Chuyển tiếp hình ảnh đến di động mình, tiếp theo là xóa đoạn trò chuyện mà Vương Đình Đình vừa gửi trong máy Lý Kiều đi.

Việc này, không nhất thiết phải để cho Kiều Kiều của hấn lo lắng.

Thu xếp mọi thứ ổn thỏa xong, Lý Thiên Hạo nằm xuống tiếp tục ôm cơ thể mềm mại của Lý Kiều. Vô cùng thỏa mãn nhìn khuôn mặt ngây thơ của tiểu Kiều bé nhỏ đang ngủ say, kề sát mặt, cắn cắn cánh môi ướt át hồng phấn của cô.

Trò đùa dai này càng đùa càng nghiện, càng đùa càng hưng phấn, câu câu cái lưỡi mềm mại của cô.

Đại khái là đang ngủ bị quấy nhiễu, Lý Kiều bị Lý Thiên Hạo hôn làm nũng đáng yêu. Một lát sau, Lý Kiều thu tay, mơ hồ mở mắt ra, ôm lấy Lý Thiên Hạo chu môi lên án: "Ba ba hư."

Lý Kiều tiếng nói có chút khàn khàn sau khi tỉnh dậy, làm nũng hết sức gọi cảm.

Cảm giác được hạ thể của mình lại nổi lên phản ứng, Lý Thiên Hạo nói lòng khoảng cách của hai người, khắc chế dục vọng của bản thân.

Hấn hôm nay đã làm bảo bối hai lần, làm nữa sợ nơi mềm mại của Kiều Kiều không chịu nổi.

Lý Kiều mơ hồ không hiểu được suy nghĩ của Lý Thiên Hạo, thấy hấn tách mình ra liền khổ tâm "Không cần,..ôm ôm.." Mơ hồ nói xong, đường cong đầy đặn cũng đè ép thân thể căng cứng của Lý Thiên Hạo, làm cho người hấn lại nổi lên một trận lửa nóng.

Lý Thiên Hạo cười khổ, đây là xem như hấn tự làm tự chịu sao.

Bụng dưới bằng phẳng không có vật gì ngăn cách, côn thịt của Lý Thiên Hạo chọc vào hoa tâm, nhảy lên vài cái, Lý Kiều cực kỳ không thoải mái.

"Hừ, ách....." không khỏi lầu bầu vài tiếng, bụng dưới cọ xát, Lý Kiều thầm nghĩ đây cây gậy nóng bỏng là nguyên nhân khiến cho mình không thoải mái này ra.

Nhưng vì sao cây gậy này càng lúc càng lớn, càng lúc càng nóng vậy. Lý Kiều nghi hoặc thanh tỉnh một chút, kéo chân ra, nhìn xem dưới thân là loại gậy gì, thật đáng giận. Côn thịt thô to như có cảm ứng, lập tức cương thẳng đứng dậy, nhảy dựng lên.

Lý Thiên Hạo bình tĩnh, đối với sự tò mò mơ hồ của Lý Kiều vô cùng hưởng thụ.

Lý Kiều xem vài lần liền nhận ra côn thịt cực đại, tinh thần thanh tỉnh lên không ít. Cô đối với dục vọng của Lý Thiên Hạo vô cùng quen thuộc, nam nhân này thật không biết no đủ là gì a...

Xoay người kéo chăn qua, tiếp tục ghé sát vào người Lý Thiên Hạo, thấp giọng nũng nịu kêu: "Chán ghét..."

Ngoài miệng nói chán ghét, trên mặt lại hiện lên vẻ thẹn thùng.

Tìm Lý Thiên Hạo như ngấm trong hũ mật, nghịch ngợm đưa đầu lưỡi ra liếm liếm anh đào nhỏ khiêu khích.

Lý Kiều muốn kháng nghị hành động của Lý Thiên Hạo, động tác so với quá khứ càng lớn mật hơn. Xoay xoay mộng tưởng, lộ ra hoa môi chậm rãi ma sát lửa nóng côn thịt, nhấm nhát râm rì vài tiếng. Trong lòng mừng thầm, chính mình không cho ba ba tiến vào, tra tấn ba ba đáng ghét...

Ánh mắt mang theo lửa nóng của Lý Thiên Hạo dừng ở hai vú đầy đặn của Lý Kiều, hai luồng vú trượt lên xuống trên ngực hần, hạt đậu đỏ lúc ẩn lúc hiện, bởi vì hần nằm trên gối đầu, thị giác bị kích thích vô cùng rõ ràng.

Biết rõ lúc này Tiểu Kiều Kiều đơn giản là đùa giỡn chính mình, hần cũng không nhịn được trầm mê.

Bàn tay to vòng ở eo nhỏ của Lý Kiều, nhục bông cứng rắn ở bên ngoài tiểu huyết mềm mại lung tung đâm vài cái, tạm hoãn lại dục vọng đang ngày càng bành trướng.

Bánh bao nhỏ cùng hạt trần châu bị đâm vào, kiều mông của Lý Kiều không khởi động đẩy đón chào, càng đạt thêm nhiều khoái cảm.

Thần trí bay bổng, Lý Kiều cuối cùng cũng nhớ không nổi hoá ra chính cô trêu chọc Lý Thiên Hạo trước.

Vật thô cứng nóng bỏng cọ xát hoa môi sung huyết mẫn cảm, Lý Thiên Hạo di chuyển chậm chậm, thẳng đến khi chen vào tầng tầng nộn thịt, tìm được cửa huyết tuyệt vời, chậm rãi sáp nhập.

Nam căn chống đỡ huyết nộn, hai người cùng lúc rên rỉ thờ dài thỏa mãn.

Lý Kiều không có giống như ngày thường rụt rè ngượng ngùng, dâm thủy róc rách chảy ra, hoa tâm ở chỗ sâu nhất ngứa ngáy khó chịu vô cùng, hai tay chống đỡ trên ngực Lý Thiên Hạo, xoay xoay mộng tưởng cùng thất lung, cửa huyết hỗn hợp dâm dịch như cái miệng nhỏ nhắn phun ra mót vào côn thịt xanh tím.

"Ân...Tuyệt quá..." Lý Kiều không khống chế được kêu to, thẳng thất lung, hai chân ngồi xuống phun ra nuốt vào côn thịt, vú thịt to lớn lắc lư theo động tác của cô, phi thường dâm mỹ.

Khó có khi Lý Kiều chủ động như vậy, Lý Thiên Hạo nhìn xuống xúc động điên cuồng, theo cô như vậy là quá chậm.

Vốn thân thể cũng đã mệt mỏi, Lý Kiều chủ động một lúc liền buông mình nằm úp lên trên người Lý Thiên Hạo hít thở tỉnh tã.

Không chờ Lý Kiều bình phục hơi thở, Lý Thiên Hạo đã muốn không nhịn được tiểu huyết mót mát bao vây dục vọng sung tím của hần, nắm lấy cái mông của Lý Kiều, đem đùi nàng tách rộng ra, hần dùng sức đâm vào...

Tốc độ cực nhanh mang đến khoái cảm cực hạn không thể khống chế được, Lý Kiều anh anh kêu to, hoa tâm chảy ra dâm thủy, cùng với động tác đâm ra rút vào phát ra tiếng vang không ngừng...

Không biết qua bao lâu, Lý Thiên Hạo mới phun tinh hoa nóng bỏng vào trong Lý Kiều, côn thịt trắng kiện vẫn chôn ở trong huyết đạo, ôm lấy Lý Kiều lại một lần nữa đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: (H)

Đối với các đôi tình nhân mà nói, rạp chiếu phim là một địa điểm lý tưởng để hẹn hò, xung quanh toàn là người xa lạ, trong bóng đêm thân thể kẻ sát nhau rất là kích thích.

Tiểu Vũ có ý định vào sau, lựa chọn chỗ ít người. Hần hiểu được, Trình Tuyết là một người tình mịch, đến với mình chỉ vì dục vọng, nàng không thiếu tiền, cái thiếu nhất chính là được yêu, thiếu ấm áp và kích thích. Mà hần lại chính là loại người thiếu tiền. Hai người chính là theo nhu cầu đến với nhau.

Gần đây Trình Tuyết thường xuyên trốn tránh hần, hôm nay khó có cơ hội ở cùng nhau, hần phải dùng sức trai trẻ, nếu tốt có khả năng kiếm được không ít.

Tháng trước hần kiếm được ít, vì thế quản lý cảnh cáo hần vài lần, còn có tiền điện, tiền nhà, đủ thứ phải cần chi tiền. Hần không giống như Triệu Đại Sơn, các phụ nhân thường thích nam nhân thân hình cường tráng uy vũ, hần lại mang dáng vẻ thư sinh hoa nhã, vì vậy không đắt khách như Triệu Đại Sơn.

Tầm mắt dòm màn ảnh, Tiểu Vũ đánh giá Trình Tuyết. Trình Tuyết đã lớn tuổi, tuy nói dáng người bắt đầu béo ra, làn da cũng không căng mịn sáng bóng, nhưng làm thiếu phụ cũng mang đến hương vị khác.

Cứ suy nghĩ lung tung như vậy, nam nhân thấy đốm lửa trong lòng lại bắt đầu bùng lên, không gian âm u càng kích thích các suy nghĩ lung tung rục rịch.

Trình Tuyết khi đi ra ngoài tùy tiện mặc qua váy liền áo, phối hợp với áo khoác bành tô làm bằng nhung đen, khoác lên người càng tăng thêm cảm giác thời thượng, lúc này đang chăm chú xem phim, trên tay cầm bông ngô, đột nhiên bên cạnh đưa tay cầm lấy cổ tay của nàng cướp bông ngô đi.

Khó hiểu nhìn người bên cạnh, Tiểu Vũ không có giải thích, cắn bông ngô, sau đó đầu lưỡi ảm áp liếm liếm ngón tay của nàng. Trình Tuyết không có rút ngón tay ra, ngược lại bị đôi đồng tử màu đen thâm thúy của hắn hấp dẫn, còn có trên ngón tay truyền đến xúc cảm tê tê.

Vung trộm đánh giá hắn, Trình Tuyết quay đầu đi, ra về trấn định tiếp tục xem phim.

Tiểu Vũ trong lòng mừng thầm, ghé đầu qua, cúi đầu tựa trên vai Trình Tuyết. Trên cổ Trình Tuyết toát ra hương vị nước hoa tao nhã. Hương vị nữ nhân thành thực này khiến khích dục vọng của hắn.

Tay phải không khỏi ở trên đùi nàng sờ nắm, lưu luyến ở đùi trong. Trình Tuyết hoảng sợ, đem đùi kẹp lấy tay của Tiểu Vũ, ám chỉ hắn không cần làm như vậy, dù sao xung quanh nơi này toàn là người, bất cứ khi nào cũng có thể bị phát hiện.

Nàng không nghĩ tới, chàng trai trẻ này lại có thể lớn gan như vậy. Tay phải của Tiểu Vũ bị kẹp cũng không làm trở ngại động tác của hắn, mấy ngón tay vừa vịn cách vài dệt, đùa bỡn nơi mẫn cảm giữa hai chân Trình Tuyết.

Bị xoa nắn vài cái, hạ thể Trình Tuyết đã chảy ướt cả ra, Tiểu Vũ không để ý đến kháng cự của Trình Tuyết, gạt quần lót ra, hai ngón tay nhanh chóng xâm nhập vào bên trong hoa huyết.

Trong khách sạn, nam nữ trên giường trần trụi quần quýt lấy nhau, nữ nhân dạng hai chân tùy ý cho nam nhân phía trên va chạm mãnh liệt.

Côn thịt đỏ thắm đâm vào rút ra, mang theo càng nhiều dâm thủy, tiếng va chạm phát ra âm thanh "bạch bạch".

Trình Tuyết như rơi vào bể dục vọng, lúc này nàng đang hưởng thụ hương vị nam tính của nam nhân, vui thích phóng đảng hô to.

Lý Thiên Hạo và nàng chưa bao giờ đạt được khoái cảm như vậy, không phải là Lý Thiên Hạo không mạnh, mà là do nàng ở trước mặt Lý Thiên Hạo không dám tùy ý phóng đảng như thế, ở trong tình yêu với hắn nàng luôn rụt rè, không như lúc này, giống như một dâm phụ.

Tiểu Vũ thờ hờn hển, tầm mắt lướt qua bầu vú của Trình Tuyết nhìn xuống, vừa lòng nhìn vật nam tính của chính mình như pít tông vận động trong hoa huyết của nàng.

Dâm dịch dính ướt cả một mảng chắn đệm bên dưới cho thấy tình hình chiến đấu rất kịch liệt. Hắn có chút đắc ý, bình thường là một người phụ nữ đoan trang, bây giờ vẫn là dâm phụ ở dưới thân hắn rên rỉ cầu xin hắn mây mưa. Giờ phút này hắn không cần để ý đến khoảng cách địa vị giữa hai người, thoải mái chinh phục nàng.

Lật thân mình Trình Tuyết lại, làm cho nàng nằm sấp lộ ra nơi riêng tư, nhếch cặp mông trắng tuyết lên, dương vật thô dài tìm được cửa vào, rất nhanh lại tiếp tục cắm

đút.

Tư thế này càng phóng đại cảm giác kích thích, Trình Tuyết liên tục thở dốc kêu lên.

Tiểu Vũ một tay vòng ra trước xoa bóp bầu vú đang lay động theo từng động tác của nàng, một tay đánh vào mông thịt của nàng, càng đánh càng dâm sâu hơn, nhanh hơn.

Thân mình cứng đờ, vật nam tính ở trong hoa huyết phun ra tinh hoa nóng bỏng.

Trình Tuyết như bị cao trào đánh ngất, xụi lơ ở trên giường. Tiểu Vũ đi đến toilet, lấy khăn ướt giúp nàng vệ sinh.

Tinh dịch bắn vào hoa huyết bắt đầu chảy ra, màu trắng sền sệt dính liền với hoa môi, xinh đẹp gợi cảm cực kỳ.

Đột nhiên trong đầu hiện lên ý tưởng, Tiểu Vũ vội lấy áo khoác dưới đất, tìm di động...

Trình Tuyết luôn luôn tránh né hắn làm hắn rơi vào thế bị động. Hơn nữa chồng của nàng là ông chủ của công ty lớn, dù sau này hai người tan rã trong không vui, mình cũng đã có lợi thế ở trong tay...

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Sau giữa trưa, Trình Tuyết ở trong lòng Tiểu Vũ tỉnh lại, nhiều lần đầu hôn làm cho nàng đối với trình tiết trong hôn nhân không còn bảo thủ, không có giống như lần đầu tiên ngoại tình mâu thuẫn cùng hối hận, hơn nữa tối qua lại bị Lý Thiên Hạo đối xử lạnh nhạt làm lòng nàng chua xót cùng tổn thương, nghĩ đến Lý Thiên Hạo ở bên ngoài cùng con hồ ly tinh kia, nàng lại hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Nghĩ như vậy, khuôn mặt nàng không khỏi vắn vẹo oán giận. Nhìn sang khuôn mặt tuấn tú của nam sinh ngủ bên cạnh, trong lòng không khỏi ầm lên vài phần.

Khoé miệng kéo lên một nụ cười, khí sắc Trình Tuyết hôm nay rất tốt, cười rộ lên thế nhưng lại tỏa ra vài phần kiều mỵ.

Trách không được nhóm phụ nhân mà nàng quen đều thích tìm nam nhân trẻ tuổi, tối qua hoan ái kịch liệt làm cho nàng tuy bần rần tay chân, nhưng tinh thần sáng khoái cực kỳ.

Tiểu Vũ đã sớm tỉnh lại, thế nhưng hần chỉ giả bộ ngủ mà thôi, ánh mắt hơi híp lại, nương theo ánh nắng từ cửa sổ chiếu vào, vụng trộm dò xét tâm tình của Trình Tuyết.

Thời gian trước, Trình Tuyết vẫn luôn tìm lý do tránh mặt hắn, bây giờ xem nàng cười như vậy, trong lòng Tiểu Vũ vui mừng, xem ra Trình Tuyết đối với hắn rất vừa lòng.

Nhưng là, lúc trước vì sao nàng luôn trốn hắn?

Tiểu Vũ chậm rãi tỉnh dậy, con ngươi ướt át chống lại tầm mắt của Trình Tuyết, đáy mắt cả hai đều tràn ra thâm tình dành cho đối phương.

Giọng nói mang theo chút khàn khàn ngái ngủ, nói: "Trình tỷ, lúc trước vì sao không trả lời điện thoại của tôi."

Bị nam nhân trẻ tuổi hỏi đột ngột, Trình Tuyết nhất thời tìm được lý do, ngoài bận rộn chuyện tình cảm với Lý Thiên Hạo, còn có do nàng nhất thời chưa chấp nhận được chuyện mình ngoại tình với nam nhân khác ở bên ngoài.

"Trong nhà có một số việc, không có thời gian gặp cậu, cậu không cần suy nghĩ quá nhiều." nàng nói.

Tiểu Vũ vừa nghe đến đây, nhớ tới mấy hôm trước ở trụ sở nghe bát quái, hôn nhân của Trình Tuyết xuất hiện vấn đề, chẳng lẽ đây là sự thật?

Gật bỏ hoài nghi trong lòng, Tiểu Vũ xoay người ôm chặt lấy Trình Tuyết, ôn nhu nói: "Tôi có thể giúp chị giải quyết, Trình Tỷ, tôi không muốn nhìn chị không vui vẻ."

Tiểu Vũ biểu hiện tình ý thăm thiết như thế, trực tiếp làm cho Trình Tuyết cảm động không thôi, trong lòng thả lỏng rất nhiều, cúi đầu về mặt bị thương nói: "Tôi...tôi hoài nghi chồng của tôi ở bên ngoài có người khác..." lại nói tiếp "Hắn tối hôm qua muốn cùng với tôi ly hôn."

Tiểu Vũ nghe tin này, trong lòng suy nghĩ cuộn cuộn, nhanh chóng cúi đầu che dấu nụ cười nhếch lên ở khóe miệng.

Nếu chồng sai lầm dẫn đến ly hôn, vợ có thể được hưởng một nửa tài sản, đến lúc đó Trình Tuyết chính là một viên kim cương trắng lẹ, chính mình nắm chắc nàng, cũng có thể được hưởng thụ vài phần.

"Đừng sợ, Trình Tỷ không phải chị còn có tôi sao? Tôi sẽ vẫn luôn bên cạnh chị, hơn nữa... Tôi hy vọng chị luôn luôn vui vẻ."

Ngụ ý chính là làm cho nàng nhanh chóng ly hôn đi.

"Cảm ơn cậu." Nam nhân rõ ràng là đang an ủi nàng cùng với ánh mắt thâm tình, làm cho nàng hưởng thụ vô cùng.

Nàng chỉ có đơn phương độc mã chống đỡ lâu lắm rồi, Tiểu Vũ lúc này ở trong lòng nàng đã trở thành hậu phương vững chắc của nàng, nếu nàng mất đi nam nhân mình yêu, thì vẫn còn nam nhân trẻ tuổi này.

Phút chốc, Tiểu Vũ xoay người đè Trình Tuyết xuống, lo lắng Trình Tuyết suy nghĩ nhiều, sẽ phát hiện sơ hở của hắn.

Tỉnh lại phản ứng của nam nhân vô cùng rõ ràng, để nam căn cựa sát với bụng dưới của Trình Tuyết, phân tán lực chú ý của nàng.

Trình Tuyết đỏ mặt động tình, nâng hai chân lên vòng quanh thắt lưng Tiểu Vũ, im lặng tiếp nhận hắn.

Tiểu Vũ nhất thời phát động cuồng bạo đánh sâu vào, nghĩ đến Trình Tuyết ly hôn sẽ nhận được nhiều tài sản, càng thêm hưng phấn không thôi.

Trong phòng, ánh sáng vụn vặt có thể thấy được hai thân thể lả lợ quấn quít không rời trên giường, thật lâu thật lâu cũng chưa tách ra.

Bên này Lý gia, ở trong phòng của Lý Kiều, hai cha con cũng ôm nhau ngủ... không phải, là kiểu ngủ của tình nhân mới có.

Từ lúc tối hôm qua Lý Kiều ngất xỉu ngủ say đến giờ, hai người vẫn còn tiếp tục tư thế day dưa không dứt ra.

Dương vật của Lý Thiên Hạo vẫn ở trong huyết động ẩm áp kia nghỉ ngơi, không buông tha nơi ẩm áp thoải mái của Lý Kiều.

Chỉ có khổ Lý Kiều, tình hoa nam nhân bắn ra bị vật nam tính thức dậy buổi sớm chán không có đường ra, làm cho nàng vô cùng trướng bụng.

Lý Kiều cuối đầu nức nở mở to mắt, thân mình mệt mỏi giật giật, đôi đồng tử ướt át trách cứ nhìn Lý Thiên Hạo. Thế nhưng Lý Thiên Hạo còn chưa có tỉnh, làm sao đáp lại được cô đây.

Cô đành phải tự mình nâng mông, dòi thân mình, ngồi trên bụng dưới của hắn.

Trùng mắt một lúc chứng kiến sự việc kia, mặt chợt đỏ ghé sát vào trên người Lý Thiên Hạo. Một cổ chất lỏng theo chỗ tư mật chảy ra, dính sát ẩm ướt vào cơ bụng của hắn. Lý Kiều than một tiếng thoải mái, tiếp tục nằm úp sắp ngủ. Nam nhân dưới thân mở to mắt liền nhìn thấy bộ dáng hưởng thụ của Lý Kiều, một tay vỗ vỗ lưng trần của cô, trấn an một lát, một cẩn thận lấy di động ở trên bàn xem.

Giữa trưa 12h hơn, có mấy tin nhắn trong di động, rất nhanh Lý Thiên Hạo đã xem xong.

Con người sâu thẳm phát ra tia lãnh ý, lâm vào trầm tư. Nhanh chóng trả lời ngắn gọn với đối phương, mới buông điện thoại ra.

Hắn hiểu rõ Trình Tuyết chưa về, tự nhiên cũng không vội rời giường. Đôi mắt nhẹ nhàng lướt qua da thịt tuyết trắng của Lý Kiều, lãnh ý trong mắt bị thay thế bằng nhu tình dịu dàng.

Liếc mắt xuống nhìn dung nhan không hề phòng bị đang ngủ say của Lý Kiều, đôi môi anh đào nhếch lên như hoa, hai hàng mi xếp như quạt phát qua lồng ngực của hắn.

Bụng dưới căng thẳng, bàn tay to không biết khi nào đã lướt xuống, nắm lấy mông thịt đầy đặn của Lý Kiều.

Lý Thiên Hạo nhắm chặt mắt lại, cố gắng bình phục lại khát vọng đang bùng cháy lên trong cơ thể, thờ dốc ồ ồ.

Tối hôm qua Lý Kiều đã thực sự mệt mỏi, hôm nay hắn phải khắc chế, con gái bảo bối của hắn rất mềm mại.

Nhưng mà vẫn có thể kiểm soát được đi..

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Lại một ngày nữa trôi qua. Chủ nhật, Lý Thiên Hạo có việc gấp phải ra ngoài, để lại Lý Kiều một mình ở nhà, mà Trình Tuyết ra ngoài từ tối hôm kia vẫn chưa có trở về nhà.

Trong phòng, Lý Kiều ngồi trước máy tính đọc báo, vừa xong thì đã là 1h, bụng vừa lúc reo lên, cô mới nhớ mình còn chưa có ăn cơm trưa.

Đứng dậy xuống lầu, đến phòng bếp xem vài lần, không có đồ ăn tự nấu sẵn, ngay cả đồ ăn trong tủ lạnh cũng không còn.

Lý Thiên Hạo trước khi ra ngoài đã nói là không trở lại ăn cơm, xem ra hôm nay cơm trưa phải tự mình làm.

Lý Kiều buồn bực nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn, dù không muốn nhưng Lý Kiều vẫn phải trở lại phòng thay quần áo để đi ra ngoài ăn trưa.

May mắn cách tiểu khu không xa có một phố buôn bán, đi qua đường hơn mười phút sẽ đến.

Đến nơi, bởi vì Lý Kiều lần đầu tiên đến đây, tùy ý chọn một cửa tiệm. Tiệm ăn này sạch bóng, trang trí đơn giản làm cho người ta vô cùng thoải mái, trong tiệm ít

người, không khí không sai, đến đây đều là những người có tiền.

Vào tìm vị trí ở phía góc phòng, người bán hàng lập tức cầm menu đi theo lại. Lý Kiều xem đi xem lại vài lần, gọi vài phần món ăn. Lấy di động ra, hỏi Lý Thiên Hạo khi

nào thì về nhà. Bên kia Lý Thiên Hạo không biết bận việc gì, thật lâu không có trả lời điện thoại.

Lúc này món ăn đã được dọn lên, Lý Kiều cũng không tiếp tục xem di động nữa, trước hết phải lấp đầy cái bụng đã.

Cho dù là rất đói, nhưng động tác ăn cơm của Lý Kiều vẫn rất tao nhã, cùng với vẻ đẹp sinh động lòng người của cô, tạo thành một mỹ cảnh tuyệt vời thu hút rất

nhều ánh mắt của mọi người trong quán.

Khi sắp dùng cơm xong, Lý Thiên Hạo gọi điện lại, nói đang ở trên đường về. Đơn giản đáp lại vài câu, lại làm cho trong lòng Lý Kiều ngọt ngào sung sướng không thôi,

cô phát hiện mình càng ngày càng y lại vào hắn, vô luận tình cảm hay là cuộc sống cũng thế.

Buồng cốc nước trong tay ra, chuẩn bị đứng dậy rời đi, đột nhiên trước mặt hiện lên một bóng người, vị trí đối diện là một người nam nhân đang ngồi. Hoặc nói chỉ là một nam sinh.

Lâm Bình trêu tức nhìn Lý Kiều, thân mình khuynh tới gần Lý Kiều. Lý Kiều lấy lại tinh thần sau khi sửng sốt, thân mình nhanh chóng lui về phía sau, kéo khoảng cách của hai người ra.

Trùng đôi mắt nhìn vị khách không mời mà đến này, đây chính là đại lưu manh Lâm Bình ở trường học bám lấy cô không dứt,

đến nơi đây thế nhưng đen đuôi lại gặp lại hắn, hôm nay là ngày gì vậy trời?

Tâm tình tốt ban này đều bị nam sinh này phá hư đi.

"Hi, chúng ta thật sự có duyên phận đây." Đang nói, Lâm Bình duỗi tay cầm lấy tay Lý Kiều ở trên mặt bàn.

Lý Kiều dùng sức rút tay khỏi tay hắn, đứng lên, mặt hung hăng nói: "Đừng chạm vào tôi."

Không đợi hắn phản ứng lại, bước nhanh ra khỏi tiệm ăn. Không thể tưởng tượng được Lý Kiều sẽ có phản ứng mãnh liệt như vậy, Lâm Bình cũng không tức giận, ngược lại càng hứng thú, chậm rãi đuổi theo Lý Kiều.

Đi ra khỏi quán ăn một đoạn rất dài, Lý Kiều quay lại phát hiện Lâm Bình như âm hồn không tan đi theo mình, một cổ bất an hiện ra, đẩy nhanh tốc độ của bước chân.

Đáng tiếc dù có tăng tốc độ như thế nào, Lâm Bình vẫn đuổi kịp, nhìn hành động của Lý Kiều, mắt hắn dần mất đi sự kiên nhẫn.

Hắn nghĩ hắn muốn dạng nữ nhân nào mà không được, Lý Kiều đây là người đầu tiên không nể mặt hắn.

Mím môi nhữu mi, trêm mặt lộ ra biểu tình âm trầm, đi nhanh vài bước đuổi theo Lý Kiều. Chân dài sai rộng bước, Lâm Bình giữ chặt

tay Lý Kiều, dùng sức lôi kéo Lý Kiều về phía sau, nhào vào lòng của hắn.

"Cậu buông ra!" Không đoán được Lâm Bình lại lớn gan lớn mật như vậy, Lý Kiều thẹn quá hóa giận đem hắn đẩy ra, kè sát vào thân thể hắn, làm cho cô buồn nôn, trừ

bỏ Lý Thiên Hạo, người khác cô đều kháng cự.

"Haha, không cần thẹn thùng, tớ sẽ rất đau lòng, để cho tớ ôm cậu, tớ nghĩ đến cái ôm này lâu lắm rồi." Lâm Bình không tức giận

cười nói, ngửi khí rất cả nòng.

Nhìn xung quanh bốn phía, lúc này thân ảnh bọn họ thân mật trên đường, hai bên lề đường là hàng cây cổ thụ lớn, người đi đường rất thưa thớt, tạo cho hắn cơ hội làm chuyện xấu.

Nam sinh phóng đảng khiến cho Lý Kiều cả kinh, khóe mắt liếc nhìn bốn phía, trên đường vắng vẻ tựa như chỉ có hai người bọn họ, tâm không ngừng roi xuống.

Cô có dự cảm, Lâm Bình này sẽ làm ra chuyện xấu gì đó. Lý Kiều cũng chỉ là một thiếu nữ, lập tức bị

Lâm Bình dọa sợ đến nổi mắt ầm ầm nước, sợ hắn làm ra chuyện phóng đảng với mình.

Thân thể mềm mại càng cố vùng vẫy xoay chuyển, ý đồ muốn thoát khỏi sự kiềm chế của hắn.

Nức nở nói: "Buông! Tránh ra."

Lâm Bình nắm thất lưng của Lý Kiều, Sắc tâm bị khơi dậy, lại bị bộ dáng nhu nhược đáng thương của Lý Kiều kích thích, dẫn tới cả người lửa nóng.

Lý Kiều hoảng hốt, dùng toàn bộ sức lực để phản kháng, quay đầu né tránh hắn định hôn cô.

Cách đó không xa, một chiếc xe ô tô đang lao đến, Lý Kiều tập trung nhìn vào, là xe của Trình Tuyết.

Thừa dịp Lâm Bình không để ý, ra sức đẩy hấn, nhắm về phía trước mà nhắm tới, đương tay ý bảo Trình Tuyết dừng xe.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Vì muốn thu hút nhiều người, trừ bỏ việc tăng diện tích nơi ở, tiểu khu còn cố ý thiết kế hai dòng suối uốn lượn từ cổng tiểu khu vào trong, càng thêm gần gũi với thiên nhiên.

Một đường lái xe, tâm trạng Trình Tuyết rất tốt, vừa lái vừa ngâm nga hát. Chợt xuất hiện trong tầm mắt là hai bóng hình đang dây dưa với nhau, lúc đầu không có hấp dẫn sự chú ý của nàng, chỉ là hình ảnh đôi

trình nhân nhìn vào thân mật, không nghĩ tới trong đó cô gái lại hướng nàng chạy tới, cánh tay dòn đập dơ lên vẩy vẩy.

Điều chỉnh tốc độ xe chậm lại, khuôn mặt cô gái đang vẩy tay dần hiện ra rõ ràng, Trình Tuyết kinh ngạc nhìn Lý Kiều đang chạy tới.

Lý Kiều gấp gấp mở cửa xe, dùng sức lôi kéo cánh cửa vào, còn ấn khóa từ bên trong, lo lắng nói: "Mẹ, mau lái xe."

Nghiêng thân mình, quay đầu tránh ánh nhìn chăm chú từ bên ngoài, cô hiểu rõ Lâm Bình muốn đuổi tới đây.

Lâm Bình nhủ mảy ảo não nhìn chằm chằm Lý Kiều ở trong xe, lại một lần nữa Lý Kiều chạy thoát khỏi hấn, tâm của hấn nhất thời ngứa ngáy tức giận không thôi, hối hận vì đã không ra tay sớm

Trình Tuyết có chút hồ đồ nhìn quét qua bên ngoài xe, xem xét nam sinh ở ngoài, đây không phải là nam sinh lôi kéo Lý Kiều lần trước ở trước cổng trường sao?

Lâm Bình nhìn cao ráo, anh tuấn, khí chất rất ôn nhu, nhìn như thế nào cũng là một soái ca.

Trình Tuyết nhất thời hiểu vì sao Lý Kiều cùng nam sinh này năm lần bảy lượt dây dưa, nghĩ đến đây chắc là bạn trai của Lý Kiều.

Theo ý muốn của Lý Kiều, khởi động xe, chậm rãi bỏ Lâm Bình cách xa ở phía sau.

Trình Tuyết dò xét ánh mắt về phía Lý Kiều ở bên cạnh này giờ không nói một lời nào, cúi đầu bật cười, trêu chọc nói: "Vừa rồi nam sinh kia là bạn trai của con à?"

Lý Kiều ngẩng đầu lên nhìn nàng một chút, xoay người nhìn hàng cây bên ngoài xe "Không phải". Thân nhiên nói xong, sau đó lại một hồi trầm mặc.

Trải qua khoảng thời gian này, Trình Tuyết đối với cô mà nói, đã trở thành người xa lạ không khác biệt lắm, còn có thể nói nàng đối với cô là tình địch, cùng tranh giành tình cảm của một nam nhân, từ bây giờ không thể xem nàng là mẹ của mình nữa.

Trình Tuyết tự thấy mất mặt, phết khóe miệng, cũng không nói cái gì nữa. Dù sao trong lòng nàng cũng không để ý quan tâm chuyện yêu đương của Lý Kiều.

Chính là vì tâm tình của nàng đang tốt, mặt dù phản ứng của Lý Kiều có chút làm nàng không vui, nàng cũng không so đo cùng Lý Kiều, chỉ nghĩ Lý Kiều tâm tình thiếu nữ đang giận đối bạn trai.

Trình Tuyết lái xe vào gara, Lý Kiều vào nhà trước nàng. Ở cạnh tủ để dép, nhìn qua phòng khách im ắng, bị thay thế bởi âm thanh bát đĩa va chạm叮叮当当 trong

phòng bếp.

Lý Kiều hiếu kỳ đi qua, xuyên qua giá gỗ tủ rỗng, cô thấy Lý Thiên Hạo. Nhìn theo nam nhân, đã thấy vài món ăn bắt mắt được bày trí trên bàn ăn cơm.

Đối mặt với kinh hi ngoài ý muốn này, Lý Kiều có chút hoảng hốt bước tới gần bàn ăn, vừa mới rồi bị chiếm tiện nghi, ủy khuất lúc này mới thấy chỗ bộc phát, đôi mắt phỉm hồng, gương mặt tái nhợt chịu kích thích bởi vì kích động mà ửng đỏ.

Nghe được âm thanh, Lý Thiên Hạo nghiêng đầu cười yếu ớt, không phát hiện sự khác thường của Lý Kiều.

"Có thể ăn cơm rồi". Ngữ điệu ôn nhu nói.

Dừng vài giây, thấy Lý Kiều vẫn không có phản ứng gì, hấn nhìn Lý Kiều bộ dáng ngốc nghếch, còn nói: "Haha, Làm sao vậy?"

Bàn tay to theo thói quen vuốt tóc Lý Kiều, tiếp theo ôm chặt cô, thân mật sùng nịch Lý Kiều.

Cái này có chút mạo hiểm, Lý Kiều có phản ứng lui lại phía sau, tránh né vòng tay áp áp của Lý Thiên Hạo. Sinh lý có chút chống cự, lúc này Lâm Bình ôm nàng, thân đầy

mùi mồ hôi, làm nàng có chút ghê tởm, không muốn Lý Thiên Hạo cảm nhận được.

Lý Thiên Hạo cũng sùng sốt, hai người từ trước đến giờ thân mật, đây là lần đầu tiên cô tránh né hắn như vậy, không phải kiểu giả vờ làm nũng, mà hắn rõ ràng cảm nhận Lý Kiều né tránh hắn.

Khoé miệng tươi cười không khỏi có chút trệ xuống, lại phục hồi ôn nhu.

Lý Kiều cúi đầu không dám nhìn Lý Thiên Hạo đối diện, cô hiểu rõ Lý Thiên Hạo biết mình không ổn, nhưng Lâm Bình lúc này kẻ sát cô, cô chỉ cảm thấy bản thân rất bẩn, chính là lúc này không muốn, cũng chỉ có thể trầm mặc.

Lý Thiên Hạo đợi cho Lý Kiều giải thích, Lý Kiều ngược lại trầm mặc đứng lên. Đôi mắt vô cùng khó hiểu, nói thật hắn đối với Lý Kiều giống như lần đầu tiên yêu đương,

tâm tình của con gái hắn còn chưa nắm rõ, không biết Lý Kiều đang suy nghĩ gì.

Định mở miệng nói gì đó, khoẻ mắt liếc nhìn thấy Trình Tuyết đang vào cửa, lập tức dừng lại, thu hồi ôn nhu, khuôn mặt trầm tĩnh trở lại.

Trình Tuyết dường như không cảm thấy chính mình vắng nhà hai ngày có vấn đề gì, thật giống như không có chuyện hai ngày trước nàng cùng Lý Thiên Hạo cãi nhau, cũng chưa từng bị bệnh.

Chỉ thấy nàng cười cười đi tới, nhìn qua Lý Kiều đang cúi đầu, chuyển hướng đến Lý Thiên Hạo nghi hoặc hỏi: "Hai cha coi làm

sao vậy?"

Khi nói chuyện, Trình Tuyết đã đứng bên cạnh Lý Thiên Hạo, thân mật lôi kéo cánh tay hắn.

"Không có gì." Lý Thiên Hạo hạ mi mắt, con ngươi liếc qua Trình Tuyết, thấy nàng lôi kéo tay mình, không muốn nhiều lời, rút cánh tay, ngồi xuống bình thân nói: "Ăn

com thôi."

"Đúng lúc, em cũng đói bụng." Trình Tuyết ra vẻ xinh đẹp nói xong, ngồi xuống bên cạnh Lý Thiên Hạo, cầm lấy bát com

vốn là lấy cho Lý Kiều ăn.

Lý Kiều trầm mặc, đứng một bên thấy cảnh này, thân mình khe khẽ run, ừm khuất lại tăng gấp bội lần, đồ dẫn nói: "Con ăn qua rồi." Xoay người lên tầng trở về phòng.

Lý Thiên Hạo lo lắng nhìn theo bóng dáng Lý Kiều, tâm loạn như ma, khẽ thở dài vài cái.

Khi vào cửa, bộ dáng thân mật kề cận nhau của Lý Thiên Hạo cùng Lý Kiều khiến cho Trình Tuyết có chút nghi ngờ, lại nhìn phản ứng của Lý Thiên Hạo với Trình Tuyết, trên bàn cũng là đồ ăn yêu thích của Lý Kiều, nàng cảm thấy bọn họ càng thêm thân cận, Trình Tuyết nội tâm liền dâng lên dự cảm không lành.

"Không có việc gì, nó vừa cùng bạn trai đi ăn com." Trình Tuyết trêu chọc nói, vì sự trầm mặc của Lý Kiều giải thích.

Lý Thiên Hạo không tiếp lời của nàng, nghiêng đầu liếc mắt nàng một cái, trầm tĩnh bình thân ăn com.

Bị Lý Thiên Hạo lạnh nhạt, Trình Tuyết thì thảo lâu bầu vài tiếng liền dừng lại, âm thầm kinh hãi, Lý Thiên Hạo đối với Lý Kiều phản ứng có phải thái quá hay không?

Nhìn bàn thức ăn phong phú trước mặt, nàng không thể nào đặt đĩa xuống nổi, có phải mình đã bỏ qua cái gì rồi không...?

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Lúc sau, Lý Thiên Hạo buông chiếc đĩa ra, khuôn mặt lãnh đạm, đứng dậy. Mặc kệ ánh mắt oán trách cùng khuôn mặt cứng ngắc của Trình Tuyết, làm hai người quan hệ càng thêm xa cách.

Đêm đó, nhìn ảnh của Trình Tuyết tình tứ cùng nam sinh bên ngoài kia, Lý Thiên Hạo bây giờ đối với nàng chỉ có chán ghét, không còn một chút nhẫn nại nào.

Nam nhân không có tình cảm, không yêu, nhưng cũng không nguyện ý để mình bị vợ cấm sùng.

Trình Tuyết đã đụng đến điểm mấu chốt của hắn, vốn tính muốn

cùng nàng ly hôn trong hòa bình, thế nhưng hiện tại trải qua sự việc kia, Lý Thiên Hạo đã thay đổi suy nghĩ, hắn sẽ không cho Trình Tuyết thể diện gì nữa.

Lý Thiên Hạo đi thẳng lên thư phòng ở tầng trên, tâm tư bây giờ đều bị tiểu Kiều bé nhỏ của hắn chiếm giữ.

Trình Tuyết nói Lý Kiều cùng bạn trai giận dữ hắn tự nhiên sẽ không tin, không chỉ xuất phát từ sự tin tưởng đối với Lý Kiều, chính là đối với mị lực của bản thân hắn rất tự tin.

Nhưng trong lời nói của Trình Tuyết cũng lộ ra vài thông tin, làm Lý Thiên Hạo không khỏi nhíu mi trầm tư.

Đầu tiên, có thể khẳng định người nọ không phải là bạn trai Lý Kiều, nhưng nói đến Trình Tuyết hiểu lắm hai người có quan hệ bạn trai bạn gái, đến cùng là động tác thân mật cỡ nào?

Tính cách của Lý Kiều hắn rõ ràng, sẽ không tùy ý để cho người lạ có động tác thân mật, huống chi là bạn trai thân cận.

Hoặc là hiểu lắm, hoặc là Lý Kiều trong lúc ấy ở vào tình thế bất buộc.

Mà nghĩ lại phản ứng của Lý Kiều sau khi về nhà, đối với hắn lại có sự kháng cự, khả năng sau rất cao.

Nghĩ đến, trong lòng Lý Thiên Hạo lại dấy lên ngọn lửa tức giận, hắn đối với Lý Kiều thương yêu che chở không kịp, kẻ nào to gan lại dám xúc phạm bảo bối của hắn.

Ngược lại càng giận chính mình, không có nhanh nhạy phát hiện ra cảm xúc thất thường của Lý Kiều, đành an ủi cho cô.

Lý Thiên Hạo mạnh mẽ đứng lên, cũng không cố kị Trình Tuyết đang ở nhà, xuyên qua ban công, tiến vào trong phòng của Lý Kiều.

Bên này Lý Kiều về phòng, liền thay đổi quần áo bị dính mùi hương của Lâm Bình, ghé tắm không thôi, nhanh chóng tiến vào nhà vệ sinh tắm rửa.

Vừa tắm rửa trong phòng, liền nghe thấy có tiếng cửa vang lên. Lý Kiều vòng khăn tắm quanh người, mở cửa, không ngoài ý muốn nhìn thấy Lý Thiên Hạo, vẻ mặt không được tự nhiên, nhìn tránh đi ánh

mắt chăm chú của hắn.

Lý Thiên Hạo nhìn nàng, trong lòng lại nghĩ đến lúc nãy để cho Trình Tuyết ôm tay thân mật, không khỏi có chút hổ thẹn.

Một lát sau, Lý Kiều chủ động phá vỡ trầm mặc, chần chừ một chút nói: "Con...con hôm nay..."

Lời nói đến bên miệng, trong lòng cảm xúc tràn đầy, nhưng lại càng không thể nói tiếp nên lời.

Nội tâm ủy khuất trào dâng, tầm mắt không khỏi ướt át, ủy khuất nhìn Lý Thiên Hạo.

"Ai." Nam nhân thở dài một tiếng, bất đắc dĩ mà lại thương tiếc, một tay vòng quanh ôm lấy lưng mảnh khảnh của cô, một tay vuốt ve sợi tóc mềm mại, an ủi cùng ôn nhu

vô cùng.

"Người kia là ai?" hắn nói cố ý đè ép lửa giận hết mức, chỉ sợ làm cho thiên hạ trong lòng lo lắng.

không biết là da thịt lửa lò bị gió lạnh thổi qua, hay là vẫn còn kinh hách, thân hình Lý Kiều run nhè nhẹ.

"Baba biết?" Lý Kiều âm thanh buồn buồn thỏ thẻ, không xác định được Lý Thiên Hạo có hiểu rõ sự việc ngày hôm nay hay không.

Nghĩ đến Trình Tuyết hỏi Lâm Bình là bạn trai của nàng, chỉ sợ Lý Thiên Hạo hiểu lắm, vội vàng nói: "Hắn không phải là bạn trai của con."

Nói xong rút cuộc ngửa đầu lên, chống lại ánh mắt của Lý Thiên Hạo. Chỉ thấy cặp mắt cơ trí thâm trầm kia giờ đây tràn ngập ý cười, bên môi Lý Thiên Hạo còn nở nụ cười nhạt.

"Ân, baba hiểu rõ, bảo bối, nói cho ba biết hấn là ai." hấn nói.

"Cái đó, hấn là bạn học vừa mới chuyển đến, thực chán ghét, con buổi trưa đi ăn cơm, không may gặp phải hấn..." Lý Kiều ngừng nói, nước mắt lại nòng đậm lẫn trên mi.

Lý Thiên Hạo thương tiếc nâng khuôn mặt Lý Kiều, ở mắt nàng khẽ hôn xuống.

"Đừng sợ, đừng sợ, ba ở đây, ngoan, hấn tên gì?"

Đắm chìm trong ôn nhu mật ý của hấn, hoảng sợ trong lòng Lý Kiều dần giảm đi Lâm..Lâm Bình, hấn, hấn.. ở trong trường học theo đuổi con không ngớt..."

"Ng Sloan, không có việc gì, không có gì đâu." Lý Thiên Hạo ôm chặt lấy Lý Kiều, vỗ nhẹ lưng của nàng, giọng nói trấn an.

Chỉ là sâu trong cặp mắt của hấn, đôi đồng tử hắt ra ánh sáng lạnh, trong lòng đã tính toán tra tấn cái tên Lâm Bình kia thế nào.

Lâm Bình này, hấn nhớ kỹ. Lý Kiều đối với kế hoạch của Lý Thiên Hạo hoàn toàn không hay biết gì cả, cô hoàn toàn tin nhiệm nam nhân này, cho dù hiểu rõ, cũng sẽ ủng hộ quyết định của hấn.

Cảm xúc dần lắng xuống, ảnh hưởng của Lâm Bình rất nhanh bị lãng quên, nghĩ đến Trình Tuyết cùng Lý Thiên Hạo lúc này thắm thiết ở dưới tầng làm cô lại thêm rầu rĩ.

"Hừ." Lý Kiều chua chua kêu lên, vòng tay dùng sức捏oắt thắt lưng Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo lập tức hiểu được, khoe miệng giương lên nụ cười yếu ớt, tiếng cười trầm thấp phát ra ở trong họng.

"Chỉ yêu một mình em". Lý Thiên Hạo nghiêm túc nhìn Lý Kiều rồi nói.

Một đóa hoa ửng hồng nhiễm trên khuôn mặt trắng tuyết của Lý Kiều. Mỹ nhân thẹn thùng như nụ hoa sớm mai, gọi lên trong Lý Thiên Hạo từng trận mê đắm dục hòa.

Tối hôm qua bởi vì bận tâm đến thân thể Lý Kiều, vẫn không thể phát tiết hết, lúc này dục hoả đã bành trướng đứng lên.

Đứng kề sát bên hấn, Lý Kiều tự nhiên cũng cảm nhận được phản ứng của nam nhân, hơi thở nóng bỏng của hấn có thể xua tan được ghê tởm của Lâm Bình

Lý Kiều chủ động hôn lên môi Lý Thiên Hạo. Trình Tuyết ở dưới tầng suy nghĩ hồi lâu, tuy nói về nhà nàng đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, muốn làm hòa cùng Lý Thiên Hạo, nhưng vẫn là bị sự lạnh lùng của hấn trong nháy mắt đánh tan rã.

Ý tứ của hấn muốn ly hôn vô cùng rõ ràng, mà nàng..

Tay Trình Tuyết đặt ở trên bàn vì lo lắng cùng tức giận mà nắm thật chặt, móng tay dài cắm vào da thịt nàng cũng không có cảm giác.

Tầng một im ắng thật đáng sợ, mà thời gian này, đa số thời gian Trình Tuyết ở nhà cũng là loại không khí quỷ quái này.

Bởi vì có nàng ở nhà, Lý Thiên Hạo lại không có, nam nhân này đã không muốn cùng nàng sống chung một mái nhà sao?

Trình Tuyết cắn môi phần giận, cho dù Lý Thiên Hạo ở bên ngoài có nuôi con hồ ly tinh nào, cũng không nên đối xử với người vợ danh chính môn thuận là mình như vậy.

Buông xuống tâm tư suy nghĩ, Trình Tuyết bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm lên tầng, tựa như nơi đó còn có bóng dáng của Lý Thiên Hạo, dường như nàng cảm thấy có điều gì đó đang xảy ra ở nơi ấy.

Buông nắm tay ra, nhanh chóng đứng lên, lòng bàn tay bị đâm chảy máu cũng không để ý, Trình Tuyết nhanh chóng chạy lên trên tầng.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: (H)

Trên tầng cũng vô cùng im ắng, Trình Tuyết không có trực tiếp trở về phòng ngủ của mình, biết Lý Thiên Hạo cũng không có chủ động ở trong đó chờ nàng.

Dùng bước chân ở ngoài thư phòng, nhẹ nhàng gõ cửa. Phần nộ đã cướp mất lý trí của nàng, vì tránh cho hai người xảy ra khác khẩu, Trình Tuyết hít hơi thật sâu, điều chỉnh lại cảm xúc của mình.

Bên trong không có tiếng đáp lại. Lại gõ cửa, như trước im ắng không một tiếng động.

Trình Tuyết nóng nảy, cửa thư phòng thế nhưng lại bị Lý Thiên Hạo khóa trái lại. Oán giận trong lòng không có chỗ nào để phát

tiết, Trình Tuyết trừng mắt nhìn cửa thư phòng, cắn chặt cánh môi.

Bỗng nhiên, đuôi mắt quét qua một góc, cách đó không xa là cửa phòng của Lý Kiều, nghĩ đến bàn ăn tràn đầy món ăn mà Lý Kiều yêu thích, một cổ quái dị lại dâng

lên trong lòng nàng.

Một cái ý niệm không thể nào tin tưởng xẹt qua trong đầu. Trình Tuyết lắc đầu, kháng cự ý nghĩ vớ vẩn này, nhất định là nàng suy nghĩ quá nhiều. Nhưng đến cùng là

trực giác của người phụ nữ hay tò mò hấp dẫn? Hoài nghi?

Vô luận xuất phát từ cái gì, Trình Tuyết đã không tự chủ được bước đến bên ngoài cửa phòng của Lý Kiều. Nâng tay, gõ cửa, trong phòng cũng không có người đáp lại.

Như thể âm thanh gõ cửa lúc trước đều là ảo giác của nàng. Trình Tuyết không cần để ý đến Lý Kiều đồng ý hay không, tự nhiên sẽ không bận tâm cái gì riêng tư của

con gái.

Lâu không thấy có hồi đáp, Trình Tuyết lại tự giác mở khóa cửa.

Lý Kiều cùng Lý Thiên Hạo vành tai tóc mai chạm vào nhau, thời điểm nghe thấy tiếng gõ cửa, choáng vàng đến mơ hồ. Đối với tiếng đập cửa của Trình Tuyết không để ý, may mắn phản ứng của Lý Thiên Hạo nhanh, ôm lưng Lý Kiều nhanh chóng lăn xuống gầm giường, vốn có đủ thời gian để cho hắn trở lại thư phòng, nhưng hắn lại lựa chọn phương án

này.

Chỉ là không thể tưởng tượng được, Trình Tuyết cứ thế mở khóa cửa.

Lý Thiên Hạo cùng với Lý Kiều nằm ở dưới gầm giường, ánh sáng bị thành giường che khuất, không nhìn rõ được gì, chỉ có thể nghe âm thanh bước chân của Trình

Tuyết.

Lý Kiều khẩn trương cầm lấy bả vai Lý Thiên Hạo, sao đột nhiên Trình Tuyết lại xuất hiện ở đây.

Mây liễu nhướng lên, đôi mắt hoảng sợ cùng với nghi vấn nhìn Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo bị biểu tình của Lý Kiều chọc cười, hắn cảm thấy dù cho có bị Trình Tuyết phát hiện cũng không sao, chỉ là xuất phát từ việc bảo vệ Lý Kiều, hắn chỉ có thể

trốn đi.

Không gian gầm giường thấp bé, Lý Kiều không thể không kề sát vào Lý Thiên Hạo, chỉ có thể nâng phần trên thân thể lên.

Ban đầu khăn tắm còn chỉnh tề, bây giờ đã muốn nói lỏng buông ra, một bên vú này nở của Lý Kiều nhảy ra, đè ép lên ngực của Lý Thiên Hạo.

Lý Kiều vội vàng giữ khăn tắm, vặn vẹo thân mình lạng lẽ chằm lên dục hoả của Lý Thiên Hạo.

Ngay tại lúc Lý Kiều đang còn chăm chú nghe ngóng động tĩnh ở bên ngoài, sợ Trình Tuyết phát hiện ra bọn họ, dưới thân cô Lý Thiên Hạo dùng sức, tách hai chân

Lý Kiều ra, vật nam tính cứng rắn vô cùng rõ ràng, chỉ cách lớp nội y quần lót của cô, hùng dũng đầy khí thế cọ sát hoa huyết, Lý Kiều nhất thời không thể thở nổi.

Lý Thiên Hạo xoay mặt của cô, ngậm lấy kiêu môi hồng nhuận, tiếp tục màn kích tình bị gián đoạn vừa rồi.

Hai tay đi xuống vuốt ve, niết lấy bầu vú mượt mà cùng với hai quả anh đào đỏ thắm, tiện thể đem khăn tắm cởi xuống.

Lý Kiều cắn môi ngăn tiếng rên rỉ chỉ trực trào ra khỏi miệng, thờ gáp, hung hăng trừng mắt nhìn hắn.

Thế nhưng Lý Thiên Hạo không có để ý đến, gằm giường đã không đủ không gian, chỉ có thể cúi đầu cắn mút đầu vú bị hấn đẩy lên cao, liếm mút vào cái núm vú hồng

nhuận vì kích tình mà sung cứng lên của cô, lại ngẩng đầu cắn miệng tiểu Kiều bé nhỏ, đầu lưỡi quay cuồng cuốn lấy cái lưỡi thom tho của cô, nhất thời ôn nhu cùng nóng bỏng khiêu khích, khiến cho Lý Kiều cả người khô nóng, hoa tâm đã không tự chủ chảy ra dâm thủy động tình.

Lý Thiên Hạo kêu gào phóng thích thịt cắn, kéo quần lót của Lý Kiều xuống, thịt cắn cực đã ở giữa hai chân non mềm chọc chọc.

Hai tay nắm mông Lý Kiều vì động tình mà vận vẹo, dương vật nhăm ngay cửa huyết, lợi dụng dâm thủy liền đâm vào bên trong hoa huyết.

Tiểu huyết chặt chẽ bao vây lấy thịt cắn của Lý Thiên Hạo, vội vàng phun ra nuốt vào tiếp nhận hấn, dâm thủy bị cự vật chặn lại trong hoa huyết, không chảy ra được, ngược lại càng làm huyết động thêm trướng, tràn đầy.

Lý Kiều vừa sợ vừa hưng phấn, cắn răng chịu đựng, nếu không sẽ không ngừng phát ra tiếng rên rỉ mê người. Da thịt vì hưng phấn mà trở nên phấn hồng, càng phát ra vẻ mỹ hoặc.

Thịt cắn thô dài của Lý Thiên Hạo như ở vùng nước ấm áp, thăm than Lý Kiều bao bọc hấn đến sáng khoải, ôm chầm lấy cổ trắng thon dài của Lý Kiều, hôn lên đôi môi

anh đào của cô, dưới thân dùng hết sức mà động, dương vật bành trướng ở hoa nguyệt ẩm nóng trông hoa, rút ra cắm vào.

Bên ngoài, Trình Tuyết vào phòng không thấy Lý Kiều đâu, ở trong phòng quan sát một lát, thậm chí mở cả cửa tủ quần áo cũng không tìm thấy cô, cũng không tìm thấy đối tượng nàng hoài nghi.

Nghe được trong phòng tắm có tiếng nước, giật mình nghĩ mình hiểu lầm Lý Kiều, chắc nó ở bên trong, trong lòng hoài nghi tiêu tan một nửa. Trình Tuyết thâm cười chính mình, thần kinh suy nghĩ quá nhiều.

Để tránh Lý Kiều đột nhiên đi ra, Trình Tuyết nhanh bước chân rời khỏi phòng cô. Hoá ra lúc này, Lý Thiên Hạo gõ cửa, Lý Kiều nhất thời vội vàng ra ngoài mà quên tắt nước, không thể tưởng tượng được lại thành bằng chứng thuyết phục nhất.

Lý Thiên Hạo nghe được tiếng bước chân Trình Tuyết rời đi xa dần, không có lập tức đi ra, nói không chừng Trình Tuyết ở bên ngoài nghe lén, hơn nữa hiểm khi làm tình ở địa điểm như vậy, tựa như càng thêm kích thích.

Lý Thiên Hạo nhất thời một trận say mê điên cuồng, ôm lấy mông của Lý Kiều, đôi môi nóng bỏng chu du trên tai của nàng, nói lời thô tục: "Bảo bối, phía dưới của em muốn hút chặt ba không buông a."

Bàn tay xoa nắn mông thịt, huyết nhỏ của Lý Kiều run rẩy càng thêm hút thịt còn cứng rắn của hấn, Lý Thiên Hạo thiếu chút nữa muốn bắn ra.

Lý Thiên Hạo dừng động tác lại, thở dốc trong chốc lát, dưỡng sức chân khí, lại một trận điên cuồng tiếp theo, rất nhanh hạ thân đâm thẳng tới hoa tâm, đâm đến cho Lý Kiều vừa thẹn vừa sợ, cắn môi thở gấp không thôi

Lý Thiên Hạo thấy cô động tình, thịt cắn cứ hoạt động càng mạnh mẽ, Lý Kiều cực lực thừa nhận, thấp giọng anh anh, tiểu huyết dâm thủy từng chút một lại theo động tác rút ra đâm vào của hấn mà chảy ra, dính trên đùi cả hai một mảnh ẩm ướt...

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Sáng thứ 2

Mùa đông, sau trận mưa ướt át đêm qua, không khí có vẻ càng trở nên lạnh lẽo.

Lý Kiều bước xuống xe bus, hít một hơi thật sâu, không khí lạnh tràn đầy trong phổi, đầu óc hỗn độn ngay lập tức tràn ngập tỉnh táo tựa như chút mơ hồ hỗn độn kia chỉ là ảo giác.

Sau khi quàng xong khăn choàng cổ màu xám đậm, Lý Kiều chậm rãi tiến vào công trường.

Thời gian đã không còn sớm, gần đến giờ vào học.... khối lớp 12 đã vào học từ lâu, vườn hoa bên ngoài càng lộ vẻ an tĩnh trống trải,

Lý Kiều vòng qua đường đá nhỏ trong vườn hoa, ở chỗ rẽ là đến tầng học cấp 3, đi lên phía trên nữa đến tầng 3 chính là lớp học của cô.

Tựa hồ có chút không thích ứng chỉ sau một đêm liền chuyển sang tiết trời mùa đông. Lý Kiều vốn đang chậm rãi bước đi càng tăng thêm vài phần do dự.

Trong phòng học có Lâm Bình. Thế nhưng chuyện xảy ra ngày hôm qua, cô sẽ không quên được.

Hành động càn rỡ tà mị của hắn vẫn còn đang ở trong kí ức, hơi thở áp bức xâm phạm kia tựa như đang ở cách đó không xa phóng túng ngạo mạn.

Lý Kiều nắm chặt điện thoại di động trong tay, nằng nặc Lý Thiên Hạo.

Ý muốn vừa xuất hiện, lại hiện ra cảnh tượng ra cửa lúc sáng sớm.

Sáng sớm, Lý Thiên Hạo đã muốn đưa Lý Kiều đến trường học, gần cuối học kì, hắn không muốn cô chen chúc trên xe bus.

Trước đây, hắn có thể cho Lý Kiều tùy ý, nhưng hiện tại không giống với trước kia, giờ đây ở trong lòng hắn, nàng là người phụ nữ của hắn, coi như là trải nghiệm chịu khổ cũng không được, hơn nữa chen chúc trên xe bus rất dễ gặp phải sắc lang, hắn đương nhiên phải đề phòng.

Thật ra từ khi học kỳ mới của Lý Kiều bắt đầu, Lý Thiên Hạo hầu như là mỗi ngày đều đưa Lý Kiều đi học, ở Lý gia chuyện này chưa từng thay đổi vậy mà sáng nay đừng một cái liền thay đổi.

Trình Tuyết ở bên cạnh ngăn cản Lý Thiên Hạo, ôn nhu nói: "Thời gian có hạn, anh không phải là phải đi họp sao, hôm nay để em đưa Tiểu Kiều đi," giọng nói ôn nhu sẵn sốc của một hiền thê.

Lý Kiều liếc mắt nhìn Trình Tuyết dựa vào vai Lý Thiên Hạo, chợt cảm thấy trong lòng buồn bức đến phát hoảng. Cướp lời của Lý Thiên Hạo, nàng kiên trì ngồi xe bus đến trường.

Có Trình Tuyết ở đây nên Lý Thiên Hạo cũng không tiện kiên trì nữa, liền đồng ý.

Trình Tuyết cười đến càng kiều mị hào phóng, rõ ràng đã buông lỏng sắc mặt. Lý Kiều nhìn thấy ở trong mắt, trong lòng liền nảy lên bang bang.

Xuất phát từ giác quan thứ 6 của nữ nhân, Trình Tuyết khác thường như vậy hẳn là phải có nguyên nhân, lại nhớ đến hành động hôm qua Trình Tuyết lặng lẽ tiến vào phòng mình. Lý Kiều vội vã ra cửa chỉ sợ trên mặt mình không giấu được chuyện gì, khiến Trình Tuyết càng thêm nghi ngờ bọn họ.

Đúng như vậy, Trình Tuyết đã bắt đầu hoài nghi. Lý Kiều thất thần bất an đến trường. Nhưng mà loại tâm tình này tại thời điểm khi bước vào vườn hoa trường đã vơi đi một nửa. Có Lý Thiên Hạo luôn luôn an ủi, nàng tin tưởng người đàn ông này có thể giải quyết mọi chuyện.

Chuyện này vừa hạ xuống thì ngay lập tức việc phiền não khác lại xuất hiện trong lòng. Lý Thiên Hạo ngoại trừ việc công ty bận rộn, vẫn còn phải xử lí chuyện Trình Tuyết. Chuyện này liệu có nên giao cho hắn không đây?

Lý Kiều tự hỏi lòng mình mãi, nắm rồi lại buông điện thoại di động. Tuy rằng Lý Thiên Hạo có năng lực nhưng nàng không muốn ở thời điểm hỗn loạn này mà tăng thêm gánh nặng cho hắn. Huống chi trường học nhiều người như vậy, Lâm Bình cũng không dám động ty động chân đi.

Nắm chặt tay cho mình thêm động lực, Lý Kiều cất bước đi đến phòng học. Trong phòng học kém xa bên ngoài an tĩnh, coi như là học sinh cấp 3, ngày đầu tiên đi học cũng không thể nhịn được kể chuyện bát quái. Mỗi người tổ chức thành một nhóm nói chuyện lí thú nóng hổi trong kì nghỉ.

Đi vào phòng học, Lý Kiều chào hỏi mấy bạn học trước mặt, sau đó trở về chỗ ngồi. Vẫn còn chưa buông xuống túi xách, nàng bốn phía tìm kiếm bóng dáng Lâm Bình, dĩ nhiên vẫn chưa phát hiện ra mục tiêu.

Đối với da mặt Lâm Bình, tuyệt đối sẽ không ngưng ngừng đối mặt với mình đi. Lý Kiều còn đang nghi hoặc, bạn tốt Vương Đình Đình từ ngoài cửa đi tới.

"Sớm". Lý Kiều cười tươi nói.

"Sớm. Cậu vẫn còn có tâm trạng cười được sao?" Vương Đình Đình ngồi bên cạnh Lý Kiều thần bí hề hề đề thấp giọng nói hỏi.

"Vì sao lại không có tâm trạng, cậu hỏi rất kì quái nha" Lý Kiều nhú mày hỏi ngược lại, nhìn về mặt bạn tốt lo lắng, tựa như mình vừa phát sinh chuyện gì lớn. Bạn tốt cũng không biết chuyện của Lâm Bình. Trừ bỏ chuyện này cô không nghĩ ra còn có sự kiện lớn khác không.

Wương Đình Đình nằm úp sấp lên mặt bàn, thấp giọng an ủi: "Cậu không có việc gì là tốt rồi." Hiểu lầm Lý Kiều đang giả bộ bình tĩnh, Vương Đình Đình cnf vỗ bả vai của nàng, ám chỉ hãy nỗ lực lên.

Tính cách bạn tốt hoạt bát, rất ít i như vậy... Nghiêm túc, trầm trọng, vẻ mặt thận trọng. Lý Kiều có chút nghi ngờ. Thu hồi nụ cười nghiêm mặt nói: "Mình thật sự không biết xảy ra chuyện gì a "

"Chính là chuyện của mẹ cậu a, tớ đã gửi ảnh cho cậu rồi mà" Vương Đình Đình ngồi dậy, kẻ sát vào nói. Nhìn Lý Kiều vẫn mơ hồ ngây ngô, tính tình nàng vội vàng xao động liền lấy điện thoại ra, mở ra ảnh chụp tối hôm thứ 6.

Lý Kiều khóe mắt liếc nhìn qua màn hình điện thoại di động, ánh mắt bị đôi tình nhân thân thiết ôm nhau làm cho đông lại. Trình Tuyết còn có một nam nhân trẻ tuổi, biểu lộ cử chỉ thân mật không thể nghi ngờ.

Nhưng....có khả năng này sao. Trình Tuyết yêu Lý Thiên Hạo như vậy mà cũng sẽ làm việc này sao.

"Ày, chính là buổi tối thứ 6, ở rạp chiếu phim, tớ nhớ kĩ người này là mẹ cậu chứ?" Vương Đình Đình nói thêm.

Kỳ thực nhìn biểu tình khiếp sợ của Lý Kiều, liền có thể xác định là mẹ Lý Kiều. Qua một lúc lâu, Lý Kiều mới chậm rãi khôi phục lại trạng thái bình thường, đối với bạn tốt nghi ngờ nói: "Cậu nói cậu gửi cho tớ, thế nhưng điện thoại tớ không có nhận được a"

"Không thể nào, tớ gửi cho cậu ở box chat, tớ còn nhắn tin nhắc nhở cậu mà" Vương Đình Đình chắc như đinh đóng cột nói. Vương Đình Đình sẽ không lấy loại chuyện này ra để nói đùa. Lý Kiều phản ứng kịp, lấy điện thoại di động mở box chat ra, xác thực là không có ghi lại ảnh chụp, ngay cả tin nhắn cũng không có.

"Y, thật không có, thật kì quái a. Tớ rõ ràng gửi cho cậu buổi tối thứ 6, tớ tuyệt đối không nhớ lầm, điện thoại tớ còn ghi lại ngày gửi đây này" Vương Đình Đình cầm điện thoại thì thảo nói nhỏ.

Buổi tối ngày thứ sáu giống như một sợi dây rạch ra nghi hoặc của Lý Kiều, Buổi tối thứ sáu cô ở cùng Lý Thiên Hạo cả đêm, mình trước khi đi ngủ không thấy được tin, nhưng Lý Văn Hạo có cơ hội nhìn thấy, điện thoại cô đặt ở cái bàn thấp bên giường.

Lại nhớ lại ngày hôm qua Trình Tuyết ở nhà, Lý Thiên Hạo lại hành động lớn mật như trước. Lý Kiều hoàn toàn xác định hẳn nhất định biết chuyện này.

Tin nhắn lại chính là Lý Thiên Hạo xóa bỏ, người đàn ông này cũng không nghĩ để cho nàng biết chuyện này. Trong lòng Lý Kiều chua ngọt lẫn lộn, Lý Thiên Hạo đối với nàng bảo vệ là ngọt, Trình Tuyết phản bội khiến cho nàng không khỏi đau lòng thay hán.

Trình Tuyết cho đến nay bên ngoài biểu hiện yêu Lý Thiên Hạo, cùng với việc lần này biểu hiện chênh lệch làm Lý Kiều cảm thấy mười phần khó chịu.

Nếu như cô không có ở cùng với Lý thiên Hạo, cái nhà này cũng sẽ mất đi. Có lẽ Lý Kiều mượn sự việc lần này làm biến mất đi điểm hồ thẹn cuối cùng trong nội tâm, có lẽ tình yêu vốn là ích kỉ.

Tâm trạng khó chịu qua đi, Lý Kiều thở dài một hơi, Nhưng nghĩ đến Lý Thiên Hạo, ý nghĩ trong đầu lại tràn ngập yên tâm, khẽ thở dài một hơi, Lý Kiều nhẹ giọng nói:" Đình Đình, giúp tớ kiểm lí do xin nghỉ đi, bây giờ tớ phải về nhà."

"Hả? Àch...Vậy nhớ chú ý thân thể, đừng quá kích động, dù sao đây cũng là chuyện của người lớn" Vương Đình Đình an ủi, lấy lại điện thoại, lo lắng nhìn Lý Kiều.

"Hừm, có việc gì mình sẽ gọi điện cho cậu" Nói xong Lý Kiều cầm lấy túi sách vừa mới buông xuống, bước nhanh rời khỏi phòng học. May là còn chưa đến giờ vào lớp, thời gian Lý Kiều bước vào phòng học mới có mười mấy phút mà tâm tình Lý Kiều đã nhấp nhô đến vài lần.

Nhanh chóng sau cơn mưa trời lại sáng, Lý Kiều trong lòng không giống với vẻ mặt bên ngoài bình tĩnh. Mãi cho đến khi nàng đi ra khỏi vườn trường, lên xe taxi, đi tới trước cửa công ty Lý hạo Thiên, bỗng thoáng bình phục lại.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: (H)

Trước mắt là một tòa cao ốc cao chót vót, ngoại trừ khi còn bé đã tới vài lần, Lý Kiều đã rất lâu rồi chưa tới công ty của Lý thiên Hạo. Trước kia Là Lý Thiên Hạo không đề cập tới, Trình Tuyết cũng không muốn nàng quấy rối baba.

Bây giờ nàng đứng ở dưới tầng, trực tiếp đối diện với thực lực của Lý Thiên Hạo, nội tâm nàng chấn động không thôi. Lý Thiên Hạo so với nàng suy nghĩ còn lợi hại hơn.

Lý Kiều hôm nay mặc áo lông màu đen, phía dưới là chiếc váy lông cừu Scotland màu đỏ, phối hợp với một đôi giày da cừu, trẻ tuổi xinh đẹp mà không mất đi phong thái học sinh tri thức. Nhưng lúc này so với tây trang cùng giày da OL khắp nơi trong đại sảnh công ty lại vô cùng đột ngột.

Mấy nữ nhân viên ở bàn lễ tân đã sớm chú ý tới Lý Kiều, hết cách rồi, Lý Kiều ngoại trừ bộ quần áo học sinh đáng chú ý thì dung mạo xinh đẹp mềm mại của nàng lại càng thêm nổi bật

Hơn nữa nữ nhân luôn dễ dàng chú ý tới những người con gái xinh đẹp, huống hồ Lý Kiều so với các nàng còn đẹp hơn.

Lý Kiều đi vào trong đại sảnh, sau khi nhìn xung quanh liền đi tới bàn lễ tân.

"Xin hỏi, chị có thể giúp gì cho em?" Nữ nhân viên lễ tân nở nụ cười chuyên nghiệp nói.

"Em muốn tìm tổng tài của các chị, Lý Thiên Hạo" Lý Kiều không muốn gọi Lý Thiên Hạo là baba. Nữ nhân viên lễ tân vừa nghe thấy tên tổng tài, ánh mắt âm thầm tìm tòi nghiên cứu Lý Kiều.

Nàng một mặc quần áo học sinh không giống như là khách hàng hay lui tới, trong lòng thầm nghĩ Lý Kiều sẽ không phải là nữ nhân đến câu dẫn Lý Thiên Hạo đi, chắc chắn, bây giờ ngay cả học sinh cũng đều muốn cùng các nàng cướp cơ hội.

"Xin hỏi có hẹn trước không?" Nữ nhân viên lễ tân hỏi.

"Ây.....Không có" Lúc này Lý Kiều mới nghĩ đến làm gì có công ty nào dễ vào, vội vã đến đây, nàng cũng quên mất nói với Lý Thiên Hạo một tiếng. Sờ túi sách định lấy điện thoại ra gọi cho Lý Thiên Hạo.

Nữ nhân viên lễ tân đối diện còn nói: "Xin em hẹn trước rồi trở lại đi....., Thật là làm như công ty chúng tôi mèo chó đều có thể thấy tổng tài a" Nửa câu sau cô ta còn cố ý nói chậm lại một chút nhưng cũng đủ để Lý Kiều nghe rõ ràng.

Lý Kiều không khỏi nhũn mày, khuôn mặt hiện lên chút hờn giận, lễ tân ở công ty nhà mình không chuyên nghiệp thật sự là mất mặt, hơn nữa đừng tưởng rằng nàng không nhìn ra tia đồ kị trong mắt họ.

Nữ nhân viên lễ tân vừa nhìn thấy Lý Kiều đáng vẻ kiều diễm như đóa hoa liền đồ kị không ngớt, biểu tình càng thêm khinh miệt.

Lý Kiều thấy vậy mím môi không nói. Nàng chưa từng gặp qua tình huống này, nhưng sự giáo dục tốt đẹp làm nàng khinh thường phải lên tiếng khiển trách đối phương.

Chỉ thấy Lý Kiều lấy điện thoại di động ra, ở trước mặt nhân viên lễ tân bấm số điện thoại.

Lúc này ở phòng họp tầng 98, bởi vì một hạng mục dự tính không quá khả quan lắm, thậm chí vượt ra khỏi kì hạn kế hoạch, một đám quản lí cấp cao mặt đầy mồ hôi lạnh trước áp suất không khí lạnh lẽo như mặt hồ đóng băng của tổng tài.

Lý Thiên Hạo khi tức giận sẽ không nóng nảy lên tiếng, khuôn mặt tuấn tú tỏa ra khí lạnh lẽo, toà không khí lạnh ra chung quanh đủ làm bọn hắn kinh hồn lạc phách.

Mọi người ở đây đều sắp không chịu đựng nổi không khí trầm mặc như lắng trì thì bỗng nhiên trên mặt bàn bộ mẫu giới hạn VERTU rung lên.

Lý Thiên Hạo cầm điện thoại nhìn thoáng qua, bắn ra tia ánh mắt lạnh lùng nhìn quanh mọi người, trầm thấp nói: "Hội nghị hôm nay đến đây thôi, cho các người một ngày."

Tiêu sái đứng dậy đi ra khỏi phòng họp, mọi người đều nhất thời thờ phào nhẹ nhõm. Lý Thiên Hạo nhận điện thoại, cả người khí thế băng lãnh sắc bén này giờ lại ôn nhu ấm áp giống như mùa xuân vậy: "Cục cưng, sao thế?"

Lý Văn Hạo mềm giọng nói, nếu như nhân viên công ty mà nghe được giọng nói của hắn tại thời khắc này nhất định sẽ ngạc nhiên mà kinh rơi đầy đất. Đây thực sự là tổng tài băng lãnh của bọn họ à?

Nghe được Lý Kiều nói, Lý Thiên Hạo yên lặng, luồng hơi ấm áp quanh thân tựa như giảm đi vài độ, liên lụy tới Hà thư kí bên cạnh rung mình một cái, Hà thư kí ngẩng đầu nghi ngờ nhìn lỗ thông hơi, bên kia Lý Thiên Hạo đã nhanh chân đi tới thang máy chuyên dụng, xuống tầng.

Lý Kiều không hề nghĩ tới sẽ bị đối xử như vậy ở công ty Lý Thiên Hạo, nữ nhân viên lễ tân trước mặt này thật là quá phận.

Cô ta thấy Lý Kiều không rời đi, cho là nàng dự định chết cũng không đi, đang định ngấm ngấm hạ người nói với Lý Kiều chút lời khó nghe, mấy người xung quanh toàn bộ bịt tai không nghe giả vờ người không có làm sao mà ngồi hóng chuyện.

Đáng tiếc Lý Kiều vốn không có hứng thú với cãi nhau, huống chi nàng đang ở chính công ty nhà mình, không sợ mình sẽ ủy khuất.

Nữ nhân viên lễ tân nói một tràng dài cũng không thấy Lý Kiều phản bác, chỉ đứng ôm ngực, khoe miệng khẽ nhếch, toát ra một cổ thần bí lãnh ý.

Nhất thời khiến nữ nhân viên lễ tân kinh sợ, nàng ta vô ý thức dừng lại, phục hồi lại tinh thần, đến mức càng thêm bốc hỏa, nàng ta đường đường là chủ nhiệm bộ lễ tân lại bị một tiểu nữ sinh dọa đến kinh sợ, thật là đáng chê cười.

Cô ta hướng bảo an vẫy vẫy tay, hát cao đầu lên với Lý Kiều mỉm cười đắc ý, đôi môi tô son đỏ rực há miệng to giống như cái chậu máu điều vô giường oai.

Lý Kiều nhìn nhân viên lễ tân làm về ta đây, thực sự là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà.

Đôi mắt quét xa xa thấy Lý Thiên Hạo vừa mới bước ra từ thang máy chuyên dụng, đang đi tới, càng không cần nàng tự động thủ.

Lý Thiên Hạo đi tới, Nữ nhân viên lễ tân đưa lưng về phía này nên không nhìn thấy Lý Thiên Hạo, thêm nữa cô ta cất tiếng bén nhọn chói tai phân bổ, cho nên câu nói gọi nhân viên bảo an đánh đuổi Lý Kiều nghèo kiệt xác hủ lậu quấy rầy nhân viên đều rơi vào trong tai của hắn.

Bảo bối của chính mình ở công ty nhà mình bị đuổi, chỉ là nghe thôi cũng có thể dấy lên lửa giận của hắn.

Nhân viên bảo an chưa đi tới, Lý Thiên Hạo đi tới trước, thân hình cao to anh tuấn nếu không phải tản ra khí lạnh âm u thì tất nhiên sẽ làm mê đảo một đám lớn nữ nhân trong đại sảnh, vậy mà hiện tại có thể hù dọa một đám lớn nữ nhân, đương nhiên nhân viên lễ tân hoa dung thất sắc là người đầu tiên.

"Tổng...Tổng tài?" Cô ta hai hàm răng run cầm cập, cúi đầu tránh đi ánh hung ác nham hiểm của Lý Thiên Hạo.

Lý Thiên Hạo liếc nữ nhân viên một cái, lạnh lùng nói:" Cô bị sa thải"

Lập tức kéo tay Lý Kiều đi tới thang máy chuyên dụng.

Trong thang máy, Lý Thiên Hạo đem Lý Kiều ôm vào trong ngực hoàn toàn không còn khí thế cứng rắn lạnh lẽo ban nãy, cười nhạt, khuôn mặt tuấn tú nhìn Lý Kiều đến xuất thần:"Kiều Kiều không phải đến trường sao?" Lý Kiều dễ dàng nhận thấy lòng hân giọng nói tràn đầy ôn nhu.

Một lúc lâu sau, Lý Kiều lấy lại tinh thần, cau mũi một cái, biểu thị sự kháng nghị Lý Thiên Hạo dùng mĩ nam kế. Lúc trước bị nhân viên lễ tân quấy nhiễu nàng quên mất đến tìm hân vì chuyện của Trình Tuyết.

"....."

Nhưng nhìn Lý Thiên Hạo cười trước mắt, lời đến khóe miệng rồi cuộc không nói nên lời, chuyện này ảnh hưởng lớn đến tự ái của nam nhân, nàng nói ra sẽ không làm tổn thương đến hân chứ?

Đang lúc Lý Kiều do dự, Lý Thiên Hạo ôm nàng ra khỏi thang máy, thậm chí phòng làm việc nàng cũng không phản ứng kịp.

Phòng làm việc cả tổng tài ở tầng 38, một nửa diện tích trừ bỏ có phòng tiếp khách, sô pha ở khu ngoài còn lại chưa một gian phòng nghỉ, lắp đặt thiết bị theo phong cách hào phóng ôn trọng Châu Âu cổ điển, một bên mặt tường là giá sách gỗ ngay ngắn còn một mặt là bức tường thủy tinh, có thể nhìn thấy toàn bộ quang cảnh bên ngoài.

Lý Thiên Hạo ôm Lý Kiều ngồi lên ghế làm việc, người đàn ông này lại bắt đầu có tâm cơ gì đây. Cố ý tránh đi nhưng Lý Kiều tránh cũng không có chỗ tránh chỉ có thể ngồi lên đùi của hân.

Lý Kiều hồn dỗi xoay thất lưng kháng nghị, sô pha lớn như vậy mà hân kéo nàng ngồi ở đây,đừng tưởng rằng nàng không biết ý đồ của hân.

Lý Thiên Hạo nhìn nàng thấp giọng cười ra tiếng. Lý Kiều trừng lớn đôi mắt đẹp, cảm thấy hân khi dễ nàng còn cười vui vẻ như vậy, mình phải cho hân chút dạy dỗ mới được.

Đầu óc nàng nóng lên, hai tay ôm chặt lấy cổ Lý Thiên Hạo hướng tới đôi môi mỏng đẹp mắt mà gặm cắn.

Con người Lý Thiên Hạo lập tức biến hóa, miếng ăn đưa đến miệng mà không ăn, thì thật không thể nói nổi.

Một tay đè lấy sau gáy của Lý Kiều, thừa dịp Lý Kiều giật mình khẽ nhếch đôi môi lưỡi mềm mại của hân liền quấn lấy tiến quân thần tốc.

"Ừm...Ừ..." Lại bị khi dễ Lý Kiều không dám tin, trừng mắt nhìn Lý Thiên Hạo, hết lần này đến lần khác nàng không thể phản kháng lại sức lực của hân, kẻ sát lòng ngực cứng rắn to lớn của hân, thậm chí còn cách áo lông của Lý Kiều mà đè ép hai vú của nàng.

Một phen vô lực giãy giụa, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Kiều đỏ ửng, hô hấp bất ổn bị Lý Thiên Hạo điên cuồng liếm mút dưới sự kích thích, thân thể mềm mại mềm nhũn ngồi phịch ở trong lòng Lý Thiên Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tinh Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: (H)

Một lúc lâu sau, Lý Kiều cảm thấy mình sẽ chết vì thiếu không khí thì Lý Thiên Hạo rốt cuộc cũng tha cho cô.

"Đều đã hôn nhiều lần như vậy, sao lại còn không biết cách thở?" Lý Thiên Hạo tựa đầu vào cổ nàng nhẹ giọng nói, bởi vì động tình mà giọng nói hân có hơi khàn khàn dụ hoặc làm cả người Lý Kiều lần thứ hai mềm nhũn.

Lý Kiều khẽ hừ một tiếng, quay đầu không thèm nhìn khuôn mặt đắc ý của hân, cười đẹp như vậy cố tình muốn mê hoặc nàng, thật ghê tởm!

Lý Kiều cuối cùng cũng không địch lại được nam nhân trời sinh kĩ xảo cướp đoạt, lại một lần nữa bị hàng phục.

Lý Thiên Hạo hai tay cũng không hề nhàn rỗi, thành thạo kéo khóa áo lông, hai tay lần mò vào trong nội y của Lý Kiều mà vuốt ve.

Bàn tay to lớn theo sống lưng Lý Kiều di chuyển theo một đường thẳng hướng lên phía trên, ngón tay linh hoạt từng chút một tháo móc khóa cởi ra áo

ngực của Lý Kiều.

Bên trong phòng làm việc tràn đầy không khí ấm áp, sẽ không khiến cho Lý Kiều bị cảm lạnh.

Thế nhưng Lý Kiều lại cả kinh, hơi thở đầy tính xâm lược của hắn không khỏi làm cho lòng nàng run run.

Sau đó lại nhớ ra đây là phòng làm việc, có thể sẽ có người đến, khuôn mặt nhỏ nhắn nhú lại cự tuyệt Lý Thiên Hạo tiếp tục hôn môi.

"Không cần.....Baba..... đây là phòng làm việc đấy!" Lý Kiều vội vàng nói.

Lý Thiên Hạo cởi áo lông của nàng xuống, khăn quàng cổ của nàng từ lúc vào cửa đã cởi xuống để một bên, đem áo lông đặt ở trên mặt bàn: "Đã khóa cửa."

Lý Thiên Hạo mỉm cười nói lộ ra hàm ý giao hoạt, đáng vẻ tươi cười hết sức chói mắt. Lý Kiều mặt càng đỏ hơn, bị tên sắc lang này làm cho tức giận.

Hắn cũng không để ý tiểu nữ nhân làm ra tính tình trẻ con, găm cắn lên đầu vú, áo lót đã bị cởi, chỉ cách một lớp áo lông mà cắn mút viên hạt đậu nhỏ.

Lý Kiều ngửa đầu thờ dốt, lộ ra cái cổ thon dài trắng ngần, ở sâu trong bụng dưới lại dấy lên một cỗ lửa nóng quen thuộc.

Bị Lý Thiên Hạo nhiều lần dạy dỗ, đối với chuyện làm tình nàng cũng không xa lạ gì, thẳng tay ôm lấy cổ Lý Thiên Hạo, thẳng lưng dán chặt vào người hắn.

Áo của nàng là áo cổ thấp chữ V, lúc này cổ áo đã bị hắn kéo xuống, lộ ra cặp vú mềm mại, bầu ngực rất tròn, tạo thành một đường rãnh thật sâu, ngay lập tức hấp dẫn ánh mắt của Lý thiên Hạo.

Tựa như bị bỏ đói mấy ngày, hốc mắt phát hỏa, một ngum liền ngậm mút lấy vú bên phải của Lý Kiều.

"A...." Lý Kiều hơi mở mắt nhìn Lý Thiên Hạo giống như trẻ con mà hút sữa trong vú mình, không khỏi rên rỉ ra tiếng.

Huyết nhỏ chảy ra mặt dịch ướt đầm quần lót nhỏ, cách lớp quần lót mỏng manh đè chặt vào dương vật cương cứng của hắn.

Lý Thiên Hạo cảm thấy một trận sáng khoái, vùi đầu vào vú của Lý Kiều, không thể tự kiềm chế, bàn tay to thon dài di chuyển xuống dưới đây ra vấy của Lý Kiều, đưa bàn tay vào trong bốp chát lấy móng thịt vụn phân có lẫn, ngón tay hắn khe khẽ ở đáy quần lót chọc chọc khiêu khích, hương thụ huyết nhỏ ướt át của Lý Kiều

Lý Kiều ban đầu giãy dụa nhưng dần dần cũng dần ý hòa theo ngón tay của Lý Thiên Hạo, hoa nguyệt ngửa ngáy rất cần được an ủi.

Trải qua nhiều lần dạy dỗ, Lý Kiều đã hoàn toàn tiếp nhận Lý Thiên Hạo, không còn như lần đầu thân mật đầy ngượng ngùng, còn đối với Lý Thiên Hạo cũng dần dần buông ra dục vọng của mình.

Lý Thiên Hạo đột nhiên đưa tay ra, nắm lấy eo thon nhỏ của Lý Kiều, nâng lưng của nàng lên đem nàng đặt lên trên mặt bàn có áo lông.

Nàng quần áo đã cởi một nửa, lộ ra xương quai xanh lồi lõm tinh xảo, cùng với bầu ngực lớn trắng nõn nổi bật trên bàn công tác màu đen.

Nữ nhân bị tình dục xâm chiếm, duỗi đôi mắt phong tình xinh đẹp nhìn Lý Thiên Hạo, đôi môi anh đào hồng nhuận khẽ nhếch lên thờ nhẹ. Cảnh tượng này giống như đang ở trên bàn rượu thịnh yến thương thức mỹ vị.

Hô hấp Lý thiên Hạo cứng lại, dương vật dưới bụng càng thêm căng cứng phồng lớn một lòng, lửa nóng kêu gào giải thoát.

Tháo thắt lưng, kéo quần xuống, liền lộ rõ dương vật đang nhô lên căng phồng trong quần lót như một hòn núi nhỏ.

Ánh mắt Lý Kiều vừa vặn nhìn thấy không khỏi cắn răng, thờ nhẹ, dù đã chạm quá rất nhiều lần, nhưng đối với hắn nàng vẫn còn mơ hồ sợ hãi, vừa thương lại vừa sợ.

Lý Thiên Hạo đặc ý nhìn phản ứng của con gái, cực kì thỏa mãn tính tự hào của nam nhân.

Cởi xuống quần lót của Lý Kiều, bàn tay to lớn thoáng dùng sức để tách ra hai bắp đùi trắng nõn của cô, vịn tại mặt bàn, lộ ra hoa môi đang ngượng ngùng sợ hãi, cánh hoa mềm mại phấn hồng hoàn mỹ.

Lý Thiên Hạo móc dương vật của bản thân ra, đầu quy nặng nề đụng phải hoa tâm một cái, thỏa mãn nghe được tiếng kinh hô của Lý Kiều. "Bảo bối! Thích không?..." Hắn xấu xa nói.

"Hừ...Không thích" Không muốn làm cho hắn đắc ý, Lý Kiều quay đầu hừ nhẹ.

"Thật sao? Nói dối muốn bị trừng phạt hả." Hắn tiếp tục ôn nhu mê hoặc. Lý Thiên Hạo cúi đầu là có thể nhìn thấy hoa huyết hút hắn thật chặt kia, cười thầm Lý Kiều tính tình trẻ con.

Lý Kiều không để ý đến khiêu khích của Lý Thiên Hạo, một bên cắn răng âm thầm hận bản thân mình đối với mị lực của hắn không có cách nào chống

cực lại được, cảm thấy phản ứng của mình hết sức khó xử.

Kéo ngón tay của Lý Kiều ra, nửa người trên của Lý Thiên Hạo đều đặt trên người Lý Kiều, cứng rắn cùng mềm mại tiếp xúc không có khoảng cách, truyền tới lửa nóng, hân hòa lẫn nhẹ giọng than thở: "Thực sự không vui sao?"

Dương vật cực đại chứa đầy năng lượng của hắn theo lời nói của hắn chuyển bị đâm vào hoa tâm Lý Kiều, đầu quy thậm chí tìm được lối vào căng mịn, ở miệng huyết chậm rãi ma sát.

Tiểu huyết thỏa mãn tràn đầy bất chợt có cảm giác hư không, Lý Kiều khó chịu xoay thắt lưng kháng nghị, "Đáng ghét...." Đôi mắt đẹp trừng Lý Thiên Hạo

"Có yêu ba hay không hả?" Hắn ha hả cười nói

"Ừm...Yêu..." Nàng nói nhỏ như muỗi vậy.

"Yêu người nào?" Còn thật cứng rắn chống đỡ ở bên ngoài hoa nguyệt.

"Yêu....Yêu ba a....." Nàng thân thể càng mềm hơn.

"Kia ta là ai?...." Hô hấp hắn có đôi chút bất ổn.

"Ừm...Người là ba ba.....Cho con...." Nàng lấy tay sờ xoạc lồng ngực trần cườm trắng của hắn.

"Ngoan."Hắn vừa dứt lời ngời dậy, cái mông liền co rút lại, dương vật đang chống đỡ bên ngoài hoa nguyệt đang cố gắng mở ra tầng tầng lớp lớp thịt môi, đâm thật sâu vào huyết đạo ở sâu bên trong.

Hai người cùng rên lên cảm thán một tiếng. Chỗ giao hợp phát ra âm thanh va chạm của hai thân thể nóng rực.

"Oh, Cục cưng....con thật đẹp..." Dương vật bên dưới của Lý Thiên Hạo sung sướng đang hết sức hưởng thụ, tiểu huyết nhỏ của con gái hắn dù đã trải qua nhiều lần quan hệ nhưng mỗi lần tiến vào đều căng chặt như xử nữ vậy, bên trong hoa huyết tựa như có vô số cái miệng nhỏ đang hút chặt lấy dương vật hắn, hoa tâm ở chỗ sâu nhất tỏa ra hương vị ngọt ngào, mật dịch chảy qua quy đầu hắn thật sáng khoải, hắn chẳng bao giờ có thể cảm thụ được sự sung sướng ấy ở nơi khác.

Hô hấp của Lý Kiều cũng bất ổn, hoa huyết bị nhồi đầy, khó chịu sau con đái, cảm giác ngứa ngáy đang dần bùng lên, đầu lông mày mị hoặc mà nhìn Lý Thiên Hạo câu hoan nói:"...Ừ...Ba ba, ba ba... Người mẫu chuyển động chuyển động...."

Lý Thiên Hạo thuận theo yêu cầu của nữ nhân, nắm lấy eo nhỏ của Lý Kiều, dùng sức ở thắt lưng, dương vật thô to ra sức húc mạnh ở trong tiểu huyết, mỗi một lần càng thêm mãnh liệt đánh vào hoa tâm đâm đến tận tử cung.

Hai mép hoa môi của con gái cũng theo sự ra vào của hắn mà mút chặt lấy côn thịt, gây cho Lý Kiều vui vẻ cực lớn.

"Giỏi quá...Bên trong cục cưng thật chặt...Mau hút ba xuất tinh đi..a" Lý Văn Hạo thờ dõc nói, bàn tay to xoa bóp mông thịt, đem hai chân của nàng tách ra, hai người càng *** mãnh liệt hơn.

Lý Kiều toát ra mồ hôi, sợi tóc xoắn xếch ẩm ướt che đi nửa khuôn mặt, môi đỏ mọng dính mấy sợi tóc càng thêm vẻ hồng nhuận bắt mắt, càng ra sức rên rỉ dâm dăng: "A....Baba.....Đau....."

Đầu vú Kiều Kiều đột nhiên bị hắn dùng sức bấm một cái, nhũ thịt nhạy cảm truyền đến cảm giác kích thích cùng đau đớn, Lý Kiều không khỏi rên rỉ cầu xin tha thứ.

Trên dưới cơ thể đều đồng thời chịu đựng kích thích to lớn, da thịt toàn thân Lý Kiều lộ ra màu sắc phấn hồng, tình cảm mãnh liệt, lí chí của nàng dần phân tán, không còn rụt rè, buông thả bản thân mình chịu đựng nam nhân chiếm đoạt.

Lý Thiên Hạo cũng là không thể khống chế được ở trong mật huyết mềm mại của con gái co rúm, ở trên bàn làm việc *** con gái mình quả thật là vô cùng kích thích, dục vọng so với bình thường càng không khống chế được.

"Tiểu yêu tinh...Người nào đang thao con?" Hắn ngậm chặt quầng vú, càn rỡ nói.

"Ừm....A.....Ừ..." Lý Kiều rên rỉ bị Lý Thiên Hạo làm cho gián đoạn, nghe được hắn đùa giỡn, vô ý thức phối hợp nói:" Ba ba....Là ba, ba.....A....Thao con..."

Côn thịt vừa to vừa sung sướng đang ra sức mài lấy huyết nhỏ của nàng, Lý Kiều chỉ có thể không ngừng chìm nổi trong sắc dục.

Bàn chân của nàng vịn tại mép bàn đã cực kỳ yếu đuối, Lý Thiên Hạo rút ra côn thịt vẫn cương cứng đứng vững như cũ, đem Lý Kiều trở mình, hướng nàng ghé vào mặt bàn, một chân chống xuống đất, một chân bị tách ra đặt ở trên bàn, đem cặp mông mật đào đầy đặn đối diện với hắn.

Hắn lần thứ hai đem mông thịt tách ra, lộ ra dâm huyết càng thêm dâm mị, đỡ lấy dương vật của chính mình hướng theo dâm dịch động tình của con gái mà đâm vào.

Cái tư thế nào tựa hồ khiến cho hai người càng thêm kích thích đến một cấp độ mới, Lý Thiên Hạo nhịn không được rên rỉ thành tiếng, tiểu huyết càng thêm kẹp chặt lấy dương vật to lớn cực đại.

Lý Kiều liên tục rên rỉ: "A....Thật lớn....Ừ...".

Lý Thiên Hạo đánh vào mông Lý Kiều, âm thanh "Ba ba ba" rung động lòng người.

"Bảo bối....Con quá tuyệt vời...." Lý Thiên Hạo một tay đỡ bụng dưới Lý Kiều, một bàn tay lớn bao bọc lấy đầu ngực mà điên cuồng xoa nắn, ngực nàng tràn đầy tay hân mềm mại như bạch ngọc, xúc cảm gây cho hắn tuyệt vời không thua kém gì bên trong mật huyết ấm áp lây lợi kia.

Lý Kiều nửa chống thân trên, phía dưới đang bị Lý Thiên Hạo đâm loạn, nhìn vú của mình trong tay hắn không ngừng bị bóp đến biến dạng, viên đầu đỏ ở trong bàn tay to mà sát, càng khiến nàng thêm động sắc dục.

"Ba ba thật là giỏi.....Thật to....A...Cố sức...." Không biết có phải vì Trình Tuyết ngoại tình hay không dường như Lý Kiều đã bỏ xuống được cổ kị trong lòng, nàng lúc này đối với Lý Thiên Hạo là hoàn toàn tiếp nhận, ngay cả những từ ngữ trước kia kiên trì không nói cũng đơn giản hô lên.

Lý Kiều chủ động mê mẩn kiều mông hòa đón dương vật thô cứng khiến Lý Thiên Hạo hết sức hài lòng.

Không biết qua bao lâu, hắn mới phun trào tinh hoa, ôm con gái đã ngất đi tiến vào phòng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Hai người ở trong phòng tắm dọn dẹp qua loa một lần sau đó Lý Thiên Hạo ôm lấy Lý Kiều lên trên giường lớn trong phòng nghỉ để nghỉ ngơi.

Lý Kiều mệt muốn chết rồi, vừa dính vào giường đầu nhỏ liền ngây ngất, cơ thể mềm mại rất nhanh liền đi vào giấc ngủ.

Lý Thiên Hạo thông qua điện thoại chỉ huy thư kí ở bên ngoài thay đổi lịch trình, ôm lấy thân thể trần truồng của Lý Kiều cùng nhau nghỉ ngơi.

Đảo mất một cái đã đến buổi chiều, Lý Kiều thoáng nhớ lại, mở to đôi mắt phong tình chuyển động.

Ở thời điểm nàng tỉnh dậy Lý Thiên Hạo cũng mở mắt, liếc mắt nhìn thấy bộ dạng xinh đẹp phong tình của Lý Kiều liền cảm thấy hô hấp của mình bắt đầu bất ổn.

"Tiểu yêu tinh...". Lý Thiên Hạo cắn răng hừ nhẹ, ôm lấy Lý Kiều. Thân thể lồi lõm của nữ nhân cùng thân thể vững chắc của nam nhân hòa vào nhau, xúc cảm thật hoàn mỹ.

Tiểu Thiên Hạo đã khẽ ngóc đầu dậy, có dấu hiệu tỉnh lại.

Lý Kiều cũng không cự tuyệt, nhu thuận theo hắn, ánh mắt quẩn rũ ngẩng đầu đối mặt với Lý Thiên Hạo, cắn môi nói: "Ba ba thích tiểu yêu tinh sao...."

Lý Thiên Hạo kinh hi đón nhận câu nói đùa, rất là hưởng thụ, giờ cao dương vật đã ngóc đầu lên sẵn sàng chiến đấu.

Sau đó lại trải qua trận mây mưa lần thứ hai, Lý Thiên Hạo mang theo Lý Kiều rời công ty. Thời gian bữa trưa đã trôi qua, hắn cảm thấy đau lòng cho con gái.

Chân Lý Kiều đã có chút nhũn ra, mãi cho đến bãi đậu xe đều phải dựa vào người Lý thiên Hạo để di chuyển, đến khi hai người rời đi cũng không có phát hiện ra ánh mắt ở phía xa xa kia tràn ngập phẫn hận. Ánh mắt kia chính là của Trình Tuyết.

Bởi vì Lý Kiều báo bệnh giả, trường học lại rất quan tâm đến sức khỏe của lớp học sinh sắp tốt nghiệp, hơn nữa hành thích Lý Kiều lại không tệ, cho nên lúc xế chiều, giáo viên chủ nhiệm lớp Lý Kiều rất quan tâm cô liền gọi điện thoại đến nhà cô an ủi cùng hỏi thăm.

Trình Tuyết nghe vậy rất bối rối, nói Lý Kiều xin nghỉ bệnh, đừng nói lúc ra khỏi cửa tinh thần của nàng rất bình thường mà cho đến bây giờ Lý Kiều cũng không có về nhà.

Trình Tuyết ngay lúc đó liền suy nghĩ, ngày hôm qua Lý Kiều cùng Lý Thiên Hạo có gì đó bất thường lại hiện lên trong đầu.

Ý niệm xuất hiện trong đầu, tâm trạng của nàng hơi hồi hộp một chút, biết rõ như vậy là cực sai lầm, thế nhưng hết lần này đến lần khác nàng không thể ngừng hoài nghi.

Suy nghĩ một lúc lâu, nếu như Lý Kiều không có trở về nhà vậy thì nàng chỉ có thể ở công ty đây. Cái khả năng này cũng là rất lớn a.

Trình Tuyết lập tức lái xe đến công ty, dừng ở dưới nhà xe, còn chưa có xuống xe, liền nhìn thấy con gái mình kéo chồng mình xuất hiện. Hai người kia thân mật tựa như đôi tình nhân đang yêu nhau cuồng nhiệt vậy.

Chân tướng rành rành ở trước mắt, Trình Tuyết còn có cái gì không rõ.

Không dám tin, đến khiếp sợ rồi phần hận, Trình Tuyết cảm giác rằng trái tim nàng bị đôi trai gái này hung hăng đè ép.

Dù có bị móng tay đã cắt sửa đẹp để đâm vào trong máu thịt chảy máu cũng không không thể xua đi nỗi đau đớn vạn phần trong lòng nàng lúc này.

Hóa ra con gái của mình lại chính là con hồ ly tinh kia, hóa ra trong thu phòng kia chuyện đôi khăn tay kia là như vậy, hóa ra tối hôm qua bọn họ không thích hợp là bởi vì như vậy.

Hóa ra chồng mình không thương mình, dĩ nhiên là bởi vì con gái.

Trình tuyết vô ý thức đã quên mất thực ra trong hơn mười năm hôn nhân cho đến giờ, Lý thiên Hạo vẫn luôn không có yêu nàng.

Lòng tràn đầy oán giận, tất cả đều hướng về Lý Kiều.

Đúng, tất cả là tại Lý Kiều câu dẫn chồng mình trước đây mà. Cũng bởi vì nàng cố ý quên con gái, cũng bởi vì...

Lý Kiều đời này là yêu tình đến đòi nợ nàng!

Tức giận, Trình Tuyết vẫn giống như trước giúp nam nhân kiếm có, nàng thầm nghĩ phải làm mọi cách để văn hồi chồng, dù cho con hồ ly tinh kia là con gái mình.

Cẩn thận từng li từng tí một bám theo xe Lý Thiên Hạo, suốt cả đường theo dõi mãi cho đến Mãn Giang Lâu- quán thức ăn nổi danh trong trung tâm thành phố.

Lần thứ hai nhìn hai người thân mật dặt tay nhau đi vào trong lầu, máu trong cơ thể tựa hồ như rút xuống không độ vậy, hai tay run run Trình Tuyết mở túi sách đặt ở ghế bên cạnh lấy điện thoại gọi cho Tiểu Vũ.

Lúc này, Trình Tuyết là phiền não, oán hận, đau lòng, đủ loại tâm tình phức tạp, nhu cầu cấp bách là tìm một ai đó cho nàng phát tiết, mà người nàng thân cận, Tiểu Vũ chính là lựa chọn đầu tiên.

Vẫn là quán rượu cũ, Tiểu Vũ bỏ công tác chạy tới quán rượu, vừa tiến vào trong phòng đã bị Trình Tuyết ôm chặt lấy. Trình Tuyết vậy mà còn khóc ra tiếng.

Hắn làm bộ đau lòng nghi ngờ nói:" Có chuyện gì xảy ra vậy, Trình Tỷ, Chị....."

Trình Tuyết không nói lời nào, ôm chặt hông cường tráng của hắn, qua một lúc lâu, mới thu lại tâm tình.

Tiểu Vũ ôn nhu nâng cằm của nàng lên, thay nàng lau nước mắt, rồi lại tiếp tục an ủi nói:"Không có việc gì, không có việc gì, có tôi ở đây."

Ở cái tuổi này nữ nhân thích nhất không phải là tình nhân trên giường nhiệt tình cùng ôn nhu hay sao.

Tiểu Vũ đã không còn là tiểu nam sinh ngây ngô lúc ban đầu kia.

Tối thiểu hắn hiểu được, ở trong xã hội này làm thế nào để có cơ hội càng trèo lên cao, dựa vào nữ nhân thì sợ cái gì, sợ nhất là không có cái gì để dựa vào.

Mà Trình Tuyết chính là náo loạn đời ly hôn, cơ hội của hắn có rất nhiều, cho nên giờ phút này hắn không nhận được cũng phải nhận tính tình xuống an ủi Trình Tuyết.

Tối hôm qua Trình Tuyết ngủ không ngon, đã trở nên kém đi, nước mắt lại tuôn trào, làm cho khuôn mặt nàng hoàn toàn giống dáng vẻ của một nữ nhân đã hơn 40, thực sự không hề đẹp.

Tiểu Vũ nghiêng đầu ra chỗ khác ôm lấy Trình Tuyết. trình Tuyết thu nước mắt nghẹn ngào nói:" Tôi... Tôi ngày hôm qua thấy con hồ ly tinh kia."

Tiếp theo còn nói:" Tôi hoàn toàn không nghĩ ra, hắn lại đối xử với tôi như vậy, chúng tôi dấu sao cũng nhiều năm hôn nhân như vậy.....Ồ."

Nói ra như vậy, tựa như lần thứ hai phá nát trái tim của nàng, Trình Tuyết lại không nhận được lần thứ hai nước nỡ.

Tiểu Vũ đi tới bên giường ngồi xuống, giống như dỗ tiểu cô nương, đem Trình Tuyết kéo ngồi lên đùi mình, lau nước mắt cho nàng ôn nhu nói:"Vây ly hôn đi, tôi không hi vọng thấy chị không hạnh phúc...."

Nâng cằm Trình Tuyết lên, hơi hột chạm nhẹ lên môi nàng một cái rồi lại một cái an ủi nàng. Trình Tuyết dần dần quên mất khóc ôm lấy cổ Tiểu Vũ, chủ

động hôn thật sâu.

Sau buổi com tối, Lý Thiên Hạo vẫn chưa đưa Lý Kiều trở về Lý gia mà đưa nàng đến một căn nhà mới xây.

Lý Kiều thấy ngoài cửa xe là một tiểu khu xa lạ, nghi vấn hỏi: "Đi? Không phải là về nhà sao? Nơi này là....."

Lý Thiên Hạo xuống xe, giúp Lý Kiều mở cửa xe, cầm bàn tay nhỏ bé của nàng, tiến vào tòa cao ốc trong thang máy.

Mãi cho đến tầng chót, đứng đó nói mật mã trước cửa, hân mới nở miệng trả lời câu hỏi của Lý Kiều: "Đây là nhà của chúng ta"

Nhượng mảy anh tuấn voi bót đi mảy phần chừng chặc lại tăng mảy phần sức sống tuổi trẻ, ánh mắt chuyên chú nhìn Lý Kiều không tiếng động tranh công, Lý Kiều buồn cười nhìn biểu tình nũng nịu của Lý Thiên Hạo, lại không thể chống cự lại mị lực của hân, liền cúi đầu.

Lý Thiên Hạo từ phía sau dính sát vào Lý Kiều, hai tay nắm lấy hai bàn tay trắng nõn, ấn mật mã trước cửa

"Ngày chúng ta phát sinh quan hệ lần đầu tiên chính là mật mã"

Nghe vậy, Lý Kiều càng không dám ngẩng đầu. Người đàn ông này bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát sói tính cùng vô sỉ, lườm hân một cái, rồi bước vào cửa trước một bước.

Trang thái bị trong phòng được lắp đặt hài hòa, cũng là phong cách điền viên mà nàng thích, có thể nhìn ra được là do Lý Thiên Hạo tỉ mỉ chuẩn bị

"Con rất thích" Sau cùng Lý Kiều còn thưởng cho Lý Thiên Hạo một cái hôn.

Lý Thiên Hạo giữ chặt lấy hông nàng, cúi đầu dán vào tay Lý Kiều hồ hê: "Chúng ta có thể ở sơ pha, phòng bếp sân thượng đều thử xem

Hạ thân khiêu khích ấn vào bụng dưới Lý Kiều như muốn biểu diễn thực lực.

"Ba...Ba....." Lý Kiều hoàn toàn không ngờ tới hân da mặt dày cùng sắc tâm.

Hai tay nàng bị kiềm chế không thể phản kháng được, khuôn mặt hồng hồng không biết là xấu hổ hay tức giận.

Hân vui vẻ cười to, lại nói: "Mấy ngày này con hãy ở nơi này đi, chờ ba xử lý tốt chuyện của Trình Tuyết"

Lý Kiều biết chắc đó là chuyện ly hôn liền không có dị nghị đáp ứng, cho dù nàng không muốn gặp lại Trình Tuyết.

Chính Trình Tuyết đã phá hủy hình tượng người mẹ trong cô.

Thừa dịp Lý Kiều đi tắm quan phòng ở, Lý Thiên Hạo nhận được điện thoại của thuộc hạ.

Trình Tuyết vẫn cho là mình theo dõi Lý Thiên Hạo không bị bại lộ, nhưng kì thực ở nửa đường, Lý Văn Hạo từ kính phía sau phát hiện ra nàng.

Sau đó liền phát lệnh một vài người theo dõi Trình Tuyết. Quả nhiên Trình Tuyết không làm hân thất vọng, vốn đang theo dõi bọn họ đến Mãn Giang Lâu liền lập tức đến khách sạn gặp tình nhân

Mới vừa rồi thuộc hạ gọi điện tới đã chụp được ảnh thân mật của hai người kia. Lý Thiên Hạo nghĩ, ngày mai kết thúc mọi chuyện đi.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Sáng sớm thứ 3, khí trời ướt lạnh đến xương mù, sắc trời mịt mù, gương mặt Lý Thiên Hạo lạnh lùng tuấn tú, tuy nhiên thư kí Hà đang báo cáo công việc với hân, thấy trên khuôn mặt khôi ngô nhẹ nhàng xuất hiện tâm trạng tốt, nội tâm hân thâm phát run, hân chưa từng thấy tổng tài như vậy, chẳng lẽ là vì cô gái thân bí ngày hôm qua?

Đầu hân chợt nhớ đến hôm nay không phải là ngày hẹn bà chủ đến công ty sao, ách, không nghĩ tới khối băng như tổng tài cũng thích hái hoa đại a.

Hoi ấm quanh thân chợt giảm xuống, thư kí Hà chợt rùng mình một cái, nghi ngờ sao bỗng nhiên lại lạnh như vậy, ngẩng đầu lên nhìn thấy ánh mắt tổng tài đưa tới, cả người hân liền cảm thấy không ổn, quá đáng sợ, hân thế mà lại ở trước mắt khối băng lạnh lẽo mà thất thần.

Hà thư kí không chịu nổi không khí lạnh lùng nghiêm nghị của ông chủ, tại thời điểm hân cảm thấy mình dường như sắp chết thì Lý Thiên Hạo đại xá nói: "Được rồi, hủy toàn bộ lịch trình ngày hôm nay, phu nhân tới thì cứ để nàng trực tiếp đi vào, đi ra ngoài đi."

"Rõ" Hà thư kí lên tiếng trả lời rồi đi ra khỏi phòng làm việc.

Phòng khách Lý Gia.

Thời điểm Trình Tuyết nhận được tin nhắn của Lý Thiên Hạo, nàng đã thay một bộ quần áo ưu nhã chuẩn bị ra khỏi cửa đến công ty tìm Lý Thiên Hạo.

Hôn nhân có nguy cơ tan vỡ, nàng không thể tìm được người nào có thể giúp mình, ngoại trừ tìm Tiểu Vũ nói hết nỗi lòng ai cũng không thể giúp được nàng.

Mẹ chồng nàng chắc chắn sẽ đứng về phía Lý Thiên Hạo, hận không thể ngay lúc tức đuổi nàng ra khỏi cửa.

Cho nên nàng cần dựa vào chính mình để níu kéo Lý thiên Hạo, nàng tin tưởng chắc chắn Lý Thiên Hạo đối với nàng là có tình cảm. Nhưng lại không ngờ được, Lý Thiên Hạo lúc này đang ở công ty mong chờ Trình Tuyết đến gặp mặt.

Nhớ đến hành động Lý Thiên Hạo cùng Lý Kiều hôm qua không về nhà, Trình Tuyết lại nổi lên tâm trạng hốt hoảng.

Nàng không khỏi dừng lại bước chân ra cửa, ngồi trên ghế salon, phân tích ý đồ của hắn.

Cho nên không để ý thời gian đã đến buổi trưa, Trình Tuyết mới hoảng thần nghĩ thông suốt, vô luận Lý Thiên Hạo muốn làm cái gì, nàng vẫn là vợ của hắn, là người vợ được cưới hỏi duy nhất của Lý Thiên Hạo, lại nói đến nếu chuyện này bị bại lộ đối với Lý Thiên Hạo cũng không phải là chuyện tốt, đến cuối cùng bọn họ vẫn có thể trở về như lúc ban đầu.

Trình Tuyết tính tình cực đoan lảng tránh khả năng ly hôn, trải qua ngày hôm qua lại thêm cả một đêm tinh thần căng thẳng, lý trí tựa hồ đang rời xa nàng.

Cổ ý cắn chặt hai má trong trầm tư, lộ ra đáng vẻ tiêu tụy, hai tay Trình Tuyết nắm chặt thành quyền móng tay cắm sâu vào trong da thịt cũng không hề có chút cảm giác đau đớn nào. Trình Tuyết đứng lên cầm túi xách đi ra cửa. Ở đại học nàng đã từng tóm được Lý Thiên Hạo. Nàng không tin, hiện tại nàng sẽ không bắt được hắn.

Coi như hắn đối với nàng lạnh lùng, nàng liền coi như hôn nhân của bọn họ có vết nứt, hơn nữa tình định lại còn là con gái của mình, là người mà nàng thấy thật chán ghét. Cho nên càng không thể để Lý Kiều cướp đi hạnh phúc của mình được!

Đến gần giữa trưa mà vẫn không thấy Trình Tuyết, Lý Thiên Hạo cũng không lo lắng. Tất cả mọi việc đều nằm trong lòng bàn tay hắn.

Trong kế hoạch ngày hôm nay phải giải quyết tất cả mọi chuyện, không ai có thể ngăn cản, huống chi Trình Tuyết chỉ là một nữ nhân ngu xuẩn.

Hơn mười năm vợ chồng, lạnh lùng bỏ đi một người chung gối với mình đủ hiểu hắn là nam nhân như thế nào.

Không thể nghi ngờ, Lý Thiên Hạo bề ngoài là một người tuấn tú nho nhã nhưng bên trong lại ẩn giấu một trái tim cuồng vọng. Chỉ cần hắn muốn không có gì là không thể.

Bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa, Lý Thiên Hạo nhấn tin cho Lý Kiều xong, bỏ điện thoại xuống mới cất giọng nói: "Đi vào".

Thư kí Hà cung kính mời Trình Tuyết vào, rồi ngay lập tức rời khỏi phòng làm việc.

Không khí giữa hai người trở nên ngưng trọng, thư kí Hà liếc nhìn sắc mặt tiêu tụy không hồn giận của tổng tài phu nhân, thầm nghĩ chắc không phải là tổng tài vì hoa đại mà bỏ rơi hoa nhà đi!

Cửa phòng tổng tài tuy dày nhưng không ngăn cản được Hà thư kí hóng nghe chuyện bát quái. Người thua thiệt vẫn là hắn này.

Bên trong cánh cửa, Trình Tuyết thấy Lý Thiên Hạo, khuôn mặt tiêu tụy nhất thời xuất hiện tia sáng hiên thực ngồi trên ghế salon, chủ động vì Lý Thiên Hạo mà rót trà.

"Uống một ngụm trà, nói chuyện một chút đi", đi tới bên cạnh Lý Thiên Hạo, Trình Tuyết sẵn sàng nói.

Lý Thiên Hạo gõ bàn một cái, ý bảo Trình Tuyết để ly xuống, không muốn tự tay tiếp nhận sự ân cần của Trình Tuyết.

Sắc mặt Trình Tuyết cứng đờ, khe khẽ đặt chén trà xuống, ngồi xuống đối diện với Lý Thiên Hạo, thần thái bình tĩnh chờ đợi hắn mở miệng.

"Cô xem một chút đi, không có vấn đề gì thì kí tên." Lý Thiên Hạo gọn gàng dứt khoát lấy ra một phen văn kiện đẩy tới trước mặt Trình Tuyết.

Trình Tuyết vẫn không nhúc nhích, chỉ cúi đầu nhìn, thẳng đến khi nhìn thấy hàng chữ "Đơn xin ly hôn", khuôn mặt bình tĩnh liền xuất hiện vết nứt, thất kinh như vậy, nhất thời hai tròng mắt đỏ ửng.

Trình Tuyết nhất thời bên tai truyền đến âm thanh loảng xoảng tan nát cõi lòng, tâm lý muốn vặn hỏi cả đêm qua trong nháy mắt liền hồng mắt.

"Vì sao vậy?" Trình tuyết nghẹn ngào khó khăn nói, cơ thể hơi phát run nhìn nam nhân đối diện.

Lý Thiên Hạo tựa lưng vào ghế, một tay chống cằm, không trả lời câu hỏi của Trình Tuyết, ngược lại ánh mắt lạnh như băng liếc nhìn nàng. Một ánh mắt như vậy liền khiến ủy khuất phần nộ đã tích tụ thật lâu của Trình Tuyết trong nháy mắt liền bùng nổ.

Từ mấy tháng trước, Lý Thiên Hạo bắt đầu thường xuyên lộ ra ánh mắt lạnh lùng như nhìn người xa lạ, nhất định là bởi vì con yêu tinh Lý Kiều.

Trình Tuyết hung hăng chất vấn nói: "Không phải là bởi vì con tiện nhân Lý Kiều kia hay sao!" Mặt mũi hung tợn phá tan sự tinh xảo trang nhã ban đầu.

Nam nhân đối diện mỉm cười, chỉ là ý cười không tới đáy mắt, nhàn nhạt nhìn Trình Tuyết

"Tôi biết cô sẽ như vậy" giọng điệu hần hĩa mai.

Trình Tuyết còn chưa kịp mở miệng tức giận mắng chửi khi nhìn thấy ánh mắt này liền nuốt trở về, tức giận nghẹn đến đỏ mặt, nước mắt liền trào ra. "Muốn kị, đừng có mơ tưởng."

Trong hiệp nghị đã thập phần dư dả hào phóng đối với Trình Tuyết, Lý Thiên Hạo cũng không muốn dài dòng dây dưa, Lý Kiều còn đang ở nhà đợi hần về.

Trình Tuyết ngạc nhiên trừng mắt nhìn sang, không thể tin tưởng chồng mình lại máu lạnh đến như thế.

Hơn nữa.....

Bằng cái gì! Cho dù ly hôn Trình Tuyết nàng cũng phải được một nửa tài sản, mà không phải chỉ có tiền và phòng ở như trong hiệp nghị này.

Khi đó kết hôn luật pháp còn chưa lưu hành hiệp nghị phân chia tài sản trước khi cưới, nàng đáng lẽ ra nên không ngừng đòi hiệp nghị như vậy sớm từ trước. Trình Tuyết ngoài mặt không nói ra nhưng toàn bộ tâm tư cùng phần hận tồn bộ đều hiện ra trên mặt.

Lý Thiên Hạo thân nhiên rút từ ngăn kéo bên trái ra một phần văn kiện, trực tiếp ném lên trên bàn. Độ mạnh yếu vừa vặn trực tiếp dừng ở trước mắt Trình Tuyết. Bên trong là ảnh chụp theo dõi cũng nhẹ nhàng rơi ra mấy tờ.

Trình Tuyết trong lòng lại rơi ầm ầm, thấy toàn ảnh mình ngoại tình, Trình Tuyết hoàn toàn luống cuống.

Bỗng nhiên đứng lên phát ra tiếng nói hoảng sợ: "Anh.... Anh vì sao lại có...." Nếu như đây chỉ là ảnh chụp nàng cùng Tiểu Vũ thân mật đi dạo thì nàng đã không hoảng hốt đến mức kinh khủng như vậy.

Kia mấy tấm ảnh đều là lúc ở trên giường khách sạn triền miên hoan ái, còn có thể thấy rõ ràng mặt của nàng....

"Cho cô 10 phút kị tên." Nhìn đồng hồ trên tay, ngày hôm nay, Lý Thiên Hạo đối với Trình tuyết tính nhẫn nại hầu như không còn.

"Không.....Em, em không kị....Em không ly hôn! Em yêu anh a..."

Trình Tuyết thân thể kích động không ngừng run rẩy, lại kiên quyết không buông tha, trong lòng nàng cuộc hôn nhân này còn có thể cứu vãn.

Sau đó không ngừng lâm bảm: "Nàng là con gái anh! Anh không thể...."

Những lời này rốt cuộc chạm phải cảm kị của Lý Thiên Hạo, sắc mặt hần ngày càng trầm xuống

"Tốt, ngày mai tôi sẽ mời luật sư liên hệ với cô." Mất đi tính nhẫn nại với Trình Tuyết, giờ muốn hần nhìn Trình Tuyết phát điên thà hần về nhà sớm với Lý Kiều bảo bối của hần. Vừa dứt lời, nắm lấy áo khoác treo ở bên cạnh, Lý Thiên Hạo ngênh ngang rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Ánh nắng rời đi, ánh đèn đêm rực rỡ đã lên. Trên đường mọi người cũng nhanh chóng di chuyển, không ai muốn phải đứng đợi trong cơn gió lạnh cả.

Vậy mà lại có một nữ nhân, ngồi ở ven đường giống như người điên, đầu tóc xốc xếch, áo choàng lông đẹp đẽ quý giá khoác lỏng lẻo trên người, thần sắc thơ thần.

Xa xa có một chiếc xe màu đen có rèm che đi đến bên cạnh nàng, mới thấy nàng động đậy một cái, mở cửa xe ngồi vào.

Nữ nhân này chính là Trình Tuyết người vừa thất hôn lạc phách rời khỏi công ty.

Vài đá kích mạnh khiến tinh thần của nàng đang ở trạng thái không được tốt lắm.

Ở trong gió lạnh mấy tiếng nàng tự mình không thể mở được xe đành nhờ Tiểu Vũ tình nhân của nàng tới đón nàng.

Ngoại trừ Tiểu Vũ nàng còn có thể tìm ai.

Xe chạy bình ổn ở trên đường, chờ đến đèn đỏ, Tiểu Vũ cầm tay Trinh Tuyết, nhìn Trinh Tuyết khuôn mặt tiểu tụy, chắc là ly hôn đi, nhiều năm vợ chồng như thế, ly hôn chắc chắn không thể nào vui vẻ được.

Tiểu Vũ mỉm môi đề xuống vui sướng trong lòng, quan tâm hỏi: "Trinh tỷ"

Trinh Tuyết từ trong hoảng hốt hoàn hồn lại, suy yếu đối với Tiểu Vũ cười yếu ớt: "Tôi không sao"

Chẳng qua là hai bàn tay trắng, Lý Thiên Hạo trước lúc rời đi để lại câu nói, muốn cùng nàng khởi tổ ly hôn, trong tay hẳn có chứng cứ tố mình ngoại tình, đó là bất lợi quá lớn, nàng rất có khả năng là cái gì cũng không chiếm được.

Đến ngày hôm nay nàng mới thấy được người đàn ông này thật tàn nhẫn cùng ngang ngược, hẳn cái gì cũng có thể làm ra được.

Nàng bây giờ chỉ còn lại Tiểu Vũ, tiểu nam nhân ôn nhu thật tình đối xử tốt với mình.

Tiểu Vũ ra sức nắm tay nàng dành cho nàng sự âm thầm cổ vũ, đèn đỏ đã đổi thành xanh, xe chậm rãi khởi động rồi đi.

Chiếc Mercedes này là lần trước Trinh Tuyết mua cho hắn, Tiểu Vũ đặc ý nghĩ, Trinh Tuyết sau khi ly hôn, nhất định sẽ đối với mình rất tốt, sẽ càng hào phóng hơn, hẳn không khởi nổi nợ cười thật to. Tiểu Vũ lần thứ hai cấp tốc đề xuống ý muốn cười đắc ý sắp tràn ra khoe miệng.

Trinh Tuyết ngồi bên cạnh cúi đầu suy nghĩ, không thấy được Tiểu Vũ đang sung sướng.

Nàng suy nghĩ một chút chuyện ly hôn này, Tiểu Vũ cũng coi như là người có liên quan, liền đem chuyện hôm nay trong công ty nói ra, khi nàng nói đến Lý Thiên Hạo có chứng cứ trong tay, xe vốn đang bình ổn rõ ràng run run, hơi không khống chế được đánh vào lề đường.

Trinh Tuyết kinh hồn chưa kịp định thần lại, Tiểu Vũ đã trầm giọng hỏi: "Cho nên hẳn nói là muốn khởi tố ly hôn?"

Kỳ thực không cần Trinh Tuyết trả lời, sự thật đã rõ ràng a! Tiểu Vũ âm thầm phẫn nộ trong lòng, nữ nhân Trinh Tuyết này thật ngu xuẩn, ở tình huống ban sáng coi như Lý Thiên Hạo có bằng chứng, chỉ cần sáng khoái kí tờ hiệp nghị kia, còn có thể lấy được mấy triệu, hiện tại tất cả đều không có gì.

Nếu khởi tố ly hôn Trinh Tuyết nhất định là người tay trắng. Tiểu Vũ quay đầu nhìn Trinh Tuyết dung hoa thất sắc bộ dáng tiểu tụy, thật không biết làm cách nào để quảng nàng đây.

Trinh Tuyết nhìn mắt Tiểu Vũ tối lại mờ mịt, cảm thấy Tiểu Vũ đang ghét bỏ, trách cứ nàng.

Thế nhưng....

Không có khả năng. Lời nói ngọt ngào của Tiểu Vũ vẫn còn rõ ràng bên tai, thế nào chỉ vì nàng ly hôn không đoạt được gì mà đối đãi với nàng như thế, nhất định là nàng nhìn lầm rồi

Trinh Tuyết dời thân thể về phía trước dựa sát vào Tiểu Vũ, lo lắng mở miệng nói: "Không sao chứ, cho tôi xem..."

Phanh lại thật mạnh vừa rồi đuôi mắt nàng tựa hồ nhìn thấy tay Tiểu Vũ đập vào tay lái.

Tiểu Vũ theo phản xạ né tránh đụng chạm của Trinh Tuyết, bầu không khí trong xe trở nên lúng túng, hít vào một hơi thật sâu Tiểu Vũ mới nói: "Không có việc gì, chúng ta đi thôi" Trong giọng nói lộ ra một chút cứng nhắc.

Chuyện xảy ra đột ngột, kinh hi thay đổi thành kinh ngạc, rõ ràng trúng thưởng lại phát hiện đã qua hạn, ai có thể thần nhiên chấp nhận sự chênh lệch như vậy.

Trinh Tuyết thấy Tiểu Vũ không muốn nhiều lời nên cũng im lặng trầm mặc. Xe lại tiếp tục chạy ở trên đường.

Một lúc sau Trinh Tuyết kinh ngạc nhìn con đường phía trước, nghi vấn hỏi: "Tại sao không phải đi đường vào thành phố? Chúng ta không phải muốn đi khách sạn sao?"

Tiểu Vũ dừng xe lại, trả lời: "Ngày mai tôi có việc, chờ lúc tôi rảnh rồi lại đến tìm chị" An ủi hôn lên gò má của Trinh Tuyết, xoay người lái xe rồi đi.

Trinh Tuyết nhìn bóng lưng Tiểu Vũ muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không đuổi kịp, nội tâm của nàng không hề muốn trở về căn nhà lạnh như băng đó.

Trinh Tuyết kéo áo choàng từ tiểu khu trở về nhà, đầu óc rối loạn.

Tiểu Vũ cấp tốc rời đi, ánh mắt lạnh lùng của Lý Thiên Hạo, còn có ánh mắt không cảm tình của Lý Kiều lúc bình thường thoáng hiện trong đầu nàng.

Chết lặng trở về phòng, Trình Tuyết nằm lên giường, thần kinh buộc chặt đầu đón, lập tức nằm mê man.

Sáng sớm ngày thứ tư

Trình Tuyết tối hôm qua đầu đau như sắp nứt ra mê man, cả đêm chưa uống một giọt nước nào, sau khi tỉnh dậy phát hiện cả người nàng nóng rực vô lực, ngay cả sức để rời giường cũng không có.

Thế nhưng nàng có thể tìm ai đến chăm sóc nàng đây, từ khi cha mẹ qua đời, nàng cùng anh chị ruột cũng không có qua lại, ở thành phố này, ngoại trừ Lý Thiên Hạo cùng Lý Kiều cũng chỉ còn lại tiểu tình nhân Tiểu Vũ.

Trình Tuyết lấy điện thoại gọi cho Tiểu Vũ, tiếng chuông reo hồi lâu mới có người bắt máy.

Tiểu Vũ hơi lộ ra thanh âm mệt mỏi: "Trình tỷ có chuyện gì sao?".

Nhất thời Trình Tuyết không xác định được giọng nói xa cách này có phải là Tiểu Vũ hay không, dừng lại một chút, giọng nói của nàng vì khô cạn mà khàn khàn: "Tôi bị bệnh....Cậu....."

Ở bên kia Tiểu Vũ nhanh chóng tiếp lời: "Bị bệnh thì đi bệnh viện, nhớ chú ý đến thân thể, Trình tỷ.....Tôi bên này còn có chút việc, rất bận rộn, chúng ta sẽ liên lạc sau đi."

"Chuyện này.....Cậu....." Trình Tuyết kinh nghi nhìn điện thoại bị ngắt, đây là tiểu nam sinh ôn nhu sẵn sàng kia sao? Dứt khoát cự tuyệt mình, sao hấn dám!

Trình Tuyết cắn răng nghiêng lợi siết chặt điện thoại, sau đó nằm trên giường nghỉ ngơi một lúc lâu, rồi xuống lầu tìm thuốc giảm đau, uống vào.

Lại tắm rửa một chút, thay đổi y phục đi ra ngoài.

Vừa rồi luật sư của Lý Thiên Hạo đã liên hệ với nàng, Lý Thiên Hạo đưa ra một hiệp nghị mới còn nói là cho nàng một cơ hội cuối cùng.

Thật là buồn cười, giống như là bỏ thí cho nàng.

Trình Tuyết không còn cách nào khác chống thân thể bệnh tật đi tới sở Luật sư, cầm tờ hiệp nghị kia lên xem xét, luật sư cũng rất tôn trọng nàng, sau cùng chỉ nhắc nhở nàng tính nhẫn nại của Lý tiên sinh không nhiều lắm.

Trình Tuyết lấy một con xe khác đi đến công ty của Tiểu Vũ, chuẩn bị đón hấn tan làm.

Mấy tháng qua, Tiểu Vũ thăng chức, thoát khỏi phòng tiêu thụ tiền, chuyển đến tổng bộ công tác. Trình Tuyết đương nhiên cũng thích nam sinh có thực lực.

Từng giây từng phút trôi qua sau hai giờ, Trình Tuyết bỗng nhiên thấy Tiểu Vũ xuất hiện ở đại sảnh. Tiểu Vũ đang từ trên xe bước xuống, trên xe còn có một người nữ nhân.

Trình Tuyết xuống xe chuẩn bị gọi hấn.

Đứng ở bên kia Tiểu Vũ không nhìn thấy Trình Tuyết vội vàng lấy lòng kim chủ mới. Hai người mới từ khách sạn đi ăn một bữa trưa sa hoa.

Bằng kinh nghiệm phục vụ kim chủ của mình, vị kim chủ mới này hào phóng quang thẻ cho hấn, cho nên hấn khom lưng cúi đầu hôn môi kim chủ mới làm nàng ta mặt mày rạng rỡ rồi đi.

Tiểu Vũ buông xuống vẫy tay chào tạm biệt, xoay người đi vào tòa cao ốc, phía trước có một bóng người đang cản đường của hấn.

Ngẩng đầu vừa thấy là Trình Tuyết liền cuống quýt nắm lấy nàng nhanh chóng giải thích: "Trình tỷ, hãy nghe tôi nói,...tôi....."

Trình Tuyết giận dữ chầm chọc cười nhạo nói: "Không cần giải thích, cậu là loại người nào tôi biết rất rõ!" Hai tay siết chặt quả đấm lại tiết lộ nội tâm của nàng.

Tiểu Vũ nghe thấy thế cười nhạo, nội tâm cực kỳ khó chịu, thầm nghĩ, chẳng phải người lúc ở trên giường dưới người tôi cầu xin tha thứ, dù có tiền đi nữa cũng không thể hơn điều này, huống chi Trình Tuyết bây giờ chẳng còn gì trong tay.

"Chị thấy sự thật thì thế nào" Tiểu Vũ cười nói tiếp: "Chị không phải lúc đó thích tôi như vậy sao, chị cho rằng mình còn là tổng tài phu nhân à, nhìn lại hình dạng như quý của mình đi, tôi đều không chịu nổi rồi!"

Trình Tuyết vì bị bệnh nên ra ngoài nào có tâm tư trang điểm tỉ mỉ, cũng chỉ có đánh chút phấn.

Giờ phút này, da thịt thô ráp hoàn toàn lộ ra hoàn toàn đã không còn vẻ đoan chính trang nhã nữa. nàng hoàn toàn không đoán được hóa ra trong lòng Tiểu Vũ lại nghĩ nàng như vậy.

Sắc mặt chăm chọc tựa như đang cười nhạo sự ngu xuẩn của nàng.

Tiểu Vũ cũng mặc kệ nàng thoải mái hay không thoải mái, hần thừ thái nói nghiêng người sang định rời đi, không ngờ Trình Tuyết nắm lấy âu phục, không chịu buông tha lỏng to:" Cậu....Sao cậu có thể như vậy! Tôi đối với cậu không tốt sao? Người tên khốn nạn này Vương bát đản!"

Nàng thế mà lại tin người như vậy, làm tổn hại hạnh phúc vốn có của mình, nếu không phải hần, Lý Thiên Hạo cũng không có lý do cùng nàng ly hôn.

Bây giờ đang lúc nghỉ trưa, người đi lại không ít, dần dần đã có vài người đến vây xem.

Nhiều ánh mắt nhìn khiến Tiểu Vũ vừa xấu hổ vừa tức giận, dùng sức đẩy Trình Tuyết ra, "Đù rồi,người đàn bà điên này! Có rất nhiều người đối tốt với tôi, chị lại không có tiền, đừng có mà đùa giỡn! Hừ!"

Dứt lời liền nhanh chóng rời bỏ Trình Tuyết, biến mất ở trong thang máy.

Lưu lại Trình Tuyết ngồi than thở, không có trò hay để nhìn, mọi người cũng giải tán đi.

Lời nói thật của hần không ngừng lặp lại trong đầu Trình Tuyết, hần nói nàng không có tiền, cho nên hần không muốn đi theo nàng, suy cho cùng tất cả cũng chỉ vì tiền, lý lời nói ngon ngọt ôn hòa che đậy bộ mặt xấu xí mục nát,

"Ha ha....." Trình Tuyết đầu óc choáng váng hoa mắt lung lay cuối cùng cũng đứng lên, mặc kệ quần áo bị vũng nước trên mặt đất làm ướt, ngồi lên xe.

Nàng lái xe đi lung tung không có mục đích, rốt cuộc đi tới công ty Lý Thiên Hạo.

Ánh mắt Trình Tuyết bị thân thể nóng rực làm cho mù mịt, nhưng nàng vẫn mạnh mẽ đứng trước tòa cao ốc.

Một chiếc xe ở nhà xe bên cạnh đi tới, trong nháy mắt dường như mất ánh sáng của nàng.

Trình Tuyết đề xuống kích động, lí xe đuổi theo chiếc Maybach. Trên đường xe giờ tan tầm xe cộ đã dần nhiều lên.

Trình Tuyết thật vất vả mới theo kịp xe Lý Thiên Hạo, giảm chậm tốc độ, trước mắt là tòa nhà mới xây cao cấp ở tiểu khu, an ninh nghiêm ngặt, Trình Tuyết nhìn Lý Thiên Hạo cạ thế lái xe vào tiểu khu, không nghĩ ra phương pháp tiến vào.

Không còn cách nào khác Trình Tuyết liền đứng ở tòa nhà đối diện, chờ Lý Thiên Hạo đi ra.

Trong lòng nàng dù đã rõ ràng, bên trong là nhà mới của Lý Thiên Hạo cùng Lý Kiều, nhưng nàng vẫn không ngừng muốn gặp hần để an ủi trái tim đau đớn của nàng.

Nàng nguyện ý tha thứ chuyện của hần và Lý Kiều, chỉ cần trở về như lúc trước, coi như hần không thương nàng cũng không sao, chỉ cần hần không rời bỏ nàng, nhiều năm chống đỡ sinh hoạt của nàng, là trụ cột tinh thần vững trãi của nàng như trước thật tốt, cái gì cũng đều có thể.

Thân thể Trình Tuyết hơi nóng, vốn cố gắng nhịn để không rơi lệ, nhưng lúc này đau nhức lại xông lên đầu, nước mắt lại trào ra.

Sắc trời dần tối, Lý Văn Hạo lái xe ra, Trình Tuyết vui vẻ đi theo, không còn đi theo từ đằng xa nàng muốn đuổi kịp Lý Thiên Hạo, vẫn hỏi hần, hần thấy được thành ý của mình nhất định sẽ tiếp nhận

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Đáy lòng đầy hi vọng, Trình Tuyết đẩy nhanh tốc độ lái xe, ở giao lộ đèn đỏ, đuổi theo xe Lý Thiên Hạo, hai xe bị ngăn cách bởi một chiếc xe, nhưng cũng không làm cản trở tầm mắt của Trình Tuyết.

Sau đó nàng nhưng thấy một cảnh làm nàng tức điên lên.....

Bên trong xe còn có Lý Kiều, hai xe cách nhau quá xa, nên nàng không nghe được họ nói gì, nhưng mà cửa sổ mở ra, nàng có thể thấy rõ hành động của người bên trong.

Không biết có điều gì, Lý Thiên Hạo thoải mái cười, đưa tay vuốt ve tóc Lý Kiều, ngón tay thon dài nâng cằm Lý Kiều lên nhẹ nhàng hôn.

Trình Tuyết thấy Trình Thiên Hạo như vậy, lòng tràn đầy chua xót, bởi vì người đàn ông này chưa từng đối xử với nàng như vậy,

Nhìn thấy Lý Kiều, lòng nàng đầy phẫn nộ, chính là cái đáng ghét này đã cướp Lý Thiên Hạo từ bên người nàng đi.

Đèn đỏ chuyển thành xanh, Trình Tuyết nổ máy theo sau, nhìn chăm chăm xe phía trước.

Cầm lấy điện thoại di động gọi điện cho Lý Thiên Hạo, nàng nghĩ muốn phá hư hạnh phúc vui vẻ của họ.

"Có chuyện gì không?" Lý Thiên Hạo nhận điện thoại, giọng nói lạnh lùng không được tốt lắm.

Trình Tuyết trầm mặc mấy giây, "Em..." Điện thoại bên kia mơ hồ có tiếng Lý Kiều cười, lời nàng định nói bỗng bị chặn ở cổ họng, làm nàng thật đau đớn.

Lý Thiên Hạo nhận thấy Trình Tuyết chắc không phải là đến gây sự đi, tâm tình buồn chán, muốn quấy rầy hắn, không nhận được nói: "Cứ như vậy đi"

Trò chuyện bị ngắt. "Phanh" một tiếng, điện thoại trong tay Trình Tuyết theo một đường Parabon rơi xuống cửa sổ thủy tinh.

Lý Thiên Hạo vô tình lần thứ hai đã kích nàng, có lẽ vì đã kích mà Tiểu Vũ cùng Lý Thiên Hạo gây ra cho nàng, cộng thêm cơ thể khó chịu thần kinh căng thẳng mấy ngày này, Trình Tuyết nhấn chân ga, đuổi lên xe phía trước.

Nàng nhất định sẽ không bỏ qua! Không thể để bọn họ hạnh phúc! Không thể bỏ qua cho Lý Kiều!

Trong quá trình gia tăng tốc độ, mắt Trình Tuyết cay cay nóng rực, ánh mắt mờ mịt đau đớn, đập mạnh chân ga, hướng xe Lý Thiên Hạo mà đâm tới.

Chuyện xảy ra đột ngột, lúc Lý Thiên Hạo nhận ra đã không kịp né tránh.

Bởi vì là ở bên ngoài cũng có thể là ý trời. Xe Lý thiên Hạo đang di chuyển xe, bất thành linh xảy ra va chạm mãnh liệt, chỉ là ở ngã tư đường lớn quay đầu xe về đường đối diện mà dừng xe lại.

Trình Tuyết thì không được may mắn như vậy, bởi vì tốc độ xe quá nhanh, cho dù đã cố dừng lại vẫn không thể không chế được mà lao tới cột cầu bên cạnh phá vỡ rào chắn, chiếc xe lao xuống sông.

Sau đó trên cầu hỗn loạn, tiếng còi xe cứu thương, xe cảnh sát, nối theo nhau kéo lên cầu.....

Mưa rơi xối xả, không khí lạnh lẽo phủ xuống, mang đến sự lạnh lẽo ngày mưa.

Nghĩa trang ở ngoại ô.

Lý Thiên Hạo đứng nhìn mộ của Trình Tuyết, đặt xuống một bông hoa hồng, đứng một hồi lâu.

Hắn chưa bao giờ nghĩ đến mọi chuyện lại có kết cục như vậy, phương thức tách ra như vậy làm cho lòng người ta trầm trọng không ngớt.

Trình Tuyết cực đoan cuối cùng vẫn là tự hại chính mình. Hắn chỉ có thể hi vọng kiếp sau Trình Tuyết đừng gặp lại hắn.

Một tiếng thờ dài lay động trong mưa, rồi biến mất không tiếng động. Lý Kiều che ô đi đến bên cạnh hắn, an ủi nắm lấy tay hắn. Trình Tuyết mất đi nàng cũng thật đau lòng.

Đêm hôm đó Trình Tuyết được cứu lên đã không còn hô hấp, cả xe đầy nước.

Sau khi kiểm nghiệm pháp y nói Trình Tuyết một chút gãy dựa cũng không có, tựa như nàng đang cầu mong được chết. Thực sự khiến lòng người thôn thức.

Lý Kiều không rõ ràng lắm hai ngày trước đã xảy ra chuyện gì khiến Trình Tuyết cực đoan muốn cùng bọn họ đồng quy vu tận. Nhưng dù sao, người cũng đã qua đời, người đã mất cũng như đèn tắt, chuyện đã qua cũng không cần nghiên cứu sâu hơn.

"Về nhà thôi" Lý Thiên Hạo ôm hông Lý Kiều nhẹ giọng nói.

"Được" Lý Kiều nói.

Ngày đó hai người cũng chỉ bị thương nhẹ, nhưng cơ thể Lý Kiều lại khôi phục chậm.

Sau khi Lý Kiều gắng gượng thân thể làm tang lễ cho Trình Tuyết xong, Lý Thiên Hạo càng không hi vọng Lý Kiều một mối dù chỉ là một phần nhỏ.

Hai người nâng đỡ nhau rời khỏi nghĩa trang. Trời mưa ướt lạnh, đồng lòng với nhau tâm lại không hề lạnh.

Hoàn chính văn.

#Raining: Còn phiên ngoại nữa thôi là hoàn nhé. Vì ngoại truyện hơi dài nên mình sẽ cắt ra thành 3 ngoại truyện nhỏ ☺☐☐☐☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 33: Ngoại truyện 1

Dòng nước ảm áp tràn đầy bọt nước bao quanh cơ thể trắng nõn làm lộ ra một lượng lớn khí nóng tỏa quanh làn da hồng phấn sáng bóng nõn nà.

Lý Kiều nhẹ nhàng xoa xoa cơ thể còn đang lưu lại bọt nước, trong lúc vô thức, hai tay liền trượt xuống cái bụng đã nhô lên rõ ràng, nhẹ nhàng ôn nhu vỗ về tiểu sinh mệnh bên trong.

Mặc dù sinh mệnh bé nhỏ chưa quá 4 tháng, chưa thể dùng đến máy kiểm tra thai nhưng mỗi một thời khắc, nàng đều có thể cảm nhận một cách chân thực sinh mệnh nhỏ đang tồn tại này, mà bản thân nàng cũng đang dần trưởng thành, học cách làm một người vợ tốt, một người mẹ tốt.

Lý Kiều bớt đi sự non nớt lại càng tăng thêm nét kiều diễm ướt át, trên mặt hiện lên vẻ hạnh phúc vui vẻ, không hề nhìn ra dáng vẻ của một người đang có thai, thậm chí từ lúc mang thai đến nay nàng cũng không có trải qua quá trình nôn nghén khổ sở, nàng lại càng yêu thương tiểu bảo bối trong bụng.

Lý Thiên Hạo cũng thường hay nói bé con không giống một cô gái nhỏ chỉ biết ở trong bụng của nàng làm áo bông nhỏ tri kỉ của nàng thôi.

Sự thật cũng không khác biệt lắm. Lý Kiều quan sát thấy từ quần áo ở trong phòng riêng bên ngoài trông không, không khỏi lấy tay vỗ vỗ cái trán, nghe nói phụ nữ có thai thì trí nhớ cũng sẽ chịu ảnh hưởng, nếu không thì tại sao nàng lại quên cầm quần áo ngủ đây.

Lý Kiều thật bất đắc dĩ lớn tiếng gọi Lý Thiên Hạo, nàng không dám quần khăn tắm ra ngoài, phụ nữ có thai sợ nhất là bị bệnh dù là bệnh nhỏ thôi cũng không được, uống thuốc đối với bé con không tốt mà không uống thì bản thân mình lại càng khó chịu hơn.

May là phòng cưới vẫn là ở chỗ cũ, không có không gian biệt thự rộng mở, hiện giờ chỉ cần nàng gọi một chút thôi Lý Thiên Hạo cũng có thể nghe được.

Chỉ một lát sau, khuôn mặt Lý Thiên Hạo lo lắng bất đắc dĩ đi vào, trong tay hắn chính là váy ngủ cùng áo khoác ngoài của nàng.

Thượng đế thật ưu ái người đàn ông này, đã qua mấy năm rồi mà trên gương mặt tuấn tú vẫn không lưu lại vết tích, sự cứng rắn lạnh lẽo trên người hắn cũng nhu hòa đi rất nhiều, so với quá khứ càng thêm ôn trọng, tràn đầy tuấn tú cùng tiêu sái.

"Con a... Nếu như không có ba ở trong phòng có phải con sẽ lỡ thể mà đi ra không, làm bảo bối của ba bị lạnh thì sao hở" Lý Thiên Hạo đưa tay ra nheo nheo mắt Lý Kiều trêu ghẹo nói. Cầm quần áo đặt trên học tủ, đưa khăn tắm cho Lý Kiều vấy lấy cơ thể.

Lý Kiều nhăn mặt nhăn mũi chu môi kháng nghị: "Trong lòng ba giờ chỉ có bảo bối mà không có con, hừ"

Lý Thiên Hạo sững sờ cười cười nói: "Được rồi, được rồi, đều đã sắp làm mẹ rồi mà còn cùng bé con ăn dấm a, nàng là tiểu bảo bối còn con là đại bảo bối, cả hai người ba đều yêu!"

Lý Kiều cũng giả bộ vờ vịt không phải muốn cố tình làm khó Lý Thiên Hạo, nâng lên khuôn mặt kiều ngạo: "Con đây bỏ qua cho ba hừ!"

"Được rồi, nhanh mặc quần áo, đừng để mình bị lạnh" Lý Thiên Hạo thúc giục xong liền xoay người đi ra khỏi phòng tắm.

Ra khỏi phòng tắm, Lý Thiên Hạo đi lên sân thượng, cho đến khi ra ngoài bị không khí lạnh lẽo bao trùm cả người, hắn mới trầm tĩnh lại.

Lý Thiên Hạo bất đắc dĩ nhìn hạ thân đang cương lên. Lý Kiều mang thai 4 tháng, hắn liền cấm dục bốn tháng.

Vợ nhỏ của hắn từ lúc mang thai đến nay, mị lực không hề suy giảm, nhan sắc càng thêm quyến rũ kiều diễm. Dưới tình huống này, không thể kiềm chế được cũng không hiếm thấy, nhưng hắn lại tình nguyện chờ đợi.

Xoa xoa giữa chân mày, nghĩ tới Lý Kiều hắn là đã thay xong quần áo đi ra. Lý Thiên Hạo đi vào trong phòng, đóng thật kĩ cửa sổ sát đất. Bên trong phòng tỏa ra hơi ấm, mà cho dù có đủ ấm thì hắn vẫn sẽ lo lắng cho cơ thể Lý Kiều.

Lý Kiều khi ngủ vẫn không thích mặc nhiều lắm, váy ngủ vẫn là chất liệu đơn giản, bình thường bên ngoài đều khoác một chiếc áo lông dê, nhưng trong nhà tỏa ra hơi ấm, cũng đủ để giữ ấm rồi.

Lý Thiên Hạo lấy máy sấy, ý bảo Lý Kiều ngồi ở trên giường, thay nàng sấy tóc. Hắn dùng khăn lông mềm lau qua tóc nàng trước sau đó mới lấy máy sấy khô tóc cho nàng.

Khuôn mặt Lý Kiều hưởng thụ ôm lấy eo Lý Thiên Hạo, hắn đứng ở bên giường nên độ cao rất vừa vặn.

Từ lúc mang thai, Lý Kiều ngoại trừ cả người lười biếng, những phản ứng thái quá đều không có.

Lý Thiên Hạo tình té đem mái tóc nàng sấy khô hoàn toàn, cúi đầu thấy nàng ngáp ngủ rồi, vội vàng nói: "Được rồi, có thể ngủ rồi."

Tiếp đến kéo tay Lý Kiều, đem máy sấy trả lại phòng tắm.

Lý Kiều nghe tiếng máy sấy tóc ong ong bên tai đã cảm thấy mệt rã rời, chứ cũng không phải thực sự buồn ngủ, huống chi nàng còn muốn có Lý Thiên Hạo bên cạnh cùng nàng ngủ thì nàng mới ngủ được.

Vuốt vuốt mắt, nàng nhỏ giọng làm nũng: "Con muốn cùng baba ngủ."

Lý Thiên Hạo đặt máy sấy xuống đi đến bên giường, để cho Lý Kiều nằm xuống giường đắp kín chăn trước, sau đó đóng cửa phòng lại cùng tắt đèn mới chui vào ổ chăn ôm Lý Kiều kéo vào lòng, bắt đầu đi lại cùng chiều nói: "Ngoan, cục cưng ngủ đi."

Mỗi ngày Lý Thiên Hạo đều tắm trước Lý Kiều, bởi vì bảo bối của hắn phải đợi có hắn mới chịu đi vào giấc ngủ, thật là gánh nặng ngọt ngào à!

Lý Thiên Hạo là người rất quy củ, chỉ là trên người ôm Lý Kiều, hạ thân lại phải duy trì khoảng cách với nàng, chỉ sợ bản thân mình lại không chịu nổi kích thích.

Thế nhưng, mỗi đêm hắn bị kích thích cũng không ít. Sau khi Lý Kiều mang thai, dáng người càng thêm gợi cảm đầy đặn, đặc biệt là cặp vú cao vút, lúc này ôm nàng trong ngực, ánh mắt chỉ cần thoáng cúi thấp xuống là có thể nhìn thấy mỹ cảnh, cực dễ dàng khiến hắn dục hỏa đốt người a.

Lý Kiều không giống mọi ngày đi ngủ sớm như vậy, đôi mắt đẹp mở to, ngọn đèn giường yếu ớt dưới đất bên giường ở trong mắt nàng chuyển động, đốt sáng lên sự chú ý của Lý Thiên Hạo.

"Sao còn chưa ngủ?" Lý Thiên Hạo cười khê hời, thuận tiện đem sợi tóc rơi trên khuôn mặt Lý Kiều đặt ở sau tai nàng.

Lý Kiều cầm tay hắn đi xuống cách lớp áo ngủ đặt ở bụng mình, mới nói: "Ba sờ một chút xem, có phải lại lớn lên rồi hay không, nãy con tắm liền cảm giác được nó lại mập lên."

Bàn tay to đặt trên bụng Lý Kiều vuốt ve một hồi, Lý Thiên Hạo mới chần chờ nói: "Hừm, hình như là có lớn lên một chút." Sau đó lập tức thu tay lại.

Có lẽ vì động tác nhanh chóng của Lý Thiên Hạo, Lý Kiều kì quái nhìn hắn một cái, cho rằng hắn không tin lời nàng nói, phụ nữ có thai tính tình liền thật cổ chấp.

"Ba xem một chút, có đúng là lớn lên hay không?" Lý Kiều ngồi dậy, sờ bụng làm cho Lý Thiên Hạo trông thấy rõ ràng.

Lý Thiên Hạo không có cách nào, chỉ có thể ngồi dậy theo nàng, trái xem phải xem, chăm chú nghiên cứu hình dạng, một lúc lâu mới nói: "Lớn, lớn."

Bốn tháng lớn lên hắn là rất bình thường đi, không biến đổi mới là bất bình thường ấy! Nhưng những lời này hắn không dám nói ra, phụ nữ có thai là lớn nhất, bảo bối của hắn là lớn nhất.

Lý Kiều lót cái gối đầu ở phía sau, cười hi hi nhìn Lý Thiên Hạo, tràn đầy tinh thần, nói: "Ba mau nói chuyện với tiểu bảo đi, trong sách nói bốn tháng là có thể dưỡng thai rồi."

"Con không mệt hả?"

"Không buồn ngủ, không buồn ngủ" Lý Kiều lắc đầu nói.

Thấy thế, Lý Thiên Hạo đương nhiên là nghe theo lời vợ yêu. Nằm rạp người hướng về phía bụng Lý Kiều hôn một cái, cùng tiểu bảo bảo trong bụng chào hỏi.

Đột nhiên bị hôn một cái, Lý Kiều không kịp thích ứng mà uốn éo thất lung. Nàng mang thai mấy tháng, Lý Thiên Hạo cũng không có chạm vào nàng, bởi vì mang thai mà làm tình sẽ có hại cho thân thể, bình thường hắn cũng chỉ có hôn nhẹ cùng ôm ôm.

Lý Thiên Hạo hôn môi nhẹ nhàng, giống như một cơn gió nhẹ thổi qua mặt hồ, đương nhiên làm cho nàng có chút nhộn nhạo.

Lại nhìn xuống nam nhân đang không ngừng nói chuyện với cái bụng của mình, thật là ngu ngốc đáng yêu, một chút thông minh của tổng giám đốc cũng không có a, hướng về phía bụng nàng một cách dung túng, nàng hắn là cũng nên cho hắn một chút bồi thường đi.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Ngoại truyện 2 (H)

Mấy ngày hôm nay cô nhìn thấy trên trang web diễn đàn phụ nữ có thai, thấy rất nhiều người nói mang thai vẫn có thể làm tình, chỉ cần không làm vào 3 tháng đầu, cẩn thận một chút là có thể làm...

Lý Kiều cắn môi, suy nghĩ một lúc lâu, ngay cả Lý Thiên Hạo đang nói chuyện với cô, cô cũng không nghe thấy.

Lý Thiên Hạo thấy Lý Kiều lại thất thần, tiến tới, hôn trộm lên cặp môi thơm. Sau đó hướng tới bụng Lý Kiều lặng lẽ nói: "Bé con, lớn lên đừng có học theo mẹ con, thật ngốc a". Cúi đầu xuống lại là một nụ hôn.

Lý Kiều vừa lấy lại tinh thần thì thấy cảnh này, mặt liền đỏ lên. Phụ nữ có thai thường rất nhạy cảm, người đàn ông này rốt cuộc có biết hay không a.

Tức giận giờ chân lên vai Lý Thiên Hạo đẩy một cái, Lý Thiên Hạo đứng lúc nằm úp sấp ở giữa hai chân cô.

Mặc dù chỉ là động tác nhỏ nhỏ, nhưng vì váy ngủ vốn đã ngắn, ánh mắt Lý Thiên Hạo không tự chủ được theo bắp chân trắng nõn tình tứ một đường kéo lên trên, đường cong bắp đùi duyên dáng, ngay cả chỗ thân bí bị vải che khuất kia.

Lý Thiên Hạo ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Lý Kiều, đôi mắt đen sáng rực không một tiếng động hời. Lý Kiều quay mặt ra chỗ khác, cắn môi không lên tiếng nhưng như thế cũng đã đủ rồi.

Nam nhân kiểm chế nội tâm hưng phấn, nhẹ nhàng đem váy ngủ của nàng đẩy lên, lộ ra cái bụng mềm mại đã nhô lên, tiếp đó là một trận hôn môi dày đặc.

"Ừm..." Lý Kiều thở hổn hển không thể nhịn được mà phát ra tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ, thân thể mẫn cảm run rẩy.

Tiếng rên rỉ khe khẽ rơi vào trong tai Lý Thiên Hạo giống như tiếng cười, khiến cả người hân hân. Môi mỏng của hắn nhẹ nhàng mở mở cái bụng trắng nõn, một phen thương tiếc cùng dễ chịu. Bàn tay to trên dưới vuốt ve bắp đùi của nàng, lúc nhẹ nhàng lúc lại mãnh liệt.

Lý Kiều đã rất lâu không bị kích thích, thân thể liền mềm nhũn, nửa nằm hướng ánh mắt mê ly nhìn giữa hai chân nam nhân.

Khóe mắt Lý Thiên Hạo nhìn thấy Lý Kiều từ kích động đến lúc có phản ứng, âm thầm vui sướng, động tác trên tay càng nhanh hơn vài phần, đem quần lót nhỏ của Lý Kiều cởi ra.

Phụ nữ có thai cơ thể đặc biệt mẫn cảm, hoa môi đã chảy ra dịch mật trong suốt, ướt đầm hoa nguyệt béo mập.

Lý Thiên Hạo kiểm chế dục vọng đang quay cuồng, khống chế lực đạo của mình, ngón tay nhẹ nhàng vuốt lên hoa môi mềm mại, tầng tầng lớp lớp mép âm đạo chảy đầm nước hương vị ngọt ngào: "Đẹp quá, bảo bối...."

Nam nhân cúi đầu, lê lưỡi liếm từng mảnh cánh hoa béo mập, nổi lên cuộn cuộn hương vị của mật dịch ngọt ngào.

Lý Kiều thở gấp, hai tay kích động nắm chặt lấy gối đầu, nhìn xuống thấy nam nhân đang tùy ý hành động ở giữa chân mình. Đầu lưỡi của hắn nóng rực tựa như có thể làm cả người nàng rực lửa, lập tức xấu hổ nói: "Đừng....Ừ.....Đừng như vậy...."

"Rất ngọt, bảo bối ngoan...." Lý Thiên Hạo đẩy bàn tay muốn cự tuyệt của Lý Kiều ra, nâng eo của nàng, để nàng nằm ngang thoải mái một chút, nhưng cũng không có ý định buông tha món ăn ngon này. Hai tay đẩy bắp đùi của nàng nâng lên, lần thứ hai vùi đầu vào hoa nguyệt.

Lúc nặng lúc nhẹ hút miệng huyết, nuốt hết sạch không buông tha một giọt nước nào. Đầu lưỡi linh hoạt chơi đùa ở khe hoa nguyệt, chớp mũi chạm đến hạt đậu đỏ sưng cứng kia không ngừng kích thích.

"A....Không muốn....Ừ...." Hình như có một cổ điện lưu từ hạt đậu đỏ kia lan tràn đến khắp cơ thể Lý Kiều, làm cả cơ thể nàng ngập tràn trong lửa nóng, hoa tâm càng thêm ngứa ngáy khó nhịn.

Lý Thiên Hạo hài lòng nhìn phản ứng của Lý Kiều, lại vui đùa thêm một lúc, đến khi hạ thân hắn cương cứng to lớn kháng nghị, hắn mới buông tha Lý Kiều.

Đem váy ngủ Lý Kiều cởi ra, bởi vì phòng ngủ ấm áp nên Lý Thiên Hạo cũng không lo lắng, tiếp đến hắn cũng cởi quần áo của mình ra.

Khi hắn cởi váy Lý Kiều xuống, mê hoặc đầu óc Lý Thiên Hạo càng thêm choáng váng.

Cảnh sắc trước mắt thật sự quá đẹp, Lý Kiều sau khi mang thai, da càng trở nên trắng nõn, chứ chưa kể đến hai lòng vú dương chi ngọc diệp kia từ sau khi mang thai dường như lại to thêm một vòng.

Lý Thiên Hạo tôn thờ cắn lên đầu vú đỏ, tay còn lại nhanh chóng xoa bóp lấy một bên đầu vú khác, vuốt kéo đẩy ra mọi hình dáng xinh đẹp.

Vú sưng sưng tiếp nhận từng trận tập kích của Lý Thiên Hạo, nàng cũng không hề biết cơ thể mình sẽ mẫn cảm như vậy, hoa tâm trống rỗng đang đưa chuyển động.

Ôm đầu Lý Thiên Hạo chôn ở hai vú, một bên yêu kiều hô: "Ừm...Cho con...." Hai chân càng gắng sức khóa chặt thắt lưng Lý Thiên Hạo, chủ động ma sát làm hắn càng cứng rắn hơn.

"Ừm..." Hoa môi ma sát thẳng đến điểm nhạy cảm ở đầu quy, Lý Thiên Hạo sáng khoái rên rỉ một tiếng, lại nặng nề cắn một bên nhũ thịt.

Tiểu yêu tinh! Hấn vậy mà mấy tháng liền không có làm nằng, hấp dẫn như vậy thực sự... không thể nhịn!

Lý Thiên Hạo nâng hông Lý Kiều lên, đem gối đầu đệm ở dưới thân Lý Kiều, làm như vậy có thể giảm bớt áp lực ở eo cho nàng, không đến mức làm bé con trong bụng bị thương, lại càng thêm thuận tiện cho hấn ra vào.

Côn thịt thô to đã nổi lên gân xanh không thể chờ đợi mà nhúc nhích, căng trướng đến mức khó chịu, chống đỡ ở cửa miệng huyết, từng chút từng chút một đâm vào hoa tâm, thoáng cảm thấy thoải mái một chút.

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Ngoại truyện 3 (H)

Lý Thiên Hạo không dám đâm quá nhanh sợ làm Lý Kiều bị thương, nhưng lại rước lấy Lý Kiều kháng nghị: "Cố sức chút nữa....Ông xã....Ừ...."

Hoa nguyệt bị cảm tràn đầy, cảm giác sung sướng bị phóng đại lên mấy lần. Động tác của Lý Thiên Hạo lại quá ôn nhu, khiến cơ thể nàng càng thêm trống rỗng.

"Được, nếu khó chịu thì phải nói với ba...."

Trên trán đã chảy ra một lớp mồ hôi mỏng, Lý Thiên Hạo cũng là nhịn đến khổ cực.

Nhận được sự chấp thuận, hấn lập tức co móng lại thẳng lưng tăng thêm vài phần khí lực, gây thật trạng kiện đã đâm thật sâu vào bên trong hoa huyết, huyết thịt căng mịn co bóp hút chặt, càng chảy thêm nhiều dâm thủy thấm đẫm côn thịt sung cứng.

"A....Ừ...." Lý Kiều liên tục rên rỉ, tiểu huyết mẫn cảm kẹp chặt côn thịt to cứng trong cơ thể.

Một cổ khoái cảm tê dại từ sống lưng Lý Thiên Hạo vọt lên tận não, hơi không kìm chế được, nhanh chóng đứng lên đâm cảm, vài cái đâm nhẹ nhàng rồi lại mãnh liệt đâm thúc vào hoa huyết, hoa môi béo mạp dần dần trở nên hồng nhuận, dâm dịch chảy ra càng nhiều như cánh hoa bao lấy côn thịt thô to mà phun ra nuốt vào.

Lý Thiên Hạo một tay xoa bóp đầu vú, ngực thịt trắng nõn ở trong bàn tay hấn không ngừng bị nặn ra đủ loại hình dáng, con mắt nóng rực lại cúi đầu nhìn dương vật của chính mình rút ra đâm vào tiểu huyết béo mạp, hoa môi bị hấn cắn không ngừng lộ ra mỹ cảnh, còn có dâm thủy róc rách chảy ra.

Ban đầu nắm chặt lấy eo của Lý Kiều, tay lại không nhịn được mê hoặc, trượt tới hoa môi, sờ đến tiểu hồng đậu nhẹ nhàng chà xát.

Lý Kiều trầm luân trong bể dục vọng, bị động đốn lấy khoái cảm kịch liệt vui vẻ, môi đẹp hé mở, kêu rên liên tục.

"Con quá tuyệt vời...bảo bối" Lý Thiên Hạo tăng nhanh tốc độ, nhưng vẫn giống như lúc trước không chế lực đạo của mình.

Hai thân thể giao hợp tại thời điểm hai bộ phận chạm vào nhau, rung động mãnh liệt, dâm thủy phun ra ướt đầm cả ga trải giường cùng bộ phận sinh dục của hai người.

Qua một lúc lâu, sung sướng bỗng nhiên kéo tới, hai người đồng thời cùng nhau chìm đắm sâu ở trong cơn cực khoái cao trào.

Cơ thể Lý Kiều xụi lơ bị Lý Thiên Hạo ôm chặt vào trong ngực

"Bảo bối, ba yêu con" Lý Thiên Hạo ở bên tai Lý Kiều nhẹ nhàng nói.

Trong lúc mơ hồ Lý Kiều lặng lẽ câu dẫn mà nâng khoé môi, trầm mặc không trả lời nam nhân đang quấy rối giấc ngủ của nàng.

"Bảo bối?" Lý Thiên Hạo nhìn Lý Kiều một chút đáp lại cũng không có, nghi vấn hỏi.

Xấu hổ hay là không nói lời nào. Lý Thiên Hạo lo lắng kéo dài khoảng cách, cẩn thận nhìn Lý Kiều, sợ cơ thể cô xảy ra chuyện gì.

Thấy Lý Kiều nhanh như chớp chuyển động mí mắt, còn có hơi thở vững vàng, mới yên lòng.

Tiểu yêu tinh này.

"Bảo bối còn không nói, ba đây dùng thân thể để chứng minh ba yêu con là được rồi" Nói xong, hạ thân Lý Thiên Hạo thoáng khôi phục cứng lên cọt cọt thất lực của Lý Kiều.

"A.....Không muốn nữa....Haha.... Con nói con nói...." Thất lực là nơi nhạy cảm của Lý Kiều, không thể giả bộ được trước sự kích thích của hấn.

Dần dần ngưng cười, Lý Kiều hai tay sờ sờ gương mặt của Lý Thiên Hạo, cười duyên nói: " Con yêu ba" Chu môi hôn một cái lên môi mỏng của hắn tỏ vẻ thành ý.

Gương mặt Lý Thiên Hạo đều trở nên nhu hòa, hài lòng hưởng thụ sự chủ động của bảo bối.

Vui đùa thêm một lúc nữa, Lý Thiên Hạo ôm lấy tiểu yêu tinh của hắn cùng nhau tiến vào giấc ngủ.

END

Truyện đến đây là hết nhé. Tiếc quá không có cảnh của baby☺

Cám ơn mọi người đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Mê Loạn Tình Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.